

PAIMENVIRASTA

**Apostoli Paavalin ensimmäinen kirje
Timoteukselle**

Carl Manthey-Zorn

Saksasta suomentanut Markku Särelä

Kansi: Kimmo Pälikkö

Copyright © Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 2020
ISBN 978-952-7174-03-6 (sid.)
ISBN 978-952-7174-04-3 (PDF)

Apostoli Paavalin ensimmäinen kirje Timoteukselle

Sisällys

Esipuhe	4
Johdanto.....	5
Ensimmäinen luku	6
Jakeet 1:1-2.....	6
Jakeet 1:3-7.....	8
Jakeet 1:8-11.....	11
Jakeet 1:12-17.....	19
Jakeet 1:18-20.....	22
Toinen luku	25
Jakeet 2:1-7.....	26
Jae 2:8.....	27
Jakeet 2:9-15.....	32
Kolmas luku	39
Jakeet 3:1-7.....	39
Jakeet 3:8-13.....	57
Jakeet 3:14-16.....	63
Neljäs luku	71
Jakeet 4:1-5.....	71
Jakeet 4:6-11.....	75
Jakeet 4:12-16.....	79
Viides luku	85
Jakeet 5:1-2.....	85
Jakeet 5:3-16.....	86
Jakeet 5:17-21.....	94
Jae 5:22.....	97
Jae 5:23.....	99
Kuudes luku	103
Jakeet 6:1-2.....	103
Jakeet 6:3-5.....	107
Jakeet 6:6-10.....	109
Jakeet 6:11-16.....	111
Jakeet 6:15-16.....	117
Jakeet 6:17-19.....	121
Jakeet 6:20-21.....	122
Hakemisto.....	126

Esipuhe

Carl Manthey-Zorn on entuudestaan tuttu meille hänen herttaisesta hartauskirjastaan Täksi päiväksi. Myös hänen lapsille tarkoitettuja opetuksiaan on julkaistu Luterilainen-lehdessä. Nyt saamme lukea lisää hänen opetustaan.

Zorn on esityksessään hyvin perusteellinen. Saamme siitä runsaasti opetusta tästä tärkeästä aiheesta, paimenvirasta. Hän on tarkoittanut opetuksensa sekä pastoreille että seurakuntien jäsenille, kuten hän korostaa Paavalinkin tarkoittaneen pastoraalikirjeensä. Zorn sanoo: "Seurakuntien ja kaikkien kristittyjen tulee tietää, mitä heidän tulee vaatia paimeniltaan, opettajiltaan ja kaitsijoiltaan Jumalan tahdon mukaan ja kuinka heidän tulee Jumalan tahdon mukaan asiaan suhtautua."

Tämä ensimmäisen Timoteus-kirjeen selitys on kirjasta *Vom Hirtenamt*, suomeksi Paimenvirasta, joka julkaistiin vuonna 1920 Saksassa Zwickaussa *Verlag und Druck von Johannes Herrmannin* toimesta. Kirja sisältää tämän selityksen lisäksi selitykset Toiseen Timoteus-kirjeeseen, Tiitus-kirjeeseen ja Filemonin kirjeeseen. Ensimmäisen Timoteus-kirjeen selitys käsittelee noin puolet koko kirjasta.

Sain tämän kirjan Zornin pojanpojalta, pastori Carl Manthey-Zorn III:lta elokuussa 1963, kun saarnasin hänen seurakunnassaan New Jerseyssä. Onkin jo aika saada tämä tärkeä kirja kansan käsiin. Jumala antakoon siunauksensa tällekin työlle.

Markku Särelä, Tampereella syyskuussa 2020

Apostoli Paavalin ensimmäinen kirje Timoteukselle

Johdanto

Molempia Timoteus-kirjeitä ja Tiitus-kirjettä sanotaan pastoraalikirjeiksi, koska ne sisältävät kauttaaltaan apostolien opetusta siitä, kuinka on toimittava julkisessa saarnavirassa.

Timoteus oli erään pakanan ja hurskaan juutalaisen poika Lystrasta Lykaoniasta. Hänen äitinsä nimi oli Eunike, hurskaan Looiksen tytär. 2 Tim. 1:5, Apt. 16:1. Timoteus oli lapsesta lähtien saanut opetusta pyhässä Raamatussa (2 Tim. 3:15) ja hänet oli saatettu uskoon Jeesukseen Kristukseen apostoli Paavalin toimesta. 1 Tim. 1:2. Apt. 16:1. Hän oli lapsesta lähtien saanut opetusta pyhässä Raamatussa. 1 Tim. 1:2. Apt. 14;6–7. 1 Kor. 4;17 (15). Apostoli valitsi hänet apulaisekseen tullessaan toisen kerran Lystraan. Apt. 16:1–3. Hän seurasi apostolia tämän lähetysmatkoilla (Apt. luvut 17–20) ja auttoi häntä Herran työssä (1 Kor. 16:10). Apostoli lähetti hänet myös perustamiinsa seurakuntiin (Apt. 17:14; 18:5; 1 Tess. 3:2–5; Apt. 19:22; 1 Kor. 4:17; 16:10; Apt. 20:4. – 2 Kor. 1:1. 1 Tess.1:1).

Apostoli Paavali lähetti Timoteuksen myös toisen kerran Efesoon. Siellä oli toimitettavana vaikeita asioita. Apostoli käski häntä viipymään siellä ja kirjoitti, että hän toivoi pian pääsevänsä sinne. 1 Tim. 1:3; 3:14. Efesossa oli ilmennyt vaarallisia harhaoppeja. Timoteuksen tuli nousta niitä vastustamaan ja varjella itsensä niiden viettelykseltä. (1 Tim. 1:3–7,18–20; 4:6–8,12–16; 6:3–5,11–14,20–21). Hänen tuli myös järjestää julkiset seurakuntavirat (1 Tim. 3). Hänen tulisi ylipäänsä opettaa ja johtaa seurakuntaa, johon apostoli antoi hänelle ohjeita. 1 Tim. 2:3,14–6:21. — Tämä on tämän kirjeen sisältö.

Kirje näyttää kirjoitetun vuonna 64, apostolin ensimmäisen ja toisen Rooman vankeuden välissä.

Ensimmäinen luku

Jakeet 1:1–2:

"Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käsikystä Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha Jumalalta Isältämme ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!"

Jumala oli uskonut Paavalille apostolinviran. Se oli annettu kahdentoista ennalta valitun apostolin tehtäväksi. Siksi Paavali vetoaa Jumalan nimenomaiseen käskyyn. Ilman sitä hänellä ei olisi voinut olla tätä suurta pyhää virkaa.

Huomaa, että itse Jumalaa sanotaan meidän "Vapahtajaksemme". Jumala on lähettänyt meille Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen. Hän on täysin yhtä hänen kanssaan. Joh. 3:16–17¹. Joh. 10:30². Joh. 14:7–11³. Jumalalla on meitä kohtaan Vapahtajan mieli. Se on suuri lohdutus! — Ja Jeesusta Kristusta sanotaan meidän "toivoksemme", koska koko kristillinen toivomme suuntautuu häneen ja täyttyy hänen kauttaan. Kol. 1:27⁴ Timo-

¹ Joh. 3:16–17: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan."

² Joh. 10:30: "Minä ja Isä olemme yksi."

³ Joh. 14:7–11: "Jos te olisitte tunteneet minut, tuntisitte myös Isäni. Tästä lähin tunnette hänet ja olette nähneet hänet." Filippos sanoi hänelle: 'Herra, näytä meille Isä, niin se riittää meille.' Jeesus sanoi hänelle: 'Niin kauan aikaa olen ollut kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippos! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän, kuinka sinä sanot: Näytä meille Isä'? Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni, ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen. Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa, mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden."

⁴ Kol. 1:27: "Heille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanoiden

teus oli apostolin oikea lapsi, ei kuitenkaan lihan mukaan, vaan uskossa. Apostoli "oli synnyttänyt hänet evankeliumilla". 1 Kor. 4:15,17. Autuas on se saarnaaja, autuas se, joka on uskossa aito apostolin lapsi!

Näin apostoli tervehtii Timoteusta: "Armo, laupeus ja rauha Jumalalta Isältämme ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme!" Armo, laupeus, rauha – Tässä on kolme suurta käsitettä yhdestä suuresta pelastuksesta. **Armo** on kaiken pelastuksen horjuttamattoman luja perimmäinen syy. **Laupeus**: katsohan, tässä on Jumalan armahtava sääli meitä kurjia syntisiä ja kuoleman lapsia kohtaan. **Rauha**: "kaikki sota on nyt päättynyt." Meille voitetuille on lahjoitettu hymyilevä rauha. Armo, laupeus, rauha tulee Jumalalta, Isältä, jonka iankaikkisesta tahdosta tämä lepää yllämme ja joka nyt on meidän Isämme. Se tulee Jeesukselta Kristukselta, joka on saanut aikaan tämän, armollisen, sydämelisen armotahdon. Hän on meidän rakas Herramme.

Arveletko, ettei tätä Timoteukselle annettua tervehdystä ole tarkoitettu vakavasti tai ettei sillä olisi vaikutusta, kuten joskus saatetaan käyttää Jumalan nimeä tervehdittäessä totta tarkoittamatta? Ei niin!

Tämä tervehdys oli armon, laupeuden ja rauhan lahjoittamista Timoteukselle. Kaikki apostolinen Jumalan sana antaa todella, mitä se sanoo ja tarjoaa, ja haluaa, että se otetaan vastaan uskossa ja luottamuksessa. Room. 10:5–10⁵.

keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden toivo."

⁵ Room. 10:5–10: "Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä. Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, sanoo näin: 'Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?' se on: tuomaan Kristusta alas, tai: 'Kuka astuu alas syvyyteen?' se on: nostamaan Kristusta kuolleista. Mutta mitä se sanoo? 'Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi.' Se on se uskon sana, jota saarnaamme. Sillä jos tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, pelastut, sillä sydämellä uskotaan vanhurskaudeksi, mutta suulla tunnustaen pelastutaan."

Kristitty, tartu heti armoon, laupeuteen, rauhaan ja ota se vastaan. Tällainen tervehdys koskee näet kaikkia kristittyjä ja sinuakin. Eikö apostolien kirjeissä tervehditä kaikkia kristittyjä aivan vastaavalla tavalla?

Nyt apostoli puhuu siitä, mikä oli Timoteuksen ensimmäinen tehtävä Efesossa. Hän puhuu siitä, että hänen tuli vaikuttaa voimakkaasti ja nimenomaan lujana uskossa harhaopettajia vastaan.

Jakeet 1:3–7:

"Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesoon käskeäksesi, etteivät opettaisi muita oppeja eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa. Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta. Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia, tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksii väittävät."

Lähtiessään Makedoniaan Paavali oli halunnut kehottaa Timoteusta jäämään Efesoon ja pysymään siellä. Mitä tarkoitusta varten? Lähinnä kieltämään eräitä Efesossa esiintyviä harhaopettajia, jotka halusivat olla kristittyjä, etteivät opettaisi toisin kuin evankeliumi opettaa. [Lue Hepr. 13:9⁶. 2 Kor. 11:4⁷. Gal. 1:6–9⁸]. Niinpä Paavali kehotti Timoteusta nyt pysymään

⁶ Hepr. 13:9: "Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne eksyttää, sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä ruuista. Ne, jotka niissä vaeltavat, eivät ole niistä mitään hyötynneet."

⁷ 2 Kor. 11:4: "Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta, jota emme ole saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen evankeliumin, jota ette ole vastaanottaneet, sitä te hyvin siedätte."

⁸ Gal. 1:6–9: "Ihmettelen, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toiseen evankeliumiin, joka ei ole toi-

Efesossa.

Millaisia nämä harhaopettajat olivat? Mikä oli se harhaoppi, jota he toivat?

Näistä harhaopettajista sanotaan ensiksi, että he kiinnittivät huomionsa ja suuntasivat mielensä taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin. Mitä ne olivat? Tätä on vaikea sanoa, varsinkin kun selittäjien mielipiteet ovat kaukana toisistaan. Itse asiaan ei kuitenkaan ole paljoakaan merkitystä sillä, vaikka meillä ei ole siitä varmuutta. Sillä on selvästi sanottu, kuten tulemme huomaamaan, mikä tämä harhaoppi oli.

Se, mihin harhaopettajat suuntasivat mielensä ja mitä apostoli sanoo taruiksi ja loputtomiksi sukuluetteloksi, oli ehkä tuona aikana esiin nouseva ja myöhemmin eri systeemeihin muodostunut harhakuva lukemattomine muotoineen korkeimmasta jumaluudesta alaspäin aina aineellisuuteen asti ja sitten päinvastoin aineellisesta ihmisestä ylöspäin aina jumaluuteen asti. Se oli eräänlainen vanha, hyvin tunnettu pakanallinen filosofia, jonka reformijuutalaiset toivat takaisin ja joka alkoi kummitella monen kristityn päässä, joka halusi käydä viisaasta. [gnoosis, gnostilaisuus] Mutta nämä tarut ja sukuluettelot, apostoli sanoo, saavat aikaan "riitakysymyksiä", mietiskelyä, aivan turhaa tutkimista ennemmin kuin "parannusta Jumalaan uskossa", ennemmin kuin jumalallista taloudenhoitoa uskossa ja oikean parannuksen vaikutusta ihmisissä. Sitä eivät palvele tuollaiset hourekuvat, vaan päinvastoin vahingoittavat. Niinpä Timoteuksen tulisi sen takia vakavasti kieltää näitä harhaopettajia, ei ainoastaan, etteivät opeta toisin kuin evankeliumi opettaa, vaan myös, etteivät suuntaa mieltään näihin taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin. Sillä käskyn, pelastusopin, "pää-

nen. On vain eräitä, jotka hämäävät teitä ja tahtovat muuttaa Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia toisin kuin me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. Niin kuin olemme ennenkin sanoneet, ja taas nytkin sanon: jos joku julistaa teille evankeliumia vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu."

määrä", jota Jumala on käskenyt suuressa armossaan saarnata ja joka tulee ottaa vastaan, on "rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta". Jumala haluaa suuressa armonsa vakavuudessa ihmisen uskovan sydäimestään teeskentelemättä Vapahtajaan Jeesukseen Kristukseen, ja omistavan sen kautta hyvän omantunnon ja Pyhän Hengen puhdistaman sydämen ja niin rakastavan Jumalaa ja lähimmäisiä. Näin Jumala käskii armossaan opettamaan ja tätä seuraamaan. Tästä harhaopettajat olivat langenneet pois. He olivat harhautuneet siitä pois opissa ja opetuksessaan oman sydämensä asenteen tähden antautuessaan noille harhakuvitelmilleen, kun he olivat täysin kääntyneet pois evankeliumista aivan tyhjiin ja hyödyttömään löpöttelyyn.

Nyt näytetään, mikä harhaoppi oli kysymyksessä, jonka nämä harhaopettajat toivat. Se oli tyhjää ja hyödyttömiä lavertelua. He näet halusivat olla "lain opettajia" eli Raamatun mestareita. He opettivat, että kristittyjen oli välttämätöntä ennen kaikkea pitää Mooseksen laki ja sen lisäksi seurata monia muita lain määräyksiä ollakseen oikeita kristittyjä. Lyhyesti: He olivat juutalaiskristittyjä. Tiit. 1:14⁹. He väittivät ja opettivat, ettei apostoleilta saatu kristillisyyttä ollut vielä saanut riittävästä täydellisen kristityn asemaa. Lisäksi muka tarvittiin korkeampi tieto ja paljon korkeampi siveellinen ankaruus täydellisyyden saavuttamiseen. Vrt. Kol. 2:4,8,16–23. Tulemme havaitsemaan tämän tarkastellessamme vielä tätä ja muita pastoraalikirjeitä. Tämä **lailla kiihottaminen** astui harhaoppina erityisesti esiin. Sitä apostoli sanoo tyhjäksi ja hyödyttömäksi löpöttelyksi. Hän lausuu, etteivät nämä harhaopettajat itse ymmärrä lainkaan, mitä he laista sanovat ja mitä he yksityiskohdissa siitä niin uskaliaasti väittävät.

⁹ Tiit. 1:14: "Eivätkä kiinnittäisi huomiotaan juutalaisiin taruihin eivätkä to-
tuudesta poiskääntyvien ihmisten käskyihin."

Jakeet 1:8–11:

*"Mutta tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lainmukaisesti käytetään ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappa-
jille, murhaajille, haureellisille, miesten kanssa makaaville miehille, ihmiskauppiaille, valehtelijoille, valansa rikkojille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan — autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu."*

Koska tämä lailla kiihottaminen oli se varsinainen harhaoppi, jota vastaan Timoteuksen tuli nousta, apostoli puhuu nyt laista, Jumalan Mooseksen kautta antamasta laista.

Mehän tiedämme, että laki on hyvä. Laki on hyvä itsessään, Room. 7:12. Se on hyvä myös vaikutukseltaan, "elämäksi" Room. 7:10,13a. Viimemainittu asia on kuitenkin totta vain, jos lakia käytetään oikein, siis laille kuuluvalla tavalla eli Jumalan tahtomalla tavalla. Lain vertauskuva on tuli 5 Moos. 5:4–5,22. Runoilija laulaa tästä tulesta:

*Hyvää tekevä on tulen mahti,
kun se kesyttää ihmisen ja häntä vartioi...
Kuitenkin tämä taivaan voima käy pelottavaksi,
jos se riistäytyy kahleistaan
ja astuu omalle ladulleen,
tuo vapaa luonnon tytär.*

Laki on hyvä vaikutukseltaan, jos sitä käytetään oikein. Siitä tulee kuitenkin pelottava, kun sitä käytetään väärin, jolloin se vaikuttaa kuoleman. Room. 7:10.

Lakia käytetään oikein vain silloin, jos opettaja tai kuulija antaa totuuden määrätä itseään opissa ja uskossa tietäen ja kiinnittäen huomionsa siihen, **ettei lakia ole pantu vanhurskaalle.**

Tämä meidän tulee käsittää tarkasti.

Tämä voi olla yleisesti lausuttu, aivan yleinen totuus. Vanhurskasta, sitä, joka tuntee tarkasti sen, mikä on oikein ja noudattaa sitä, ei koske eräs asia, edellä kerrottu, rangaistusuhan sisältävä, vaativa laki. Tämän käsittää jokainen. Mutta on selvää, että apostoli kohdistaa tämän Mooseksen lakiin ja kristittyihin. Hän näet puhuu niistä, jotka haluavat olla kristityille lain opettajia. Jakeet 7 ja 3. "Vanhurskailla" apostoli tarkoittaa kristittyjä. Missä määrin kristitty on "vanhurskas"? Kristityistä puheen ollen "käskyhän" on saavuttanut päämääränsä. Kristityillä on vilpitön usko, hyvä omatunto, Pyhän Hengen puhdistama sydän, ja hän rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiään. Jae 5. Kristitty on vanhurskas Jumalan edessä Pyhän Hengen vaikuttaman todellisen ja teeskentelemättömän uskon kautta Jeesukseen Kristukseen (Room. 3:28¹⁰). Sen kautta ja siitä puheen ollen hän pitää lain voimassa (Room. 3:31¹¹). Pyhä Henki on antanut hänelle Jumalan lait niiden merkityksen mukaisina ja kirjoittanut ne hänen sydämeensä niin, ettei kenenkään tarvitse enää opettaa hänelle niiden merkitystä (Hepr. 8:10–12) Hän tietää, mikä on oikein ja hyvää Jumalan edessä ja toimii sen mukaan, hän rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiään "puhtaasta sydäimestä ja hyvällä omallatunnolla ja vilpittömällä uskolla" ja antaa sellaisen rakkauden antaa merkityksen kaikelle tekemiselleen. Niin jokainen tosi kristitty on "vanhurskas". Koskeeko sellaista kristittyä vanhurskaus edellä kuvattuna (Kol. 2:8,20–21: säädökset), rangaistusta vaativana ja kirouksella uhkaavana lakina? Varmasti ei! Eikö tätä huomaa jokainen? Mutta jokainen ajatelkoon tätä huolella, olkoon opettaja tai kuulija. Esimerkiksi: Room. 3:19¹² lisäksi lukekoon Room. 6:14¹³ ja 7:4–6¹⁴. Lue myös suu-

¹⁰ Room. 3:28: "Niin päätämme siis, että ihminen julistetaan vanhurskaaksi uskon kautta, ilman lain tekoja."

¹¹ Room. 3:31: "Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Ei ikinä! Vaan vahvistamme lain."

¹² Room. 3:19: "Mutta tiedämme, että kaiken minkä laki sanoo, sen se puhuu niille, jotka ovat lain alla, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä."

rella huolella Raamatun jakso Gal. 2:19–5:18. — Vanhurskasta varten laki ei ole olemassa, "vanhurskaalle ei ole lakia pantu".

Mutta kenelle laki on pantu? Epävanhurskaalle. Varmasti niin! Laki on pantu. Jos sitä ei ole pantu vanhurskaalle, niin se on täytynyt panna epävanhurskaalle. Apostoli kuvaa nämä epävanhurskaat ja katsoo heistä puhuessaan molempiin lain tauluihin, mutta ilman käskyjen järjestystä. Epävanhurskaat ovat laittomia, jotka eivät alistu millekään laille, tottelemattomia, jotka eivät alistu millekään Jumalan järjestykselle, vaan jotka haluavat elää omien halujensa mukaan. He ovat siis jumalattomia ja synnintekijöitä, epäpyhiä ja epähengellisiä, jotka arkailematta käyvät käsiksi jopa isäänsä ja äitiinsä, tappajia, huorintekijöitä, poikien häpäisijöitä, ihmisvarkaita eli orjakauppiaita, siis pahimpia varkaita, valehtelijoita, valansa rikkojia, ja niitä, jotka tekevät sellaista, mikä on tervettä, oikeaa, puhdasta oppia vastaan, nimittäin vastoin evankeliumia ja joka ei sovi yhteen evankeliumin ja sen hedelmien kanssa ja joka on vastoin evankeliumin vaikuttamaa vanhurskautta. — Epävanhurskaat ovat siis epäuskoisia, jotka hylkäävät evankeliumin, joka on tuotu heille, ja pakanoita, jotka eivät tiedä mitään evankeliumista. Lyhyesti sanoen, epävanhurskaita ovat kaikki ne ihmiset, joita ei ole saatettu evankeliumilla Pyhän Hengen oppiin ja kuriin. Kaikki nämä ovat tarkalleen sellaisia, kuten apostoli kuvaa heidät tässä ja Room. 1:18–32:ssa. Kuulehan! He kaikki ovat juuri sellaisia, eivät kuitenkaan kaikki karkeissa teoissa ja samalla laajalle ulottuvissa häpeällisissä teoissa, kaikki kuitenkin siltä

¹³ Room. 3:31: "Sillä synty ei ole teitä vallitseva, koska ette ole lain alla, vaan armon alla."

¹⁴ Room. 7:4-6: "Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle. Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat jäsenissämme, niin että kannoimme hedelmää kuolemalle, mutta nyt me olemme vapaat laista ja kuolleet pois siitä, mikä piti meidät vankeina, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa."

osin, että heissä on ituna halu häpeällisten tekojen harjoittamiseen. Tämän voit havaita todeksi omassa vanhassa ihmisessäsi, jos olet rehellinen. — Näille epävanhurskaille on laki pantu. Näitä varten laki on olemassa.

Miksi ja mitä varten?

Haluamme ensiksi puhua pakanoista, jotka eivät tunne evankeliumia. Näillä pakanoilla ei ole myöskään lakia, Jumalan Mooseksen kautta antamaa ja ilmoittamaa lakia. Tosin he tekevät luonnostaan jossain määrin lain ilmoittamia tekoja ja ovat siis itse itselleen laki. Siten he näyttävät, että lain vaatimat teot on jossain määrin kirjoitettu heidän sydämiinsä, koska heidän sydämensä todistaa heille ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät ja puolustavat heitä. Room. 2:14–15. Mutta he eivät tunne syntiä, omaa syntiään, sitä, mikä varsinaisesti todella on syntiä, heidän koko olemukseensa piintynyttä vihollisuutta Jumalaa kohtaan ja kapinaa laissa ilmaistua Jumalan tahtoa vastaan (Room. 8:7¹⁵). He eivät tunne sitä, mitä tosiasiallisesti heihin kätkeytyy, nimittäin tuota pahaa himoa, joka suuntautuu jyrkästi Jumalaa ja hänen tahtoaan vastaan. Synti on samalla "kuollut" heissä. Toisin sanoen: he ovat syntisiä, ja he tekevät syntiä paljoakaan ajattelematta. Jos synnin tekeminen on aivan karkeata ja mieletöntä, silloin heidän sydämensä muistuttaa heitä ja heidän omatuntonsa syyttää heitä ja he kauhistuvat erityisesti synnin ajallisia seurauksia, ja ehkä myös Jumalan vihaa. He eivät kuitenkaan ajattele sitä, että he tieteen tahtoen haluavat tehdä syntiä Jumalaa vastaan. Usein he ovat yhteiskunnallisesti kunnollisia, hyvántahtoisia, rakastettavia, rakkaudellisia ihmisiä ja eläimiä kohtaan, anteliaita, ja uskovat Jumalan pitävän heitä vanhurskaina, sikäli kuin he edes ylipäänsä ajattelevat Jumalan vihaa ja sitä, että heidän täytyy pelastua, mitä pelastus sitten heille olisikaan. Niin synti on heissä "kuollut". Heille on laki pantu. Heitä varten laki on olemassa. Heille tulee saarnata

¹⁵ Room. 8:7: "Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan"

lakia. Lailla tulee osoittaa heille, mitä on synti, mitä heidän oma syntinsä todellisuudessa on. Kun nyt laki "tulee" heille, niin mitä tapahtuu? Toisin sanoen, kun heille tulee laki siten, että he tulevat tarkkaavaisiksi ja havaitsevat, että heitä koskee todella se, kun laki kiinnitetään heidän mielensä päälle kuin palava sytyke käden päälle. Niin mitä silloin tapahtuu? Kuule, mitä Pyhä Henki sanoo? Synti, oma syntisi on syynä lain käskyn ja kiellon rikkomiseen. Se herättää kaikenlaisia pahoja himoja juuri käskyä ja kieltoa vastaan, ja silloin synti tulee eläväksi. Silloin synti näyttäytyy sellaisena, kuin se todella on, nimittäin vihollisuutena Jumalaa kohtaan ja kapinana laissa ilmaistua Jumalan tahtoa vastaan, siis ylen määrin synnillisenä, sellaisena, joka vaikuttaa kuoleman ja kadotuksen juuri lailla, jota vastaan synti on perusteiltaan. Niin laista tulee synnin tunteminen, oikea synnintunto. Niin suljetaan jokainen suu, joka haluaa kerskata omasta vanhurskaudesta Jumalan edessä. Tulee selväksi, että koko maailma on syyllinen Jumalan edessä ja langennut Jumalan rangaistuksen alle. Luepa nyt Room. 7:7–13¹⁶, 3:19–20¹⁷ ja 5:20¹⁸. Näissä tämä kaikki on sanottu. — Sen täh-

¹⁶ Room. 7:7–13: "Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei ikinä! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta. Sillä en olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: 'Älä himoitse.' Mutta kun synti otti käskystä aiheen, se herätti minussa kaikkia himoja, sillä ilman lakia synti on kuollut. Minä taas elin ennen ilman lakia, mutta kun käsky tuli, synti sitä vastoin virkosi, mutta minä kuolin. Kävi ilmi, että käsky, jonka oli määrä olla minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. "Sillä kun synti otti käskystä aiheen, se petti minut ja kuoletti minut käskyn kautta. Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä. Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, jotta se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylen määrin synnilliseksi käskyn kautta."

¹⁷ Room. 3:19–20: "Mutta tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu niille, jotka ovat lain alla, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä, sen tähden, ettei mitään lihaa julisteta hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista, sillä lain kautta tulee synnintunto."

den ja sitä varten laki on pantu pakanoille ja on olemassa heitä varten, että se pitää saarnata heille. Juuri sitä varten Jumala haluaa lain olevan, että se vaikuttaisi tämän epävanhurskaissa. Jumala, Pyhä Henki, on määrännyt, jotta kun evankeliumi nyt tulee ja evankeliumin myötä Pyhä Henki — ja evankeliumin saarnan tulee olla heti lain saarnan ohella — että se löytäisi synnin tuntemusta ja tekisi tämän synnin tuntemisen todella katumuksen sisältäväksi ja että evankeliumi antaisi heti Jeesuksessa Kristuksessa iankaikkisen Jumalan lohdutuksen. Tämä on Jumalan armollinen tarkoitus, kun hän käskää saarnata lakia pakanoille.

Laki on olemassa niitä epäuskoisia varten, jotka hylkäävät heille tuodun evankeliumin. Nämä ovat pahempia epävanhurskaita kuin pakanat, koska heillä on evankeliumin tuntemusta ja sen ohessa myös lain tuntemusta ja koska Pyhän Hengen voima on siten astunut heidän luokseen. Kaikkein pahimpia epäuskoisia ovat ne, jotka ovat olleet uskovia, mutta ovat uskosta langetteet, sillä he eivät ole ainoastaan torjuneet luotaan Pyhän Hengen voimaa, vaan koettuaan sitä itsessään ovat karistaneet sen pois itsestään. Nyt kaikkia näitä varten on laki olemassa, jotta Jumala antaisi heille mielenmuutoksen niin, että tulevat tuntemaan totuuden, 2 Tim. 2:25¹⁹.

Ja, hyvä kristitty, epävanhurskas, sellainen, joksi apostoli epävanhurskaan kuvaa, on sinua niin lähellä, että se on sinun "toinen minäsi". Room. 7:14–16, 19–20, 25²⁰. Se on sinun "van-

¹⁸ Room. 5:20: "Mutta laki tuli väliin, että rikkominen tulisi suureksi; mutta missä synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi."

¹⁹ 2 Tim. 2:25: "Hänen tulee lempeästi ojentaa vastustelijoita. Ehkä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden."

²⁰ Room. 7:14–16, 19–20, 25: "Sillä tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alle. Sillä en tunne omakseni sitä, mitä teen, sillä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä teen. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, niin myönnän, että laki on hyvä... sillä sitä hyvää, mitä tahdon, en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, teen... Jos minä siis teen sitä, mitä en tahdo, niin sen tekijä en enää ole minä, vaan synti, joka

ha ihmisesi", synty, joka sinussa asuu. Room. 7:17,20. Sinun vanha ihmisesi on kokonaan sellainen, joksi apostoli kuvaa epävanhurskaan. 1 Tim. 1:9–10. Kaikki tämä pahuus on läsnä, itää ja versoo sinun vanhassa aadamissasi. Lue, mitä apostoli sanoo vanhasta aadamista jaksossa Room. 7:14–25. Niinpä laki on olemassa myös sinun vanhaa ihmistäsi varten. Niin täytyy vanhan aadamisi tähden, joka myös sinussa ja kaikissa kristityissä asuu, saarnata lakia teljeksi (salvaksi) ja ohjeeksi, jotta tätä vanhaa petoa voitaisiin jossakin määrin kahlehtia. Laki tulee saarnata myös peilinä niin, että vanhan aadamin vääryys ja epävanhurskaus näkyisivät kokonaan ja täydellisinä. Se tulee saarnata telkenä, ettei vanha aadamisi viettelisi sinua tekoihin, jotka eivät miellytä Jumalaa ja jotka hän on kieltänyt tai veisi sinua itse valittuihin, tekopyhiin tekoihin, jotta kaikkien muiden kristittyjen tavoin tuottaisit päinvastoin esteettä evankeliumin hedelmää ja todellisessa katumuksessa ja uskossa Jeesukseen Kristukseen palvelisit pelottomasti Jumalaa koko elämäsi ajan pyhydessä ja vanhurskaudessa, joka on Jumalalle otollista.

Laki on siis pantu epävanhurskaille, ja se on heitä varten olemassa. Kun sitä käytetään epävanhurskaksiin, sitä käytetään oikein, niin kuin Jumala haluaa sitä käytettävän.

Mutta laki ei ole olemassa vanhurskaita varten. Apostoli sanoo: "Lakia ei ole pantu vanhurskaalle." Olemme ja havainneet, keitä vanhurskaat ovat. He ovat tosi kristittyjä. Jos siis opetetaan, että laki olisi pantu kristityille, koskisi ja sitoisi heitä, silloin ei käytetä lakia oikein eikä opeteta laista oikein. Silloin myöskään hyvä laki ei ole hyvä kristityille. Apostolihan sanoo: "Laki on hyvä, jos sitä käytetään oikein." — Jos seurakunnan opettaja opettaa ja saarnaa, että laki on pantu kristityille, jotta he tulisivat sen pitämällä ja muita määräyksiä noudattamalla kristillisyydessään täydellisiksi ja Jumalalle otollisiksi, niin sellainen opettaa "toisin" (jae 3), toisin, kuin evankeliumi opettaa.

minussa asuu."

Se opettaa evankeliumia toisin, kuin apostolit sitä saarnasivat. Se haluaa kääntää kristityt toiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole toinen evankeliumi. Se saattaa kristityt hämmennyksiin ja vääristää Kristuksen evankeliumin. Gal. 1:6–9. Sellainen tuo väärän opin, harhaoppisten harhan Efesoon. Väärää oppia on kahdenlaista. On sellaista väärää oppia, jonka omaksuessaan kristityt voivat säilyttää kuitenkin vanhurskauttavan ja autuaaksitekevän uskon. Sellainen väärä oppi on esimerkiksi reformoitujen väärä oppi kasteesta ja ehtoollisesta. Mutta on myös väärää oppia, jonka yhteydessä vanhurskauttava ja autuaaksitekevä usko ei voi säilyä, mikäli kristityt sen omaksuvat. Sellainen väärä oppi on kerettiläisyyttä sanan todellisessa merkityksessä. Sellaista väärää oppia on myös se opetus, että laki olisi pantu kristityille, olisi olemassa heitä varten ja koskisi ja sitoisi heitä. Mikäli kristityt omaksuvat sellaisen väärän opin, se tuo heille **kuoleman**. Sillä se tuo kristityt jälleen lain alle, ei yksinomaan lain ohjauksen ja opetuksen alle, joka on heiltä otettu pois (Hepr. 8:10–11), vaan myös lain vaatimuksen ja siten lain kirouksen alle. Silloin kristityt pyrkivät lain täyttämällä pätemään Jumalan edessä, olemaan vanhurskaita Jumalan edessä. He ovat silloin langenneet pois Jumalasta, Lue Gal. 3:10–13; 4:9–11,21–31; 5:1–9.

Tämä lailla kiihottaminen oli siis se turmiollinen harhaoppi, jota Timoteuksen tuli asettua vastustamaan Efesossa. Tällaisen ohjauksen ja opetuksen apostoli antoi hänelle autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaan, joka hänelle oli uskottu. Evankeliumissa, jota apostolit saarnasivat, asuu autuaan Jumalan kirkkaus, joka on ilmestynyt Jeesuksessa Kristuksessa. Joh. 1:14.

Tässä kohden jokainen opettaja ja saarnaaja sallikoon varoittaa itseään.

Jakeet 1:12–17:

"Minä kiitän häntä, joka on minulle voimaa antanut, Kristusta Jeesusta, meidän Herraamme, siitä, että hän katsoi minut uskolliseksi ja asetti palvelusvirkaan minut, entisen pilkkaajan, vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta sain laupeuden, koska olin tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa, ja meidän Herraamme armo oli ylitsepersuava uskon ja rakkauden kanssa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. Mutta sen tähden sain laupeuden, jotta Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen itselleen iankaikkiseksi elämäksi. Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle Jumalalle, ainoalle viisaalle, kunnia ja kirkkaus iäisyyksien iäisyyksiin! Aamen."

Seuraavassa jaksossa apostoli käsittelee omaa virkaansa ja armon ja evankeliumin kokemistaan. Se on mitä läheisimmässä yhteydessä edelliseen jaksoon (1:3–11). Sen lopussa apostoli on painottanut itseään, virkaansa ja evankeliumia. Nyt hän tekee saman perusteellisemmin. Kaikessa, mitä hän sanoo, on havaittavissa viittaus Efeson harhaopettajiin. Uskaliaille ja vahingollisilla jumaluutta koskevilla spekulatioillaan ja turmiollisella, tyhjämpäiväisellä lavertelullaan kristillisestä täydellisyydestä ja korkeammasta tiedosta ja moraalista kuin apostolien opettamista he halusivat viedä kristityt lain alle ja kielsivät kristillisyydessä erään asian ja samalla kaiken, nimitäin syntien anteeksi-antamisen. Sitä vastaan apostoli asettaa apostolisen evankeliumin, oman evankeliuminsa Jumalan armosta Jeesuksessa Kristuksessa uskoa ja rakkautta varten Jeesuksessa Kristuksessa ja puhkeaa lopuksi ylistämään oikeaa, todellista Jumalaa.

Tutkimme nyt tätä jaksoa jae jakeelta.

Paavali kiittää Jeesusta Kristusta, joka on tehnyt hänet voi-

malliseksi ja kykeneväksi apostolinvirkaan, että hän oli katsonut hänet uskolliseksi asettaessaan hänet virkaan, hänet, joka oli aikaisemmin ollut Kristuksen pilkkaaja ja kristittyjen vainooja sekä Kristuksen ja kristittyjen ylpeä rienaaja. Apt. 9:15. 1 Kor. 15:9–10. Gal. 1:13–16. 1 Kor. 7:25b. Siitä huolimatta hän sai laupeuden, sillä hän oli tehnyt sitä tietämättömänä, epäuskossa. Hänen epäuskonsa oli syynä hänen tietämättömyyteensä. Hän sanoo tämän. Hän ei sano sitä itseään puolustaakseen. Epäuskolle ei ole puolustusta. Mutta hän ottaa esille epäuskon selityksenä — ei syynä — saamalleen laupeudelle, kun hän ei ollut työntänyt uskossa tunnettavaa armoa luotaan. Luuk. 23:34. Apt. 3:17;13,27. Niin voi jokainen kristitty puhua tietämättömyytensä aiheuttamasta epäuskosta ja sitten saamastaan armosta. Tuleeko siten Jumalan armahtaminen ja armo kuitenkin rajoitetuksi ja ehdollistetuksi? Oi ei! Paavali sanoo, että armo oli osoittautunut häntä kohtaan runsaaksi ja ylitsepursuaavaksi ja tuonut mukanaan uskon ja rakkauden, rakkauden, jolla on uskovan tuntemassa Kristuksessa Jeesuksessa perustuksensa ja jatkuva keskipisteensä (kaikuna jakeeseen 5). Armolle ei ole rajoitusta eikä ehtoa. (Room. 5:20).

Tämä on luotettava ja kaikin tavoin vastaanottamisen arvoinen sana, nimittäin, että Kristus on tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, "joista minä olen ensimmäinen", lisää Paavali suuressa nöyryydessä. Lue 1 Kor. 15:9²¹ ja Ef. 3:8²². Kiinnitä huomiosi näihin kohtiin. Niistä havaitset, että Paavali sanoilla "joista minä olen ensimmäinen" ajatteli varmasti epäuskonsa aikaa, mutta ei ainoastaan sitä aikaa, vaan myös uskon ja apostoliviran silloista aikaa. Mitä suurempi lahja ja armo on, jonka ihminen on saanut, sitä enemmän kysytään ja vaaditaan häneltä.

²¹ "Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska vainosin Jumalan seurakuntaa."

²² "Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoiden keskuudessa evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta."

Luuk. 12:48b²³. Tämä on muuttumaton Jumalan sana. Tämän sanan valossa Paavali nimeää syntisistä ensimmäisen. Mitä suurempi on saatu armo ja lahja, sitä raskaampana painaa lain vaassa tuo synty. Luehan nyt apostolin valitus Room. 7:14–25. Ja nyt Paavali sanoo ajatellessaan jälleen erityisesti epäuskonsa aikaa, että kuitenkin hän oli saanut laupeuden siinä tarkoituksessa, että Jeesus Kristus hänessä voisi osoittaa ennen muita kärsivällisyytensä koko suuruuden "esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen itselleen iankaikkiseksi elämäksi". Nöyrä apostoli painottaa tällä, ettei kukaan ennen häntä ollut tarvinnut eikä kokenut niin suurta Herran Jeesuksen Kristuksen kärsivällisyyttä kuin hän. Mutta siten Herra Jeesus Kristus oli halunnut näyttää ja tuoda esiin kaikille, jotka tulevat uskomaan häneen itselleen iankaikkiseksi elämäksi, kuinka suuri hänen armahtava kärsivällisyytensä on. Kenenkään ei pidä masentua aikaisempien eikä nykyisten syntiensä tähden. 2 Piet. 3:15: "Luekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi."

Nyt Paavali puhkeaa kiitollisesta sydämestään kiittämään Jumalaa; sillä Jumala oli ja on Kristuksessa. "Iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle Jumalalle, ainoalle viisaalle kunnia ja kirkkaus iäisyyksien iäisyyksiin. Aamen." Voit lukea myös 1 Tim. 6:15–16²⁴ sekä Joh. 1:18²⁵ ja Room. 16:27²⁶. Jumala on yksin viisas Jumala, joka iankaikkisessa armoissaan tietää, miten hän meidät syntiset pelastaa ja

²³ "Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään."

²⁴ 1 Tim. 6:15–16: "Sen on aikanaan antava meidän nähdä autuas ja ainoa valtiast, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra, jolla ainoalla on kuolematomuus; joka asuu valkeudessa, mitä kukaan ei voi lähestyä; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Aamen."

²⁵ Joh. 1:18: "Jumalaa ei ole kukaan koskaan nähnyt. Ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut."

²⁶ Room. 16:27: "Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta iankaikkisesti. Aamen."

kuinka hän ilmoittaa sen apostolisen sanan kautta.

Voi noita kurjia, narrimaisia, vietteleviä harhaopettajia!

Jakeet 1:18–20:

"Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien, sinulle lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden mukaisesti taistelisit hyvän taistelun, säilyttäen uskon ja hyvän oman-tunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkou-tuneet. Niitä ovat Hymenaios ja Aleksander, jotka olen antanut saatanan kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi."

Apostoli päättää nyt ensimmäisen Timoteukselle antamansa opetuksen, joka koskee tämän toimintaa Efesossa, jotta **tämä ainoalla todellisella pelastusopilla taistelisi voimakkaasti ja lujana uskossa harhaopettajia vastaan**. "Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus." Näin apostoli aloittaa. Mitä "käskyä" hän tarkoittaa? Sitä, josta hän oli puhunut jakeessa 5: kristillistä, ainoaa todellista pelastusoppia. Tätä hän nimittää "käskyksi", koska Jumala oli käsenyt saarnata sitä ja myös ottaa se vastaan uskossa. Apt. 10:42²⁷ (lue myös jakeet 36–43). 1 Joh. 3:23²⁸. Niinpä tämä on evankeliumia ja armoa koskeva käsky, ei missään merkityksessä lain käsky. Tämän käskyn ytimen ja silmäterän hän antoi juuri (jakeessa 15) ja kuvasi kokonaan viime jaksossa, siksi hän sanalla "tämä" viittaa johonkin edellä sanottuun. Tämän käskyn hän "käskee" Timoteukselle, antaa sen hänelle uudestaan käyttöön. Tämän hän tekee ennen Timoteuksesta annetun, Pyhän Hengen erityisesti vaikuttaneen profetian mukaisesti, sen kanssa sopuoinnussa olevan valinnan kanssa (1 Tim. 4:14²⁹). Jo nämä profetiat määräsivät Timoteuk-

²⁷ Apt. 10:42: "Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on määrännyt elävien ja kuolleiden tuomariksi."

²⁸ Joh. 3:23: "Mutta Johanneskin kastoi Aionissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä, ja ihmisiä tuli sinne kastettavaksi."

²⁹ 1 Tim. 4:14: "Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle

selle tämän käskyn hänen käytettäväkseen. Tämän käskyn uskoo Paavali nyt uudestaan tai mikä on sama asia, jotta hän tämän käskyn piirissä, tämän hänestä annettujen ennustusten piirissä, siis ainoan todellisen pelastusopin saarnalla poikkeamatta siitä oikeaan tai vasempaan, harjoittaisi Jumalan tahtomaa "hyvää kilvoittelua", taistelisi lujasti harhaopettajia vastaan. Evankeliumin puhdas saarna on voittoase ja ainoa voittoase harhaopettajia vastaan. 2 Kor. 10:3–5³⁰. Mutta Timoteuksen ja jokaisen saarnaajan tulee tästä puheen ollen itse omistaa ja säilyttää usko ja hyvä omatunto. Usko ei voi pysyä, missä ei säily hyvä omatunto. Jos evankeliumin saarnaaja haluaa itse säilyä uskossa ja taistella evankeliumilla väärää oppia vastaan, hänen täytyy varoa loukkaamasta omaatuntoaan. Hänen tulee sen sijaan yksinkertaisesti ja jumalallisessa puhtaudessa astua esiin Jumalan armossa, eikä hän saa lihallisessa viisaudessa tai itsevarmuudessa (oikeassa olemisen luulossa) antaa lihallisten, itsekkäiden syiden määrätä puhettaan tai vaikenemistaan. Lue 2 Kor. 1:12³¹ ja 2:17³² sekä 1 Tim. 3:9³³. Puhumattakaan mitään omantunnon loukkaamisesta syntiä palvelemalla. Hyvän omantunnon nuo harhaopettajat olivat röyhkeästi työntäneet pois luotaan ja oli-

annettiin profetian kautta vanhinten panna kätensä päällesi."

³⁰ 2 Kor. 10:3–5: "Vaikka vaellammekin lihassa, emme lihan mukaan sodi. Sillä sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimakkaita Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen korkean rakennelman, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle."

³¹ 2 Kor. 1:12: "Sillä kerskauksemme on tämä: omantuntonne todistus siitä, että olemme maailmassa ja varsinkin teidän luonanne vaeltaneet rehellisesti ja Jumalan antamalla puhtaalla mielellä, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa."

³² 2 Kor. 2:17: "Sillä me emme ole kuin nuo monet, jotka myyskentelevät Jumalan sanaa, vaan puhtaasta mielestä, Jumalasta lähtevänä, Jumalan edessä, Kristuksessa puhumme."

³³ 1 Tim. 3:9: "Samoin, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja kohtuullisesti, ei palmikoiduilla hiuksilla, kullalla, helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla."

vat siten kärsineet uskossaan haaksirikon. Kevytmielisesti he olivat seuranneet omia lihallisia ajatuksiaan, pohdintojaan, pyrkimyksiään ja asettaneet evankeliumin selvän sanan taka-alalle ja polkeneet sen jalkoihinsa. Niin he olivat menettäneet uskon. Näin on aina tällaisten harhaopettajien laita. Efesolaisista harhaopettajista Paavali mainitsee Hymenaioksen ja Aleksanterin. Hän sanoo antaneensa "heidät saatanan kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi". Mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa samaa kuin 1 Kor. 5:3–5³⁴. Vaikka tosin ei fyysisesti Efeson seurakunnassa, kuitenkin hengessä läsnä olevana, hän oli jo tehnyt päätöksen näistä molemmista harhaopettajista: Jeesuksen Kristuksen nimessä, kun seurakunta ja hengessä läsnä oleva apostoli ovat kokoontuneet ynnä Jeesuksen Kristuksen voima, heidät tulee jättää saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta heidän henkensä pelastuisi Herran Jeesuksen päivänä. Lyhyesti sanoen, Paavali haluaa, että Timoteus antaa Efeson seurakunnalle tehtäväksi sulkea heidät pois kristillisestä seurakunnasta ja Kristuksen valtakunnasta ja lähettää heidät saatanan valtakuntaan, jonne he kuuluvatkin. Mutta tämä siinä tarkoituksessa, että heidät saatettaisiin kurinpidolla oikeaan mieleen ja että he kääntyisivät pois pilkkaavista opeistaan, jotta siis heidän paha lihansa kuolisi ja heidän uudistunut henkensä kuitenkin pelastuisi Herran Jeesuksen päivänä. On turmiollista ja jumalatonta sietää harhaopettajia, sillä heidän puheensa "jäytää kuin syöpä" (2 Tim. 2:17³⁵).

³⁴ 1 Kor. 5:3–5: "Olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kauteutta, riitaa ja erimielisyyttä, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun yksi sanoo: "minä olen Paavalin", ja toinen: "minä olen Apollon", ettekö silloin ole lihallisia? Mikä Paavali sitten on ja mikä taas Apollo? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen mukaan, mitä Herra on heille kullekin antanut."

³⁵ 2 Tim. 2:17: "Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa."

Toinen luku

Apostoli siirtyy nyt puhumaan siitä, kuinka Timoteuksen tulee opettaa ja ohjata seurakuntaa. — Tässä aiheessa hän pysyy kirjeensä loppuun asti. Hän etäännyttää tähänastisesta, aivan erityisestä ja nimenomaisesta ohjauksesta, miten Timoteuksen tulee suhtautua harhaopettajiin. Tämän ja harhaopettajien kuvaamisen hän on jo saanut valmiiksi. Kuitenkin hän tulee, kuten tulemme näkemään, palaamaan aina silloin tällöin takaisin harhaopettajiin ja heidän petokseensa. Kun hän korostaa oikeaa ja puhdasta pelastusoppia, hän tekee sen siellä täällä selvällä kannanotolla väärään oppiin. — Onkin hyvä, että me pidämme silmällä, että tämä kirje, vaikka se on kirjoitettu lähinnä Timoteukselle, oli tarkoitettu seurakunnan tietoon. Vaikka se on erityisesti julkisia sananpalvelijoita varten, mutta silti aivan varmasti myös seurakuntien ja kaikkien kristittyjen tulee se lukea. Sillä seurakuntien ja kaikkien kristittyjen tulee tietää, mitä heidän tulee vaatia paimeniltaan, opettajiltaan ja kaitsijoiltaan Jumalan tahdon mukaan ja kuinka heidän tulee Jumalan tahdon mukaan asiaan suhtautua. Julkisen saarnaviran haltijoita on kahdenlaisia: Ensiksikin seurakunnan asettamia palvelijoita Jumalan ilmaiseman tahdon mukaan sanan ja sakramenttien julkiseen yhteisön nimissä tapahtuvaan hoitamiseen, siis *seurakunnan palvelijoita*, mutta toiseksi samalla myös *Jumalan huoneenhaltijoita*, jotka Jumala on asettanut sellaiseen virkaan seurakunnalle. Seurakunnan ja viranhaltijoiden yläpuolella on Jumalan virkaa koskeva tahto, joka tulee ilmi tässä kirjeessä: molempien osapuolten tulee se tuntea ja molempien osapuolten tulee sitä noudattaa.

Lähinnä koko tässä luvussa apostoli käsittelee julkista rukousta, seurakuntarukousta.

Jakeet 2:1–7:

"Kehotan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kunin-gasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalanpelossa ja kunniallisuudessa. Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä ja josta todistus oli annettava ajallaan, ja sitä varten minut on saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu — puhun totta, en valehtele — pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa."

Havaitset aluksi sanan "siis". Tällä sanalla apostoli liittyy siihen, mistä hän juuri edellä oli puhunut. Timoteuksen tulee pelastusopin saarnalla kilvoitella hyvä kilvoitus. 1 Tim. 1:18³⁶. Hänen ei tule tehdä sitä vain puolustautuakseen väärää oppia vastaan, vaan myös opettaakseen seurakuntaa. Niinpä apostoli kehottaa siis nyt ennen muuta ensiksi yhteen asiaan. Hän ei sano, että Timoteuksen tulee kehottaa, vaikka hän aivan varmasti sitä tarkoittaa. Sitä vastoin hän kehottaa suoraan seurakuntaa. Hän siis edellyttää, että tämä kirje annetaan tiedoksi seurakunnalle ja luetaan sille.

Mihin apostoli kehottaa seurakuntaa ensiksi? Hän puhuu, kuten tulemme seuraavassa jaksossa selvästi näkemään, julkisista seurakunnan kokoontumisista jumalanpalvelukseen. Ja hän kehottaa niissä rukoilemaan, lähestymään Jumalaa ja kiittämään. Seurakunnan tulee olla rukoileva seurakunta. Seurakunnan tulee pyytää kokouksissaan apua kaikissa hengellisissä

³⁶ 1 Tim. 1:18: "Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien, sinulle lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden mukaisesti taistelisit hyvän taistelun."

ja ruumiillisissa tarpeissaan, rukoilla suurta armon Jumalaa, lähestyä häntä lapsenomaisessa luottamuksessa ja kiittää kaikesta jo saadusta ja luvatususta armosta. Voi, miten meiltä tätä puuttuu!

*Rukousseurakunta, pyhitä itsesi pyhällä öljyllä!
Jeesuksen Henki vuotakoon sydämeesi ja sieluusi!
Olkoon sydämesi joka hetki
täynnä rukousta ja pyhää anomista.*

*Eihän yhdenkään uskovan sielun rukouksen tarkoitus
voi jäädä toteutumatta, kun se tulee Jumalan sydämelle.
Mitä saakaan aikaan se, kun he kaikki käyvät hänen eteensä
ja yhdessä rukoilevat? Matt. 18:19.³⁷*

Kaikki ihmiset tulee liittää esirukoukseen. Siihen tulee liittää myös kuninkaat, ylimmät maan päämiehet ja kaikki esivallan virkamiehet, että Jumala siunaisi ja johtaisi heitä heidän virantoimituksessaan, jotta me kristityt voisimme viettää heidän hallintansa alaisuudessa rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalaisuudessa ja kristillisessä kunniallisuudessa. Eikö sydämemme haluakin todella rukoilla tätä, kun katselemme niin monien ihmisten ja maan päämiesten ja virkamiesten jumalattomuutta? Emmekö halua elää rauhallista ja hiljaista elämää ja rakentua kaikkein pyhimmässä uskossamme? Apostoli sanoo nimenomaan, että sellaiset rukoukset ovat Jumalan, Vapahtajamme edessä hyviä ja hänelle mieluisia (1 Tim. 1:1³⁸). Mitä puhumme jumalattomuudesta? Jumala tahtoo vakavasti, että kaikki ihmiset pelastuisivat, kun he tulevat tuntemaan totuuden ja Jumalan armon. Tämä on ollut Jumalan mieli iankaikkisuudesta. Sillä on yksi Jumala ja yksi Välimies Jumalan ja ihmis-

³⁷ Matt. 18:19: "Jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen Isältäni, joka on taivaissa."

³⁸ 1 Tim. 1:1: "Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, käskystä."

ten välillä, nimittäin ihminen Jeesus Kristus, joka on antanut itsensä kaikkien edestä lunastukseksi ja lunnaksi. Tästä on tullut suuri evankeliumin todistus Jumalan määräämänä aikana. Emmekö tätä tunne? On yksi Jumala ja yksi Välimies Jumalan ja ihmisten välillä, nimittäin ihminen Jeesus Kristus, joka on Jumala, ihmiseksi tullut Jumala (Joh. 1:14³⁹), joka on antanut itsensä kaikkien edestä lunastukseksi ja juuri itse sen julistanut (Joh. 1:18⁴⁰) ja antanut sen todistaa apostoleittensa kautta. Sillä sitä todistamaan asetettiin myös Paavali apostoliksi ja saarnaajaksi — Niin hän sanoo, ja hän sanoo totuuden Kristuksessa eikä valehtelee, mitä ikinä hänen vihollisensa, väärät saarnaajat, apostolit ja opettajat sanovatkin. Hänet asetettiin pakanain apostoliksi, jotta he voisivat ottaa vastaan uskossa suuren armoituuden.

Pitäisikö Jumalalla olla jaettu mieli ihmisiä kohtaan, niin että hän olisi määrännyt toiset autuuteen, toiset kadotukseen, kuten reformoitu Calvin opetti? Eikö Jumala olisi vakavasti tahtonut ja kaivaten ojentanut käsivartensa kaikkia ihmisiä kohden, jotta he tulisivat hänen luokseen, että he Välimiehen Kristuksen kautta, joka on toteuttanut Jumalan armoitahdon ja saattanut teoksi, voisivat tulla hänen luokseen ja hänen rakkaiksi lapsikseen? Kyllä, ja tahdommeko me armoitetut syntiset sitten vielä puhua jumalattomuudesta ja jäädä sen vuoksi kylmiksi esirikouksissamme kaikkien ihmisten puolesta sekä kuninkaiden ja kaiken esivallan puolesta?

Paavali jatkaa nyt eteenpäin julkista rukousta koskevassa opetuksessaan.

³⁹ Joh. 1:14: "Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Ainosyntyisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta."

⁴⁰ Joh. 1:18: "Jumalaa ei ole kukaan koskaan nähnyt. Ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut."

Jakeet 2:8:

"Tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä."

Ensiksi hän puhuu rukoilemisesta, joka koskee miehiä.

Hän alkaa: "Tahdon siis." Tällä "siis" sanalla hän viittaa siihen, mitä hän kaikkein ensimmäiseksi oli sanonut, että hänet oli asetettu apostoliksi. Apostolina hän haluaa jotakin tapahtuvan. Mutta sillä hän ei sovelta itseensä henkilökohtaista valtaa seurakunnan uskonelämään. 2 Kor. 1:24.⁴¹ Hän haluaa vain sitä, mitä Jumala haluaa. Apostolina hän on vain Jumalan tahdon suu. — Jokaisen saarnaajan ja opettajan, joka ei kuitenkaan ole apostoli, tulee opettaa vain apostolista sanaa. Otettakoon siis edellä sanottu huomioon.

Mitä Paavali nyt tahtoo? Hän tahtoo, että miehet joka paikakunnalla, missä kristillinen seurakunta kokoontuu, rukoilevat kohottaen pyhät kätensä "ilman vihaa ja epäilystä". Mitä se merkitsee? Miten miesten tulee rukoilla? Heidän tulee nostaa ylös pyhät kätensä? Käsien kohottaminen oli juutalaiskristittyjen käyttämä, Vanhasta testamentista siihen aikaan kaikkiin kristillisiin seurakuntiin siirtynyt rukoilemisen tapa. Ps. 28:2⁴²; 44:21⁴³; 63:5⁴⁴. On erilaisia tapoja rukoilla, kulloinkin maan tavan mukaan. Meillä on tapana panna kädet ristiin. Käsien kohottaminen ei ole sitä, mitä apostoli haluaa. Vaan *pyhien* käsien kohottaminen on sitä, mitä hän haluaa. Kohotettujen käsien tulee olla pyhät. Tätä se merkitsee: Miesten tulee saapua rukoukseen tosi kristillisessä pyhydessä, ei ulkokullaillen eikä syn-

⁴¹ 1 Kor. 1:24: "Ei niin, että vallitsemme teidän uskoanne, vaan yhdessä edistämme teidän iloanne, sillä uskossa olette lujat."

⁴² Ps. 28:2: "Kuule rukousteni ääni, kun sinua avuksi huudan, kun nostan käteni kaikkeinpyhintäsi kohti."

⁴³ Ps. 44:21 "Jos me olisimme unohtaneet Jumalamme nimen ja ojentaneet kätemme vieraan jumalan puoleen."

⁴⁴ Ps. 63:5: "Minä kiitän sinua elinaikani ja nostan käteni nimesi puoleen."

tiä palvellen. Ps. 24:3–5⁴⁵. Jaak. 4:8⁴⁶. Lue sitä vastoin Ps. 66:18⁴⁷ ja Jes. 1:15⁴⁸. Siis myös ilman vihaa lähimmäisiä kohtaan tulee miesten tulla rukoilemaan. Myös ilman epäilystä antamatta tilaa sydämessään pahoille, lihallisille, epäuskoisille ajatuksille, kuten niitä kuvataan kreikkalaisessa tekstissä Matt. 15:19⁴⁹; Mark. 7:21–22⁵⁰; Luuk. 5:21–22⁵¹, 6:7–8⁵²; 24:36–38⁵³. Samoin heidän tulee rukoilla ilman vääryyttä.

On itsestään selvää, että tämä ei koske vain julkista rukousta, vaan myös yksityistä rukousta.

Mitä tulee tässä jakeessa puhuviin miehiin, on ilmeistä, että

⁴⁵ Ps.24:3–5: "Hän virvoittaa sieluni. Hän kääntää minut vanhurskauden tielle nimensä tähden. Vaikka vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani. Sinun valtikkasi ja sauvasi minua lohduttavat. Sinä valmistat minulle pöydän vihollisteni silmien eteen. Sinä voitteleet pääni öljyllä, maljani on ylitsevuotavainen."

⁴⁶ Jaak. 4:8: "Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksiselitteiset."

⁴⁷ Ps. 66:18: "Jos minulla olisi vääryys sydämessäni, Jumala ei minua kuulisika."

⁴⁸ Jes. 1:15: "Kun te ojentellette käsiänne, minä peitän silmäni teiltä. Vaikka kuinka paljon rukoilisitte, en kuule. Kätenne ovat verta täynnä."

⁴⁹ Matt. 15:19: "Sillä sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkat."

⁵⁰ Mark. 7:21–22: "Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, aviorikokset, haureudet, murhat, varkaudet, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, kateus, jumalanpilikka, ylpeys, mielettömyys."

⁵¹ Luuk. 5:21–22: "Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, aviorikokset, haureudet, murhat, varkaudet, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, kateus, jumalanpilikka, ylpeys, mielettömyys"

⁵² Luuk. 6:7–8; "Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina löytääkseen jonkin aiheen, mistä häntä syyttäisivät. Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esiin." Hän nousi ja astui esiin."

⁵³ Luuk. 24:36–38: "Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seiso heidän keskellään ja sanoi heille: 'Rauha teille!' Heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen. Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia sydämiinne?"

he myös seurakunnan julkisissa jumalanpalveluksissa rukoilivat kuuluvalla äänellä johtaakseen muita kuulijoita Jumalan luo ja opettaakseen heitä kanssaan rukoilemaan. Tämä käy ilmi 1 Kor. 14:sta ja siinä erityisesti jakeista 12–17⁵⁴. Vertaa myös Ef. 5:19–20⁵⁵.

Tuon ajan seurakuntien jumalanpalveluksilla oli silloin (1 Kor. 14:23,26⁵⁶) toinen muoto, viittaamme toistamiseen 1 Kor. 14:ään, jollaista nykyisin kirkollamme ei ole. Myös se, mitä tulee julkiseen seurakunnan rukoukseen. Meillä lukee tai sanoo ainoastaan seurakunnan kutsuma sananpalvelija, pastori tai hänen edustajansa rukouksen. Monien muiden kirkollisten yhteisöjen kokouksissa rukoilevat ääneen myös muut henkilöt, kukin sen mukaan kuin heitä on siihen vaatinut puheenjohtaja, tai myös rukoilija, kun hän seuraa omaa tarvettaan. Tämä johtaa helposti vallattomuuteen, kuten kokemus opettaa. Sen vuoksi on pidettävä parempana meillä käytössä olevaa muotoa, mutta siitä ei tule tehdä sitä johtopäätöstä, että meillä kauan käytössä ollut tapa olisi Jumalan käskemä. Tämä muoto on asetettu rait-

⁵⁴ 1 Kor. 14:12–17: "Samoin tekin, koska tavoittelette hengellisiä lahjoja, pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti. Sen tähden rukoilkoon se, joka puhuu kielellä, että hän osaisi selittää. Sillä jos rukoilen kielellä puhuen, henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myös ymmärrykselläni. Minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myös ymmärrykselläni. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa 'aamen' sinun kiitokseesi, koska hän ei tiedä, mitä sanot? Sinä tosin kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu."

⁵⁵ Ef. 5:19–20: "... puhuen keskenänne psalmeilla, kiitosvirsilä ja hengellisillä lauluilla veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä."

⁵⁶ 1 Kor. 14:23,26: "Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? ... Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: kenellä on virsi, kenellä opetus, kenellä ilmoitus, kuka puhuu kielellä, kuka selittää. Kaikki tapahtukoon rakennukseksi."

tiissa mielessä kristillisessä vapaudessa seurakunnan parasta ajatellen.

Nyt tulee selväksi se, että kaikki se, mitä apostoli sanoo tässä luvussa, **koskee seurakunnan julkista jumalanpalvelusta.**

Jakeet 2:9–15:

"Samoin, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja kohtuullisesti, ei palmikoiduilla hiuksilla, kullalla, helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla, vaan hyvillä teoilla, kuten on soveliasta naisille, jotka tunnustautuvat jumalaa pelkääviksi. Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistavana. Mutta en salli, että nainen opettaa, enkä että hän vallitsee miestä, vaan olkoon hiljaisuudessa. Sillä Aadam luotiin ensin, sitten Eeva, eikä Adamia petetty, vaan nainen petettiin ja rikkoi. Mutta hän on pelastuva lastensynnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä noudattaen itsehillintää."

Hän puhuu nyt siitä, kuinka **naisten** tulee käyttäytyä seurakunnan julkisissa kokoontumisissa. Hän alkaa tämän sanalla "samoin". Mitä apostoli nyt haluaa? Hän haluaa, että joka paikassa missä miehet rukoilevat (jae 8), siis seurakunnan julkisissa kokoontumisissa, naiset kaunistavat itseään ja ovat säädyllisessä puvussa, se on siveässä ja kunniallisessa puvussa eli todellisessa häveliäisyydessä ja arvokkaasti, eivät silmiin pistävissä palmikoissa, kullalla ja helmillä koristelluissa ja kallisarvoisissa puvuissa (1 Piet. 3:3,5⁵⁷), vaan sellaisissa, jotka sopivat naisille, jotka tunnustautuvat jumalaa pelkääviksi. Sitä vastoin heidän tulee kaunistaa itseään hyvillä teoilla. Se olisi heidän oikea Jumalan ja ihmisten edessä arvokas pukunsa.

⁵⁷ 1 Piet. 3:3,5: " Älköön kaunistuksenne olko ulkonaista: ei hiusten palmikointia, kultakorujen kantamista tai hienoihin vaatteisiin pukeutumista ... Sillä näin myös ennen pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat omille miehilleen alamaisia."

Haluamme tämän vaikuttavan tarvitsematta muuta sanoa. Tulee vain muistuttaa, että jokaisen saarnaajan tulee tähän kehoittaa. Mutta ilman lakimaisuutta ja tahdikkaasti. Saarnaajan tulee katsoa, että hänen vaimonsa ja omat tyttärensä ovat hyvinä esimerkkeinä. Lue 1 Tim. 3:5⁵⁸.

Menemme nyt eteenpäin.

Vaimon tulee oppia hiljaisuudessa, kaikessa alistuvaisuudessa. Julkisissa seurakunnan kokoontumisissa naisten tulee olla hiljaa ja oppia ja olla miehille alamaisia. Jos jollekulle vaimolle pistää silmään jokin asia jossakin opetuksessa tai rukouksessa, joka kiihottaa vastarintaan, vaimon ei pidä siinä tilaisuudessa nousta sitä vastustamaan, vaan kysyä siitä kotona mieheltään. 1 Kor. 14:35. Herran apostoli ei salli naisten opettaa seurakunnan julkisissa *jumalanpalveluksissa* ja vallita miehiä (Ef. 5:22. Kol. 3:18. 1 Piet. 3:1. Tiit. 2:5.) He eivät saa siis seurakunnan kokouksissa olla miesten yläpuolella niin, että he ryhtyvät niissä opettajiksi. Apostoli sen sijaan haluaa, että he ovat hiljaa. Tätä apostoli ei perusta tapoihin, näkemyksiin tai ennakkoluuloihin niin kuin ne olivat hallitsevia silloin Efesossa. Ei, vaan hän perustelee sen aivan toisin. Ensinnäkin luomisjärjestyksellä: "Sillä Aadam luotiin ensin, siten Eeva." Lue myös 1 Kor. 11:7–9. Jumala on luonut ihmiset siten, että vaimot ovat alistetut miehille. Sitten hän perustelee tämän syntiinlankeemuksen historialla. Aadamia ei pettänyt käärmeeseen kätkeytynyt perkele, vaan vaimo petettiin ja hän rikkoi Jumalan nimenomaisen kiellon. 1 Moos. 3:1–6a, 13. 2 Kor. 11:3⁵⁹. Aadam tosin lankesi samaan kiusaukseen ja samaan rikkomiseen ja syntiin. Mutta vaimo oli kuitenkin se väline, jonka välittämänä

⁵⁸ 1 Tim. 3:5: "Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiaan, kuinka hän huolehtii Jumalan seurakunnasta?"

⁵⁹ 2 Kor. 11:3: "Mutta pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, samoin teidän mielenne turmeltuu pois vilpittömyydestä, joka teillä on Kristusta kohtaan."

Aadamille tuotiin rikkominen. 1 Moos. 3:6b⁶⁰. Niin Jumala te-
roitti luomisjärjestyksen mukaisen naisen alistamisen miehelle
rangaistukseksi, 1 Moos. 3:16⁶¹. Vaikka vaimot tässä alistami-
sessa ovat miesten alla, jonka vuoksi he eivät myöskään seura-
kuntien julkisissa kokouksissa saa nousta opettamaan eivätkä
asettua samaan asemaan miesten kanssa, he kuitenkin pelastu-
vat "synnyttämällä lapsia". He pelastuvat heille annetuissa kut-
sumuksen piirissä synnyttäjinä ja lasten kasvattajina, jos he py-
syvät uskossa ja rakkaudessa ja jakeessa 9 mainituissa kurinalai-
suuteen liitettyssä pyhityksessä.

Tämän apostoli lausuu jakeissa 9–11. Tätä ei saa osaksikaan
kieltää eikä heikentää.

Mutta vielä joitakin huomautuksia, jotta tämän täysin ym-
mämmme.

Sama apostoli, joka opettaa edellä kerrottua vaimon ja mie-
hen alistussuhdetta, opettaa kuuluvasti ja painokkaasti, että
Kristuksessa uskon kautta Kristukseen Jeesukseen kaikki kristi-
tyt ovat Jumalan lapsia, että he siis ovat kaikkein korkeimmassa
ykyssä ja siis tästä ykseydestä on nieltä pois kaikki erotta-
vat erilaisuudet. Gal. 3:26–28. Kol. 3:11⁶². Room. 10:12.⁶³ 1
Kor. 12:13⁶⁴. Ef. 4:1–6⁶⁵. — Mutta tätä ei saa ymmärtää vää-

⁶⁰ 1 Moos. 3:6b: "Hän otti sen hedelmästä, söi ja antoi myös miehelleen."

⁶¹ 1 Moos. 3:16: "Vaimolle hän sanoi: 'Minä teen suuriksi raskautesi vaivat. Kivulla sinun on synnyttävä lapset, mutta mieheesi on sinun halusi oleva, ja hän on sinua vallitseva.'"

⁶² Kol. 3:11: "Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei va-
paata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus."

⁶³ Room. 10:12: "Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä, sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka häntä avuksi
huutavat."

⁶⁴ 1 Kor. 12:13: "Sillä me olemme kaikki kastetut yhdessä Hengessä yhdeksi
ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki
olemme saaneet juoda samaa Henkeä."

⁶⁵ Ef. 4:1–6: "Kehotan siis minä, vanki Herrassa, teitä vaeltamaan kutsu-
muksenne arvon mukaisesti, kaikessa nöyryydessä ja lempeydessä pitkämie-

rässä mielessä. Sitä ei saa käsittää siten, että sillä olisi kumottu luomisjärjestykseen perustuvat erot, kuten vanhempien ja lasten väliset erot, ja puhtaasti ne inhimilliset erot, jotka ovat tulleet syntiinlankeemuksen jälkeen. Sellaisia ovat esimerkiksi esivalan ja alamaisten erot, kansallisuuserot, tapoihin liittyvät erot, katsomuserot, koulutuksen, aseman ja säädyn erot. Niitä ei saa kumota tai jättää vaille huomiota. Ei niin, vaan sellaiset erot säilyvät myös "Kristuksessa". Niiden tulee säilyä tai ne voivat säilyä, kukin asianhaarojen mukaan, myös meistä kristityistä puheen ollen. Mutta ne ovat vapaita meistä puheen ollen, jos olemme kristittyjä totuudessa, niiden pahasta erottavasta luonteesta vapaita ja pyhitetyt sen mahtavan tuntemuksen kautta, että "me kaikki olemme yksi Kristuksessa Jeesuksessa".

Tämän mukaisesti meidän tulee ymmärtää apostolin sana: "Oppikoon nainen hiljaisuudessa kaikin puolin alistuvana. Mutta en salli, että nainen opettaa, enkä että hän vallitsee miestä, vaan olkoon hiljaisuudessa." — Naiset ovat luomisesta saakka ja vielä enemmän syntiinlankeemuksesta lähtien alistettuja miehille. "Kristuksessa Jeesuksessa" on täydellinen ykseys: "Tässä ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yksi Jeesuksessa Kristuksessa." Gal. 3:28. Tällä ei ole poistettu naisten luonnonmukaista alistamista miehelle. Nainen pysyy myös Kristuksessa Jeesuksessa "heikompana astiana". 1 Piet. 3:7⁶⁶. Kristuksessa Jeesuksessa tämä suhde pyhitetään: miesten tulee tuntea sanottu ykseys Kristuksessa ja antaa siinä tietoisuudessa naisille sen mukainen kunnia elämän armon kanssaperillisinä, 1 Piet. 3:7. Mutta koska naisten alamaisuus miehille ei lakkaa

lisesti sietäen toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, kuten olette kutsuttukin yhteen ja samaan kutsumukseenne antamaan toivoon; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien, kaikkien kautta ja kaikissa teissä."

⁶⁶ 1 Piet. 3:7: "Samoin miehet, eläkää viisaasti kukin vaimonne kanssa, kuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat kanssanne elämän armon perillisiä, etteivät rukouksenne estyisi."

Kristuksessa Jeesuksessa, sitä ei pidä saattaa halveksituksi kristillisessä seurakunnassa, vaan naiset eivät saa seurakunnan julkisissa kokouksissa puhua ja opettaa, vaan heidän tulee oppia hiljaisuudessa.

Tätä kääsee ja haluaa apostoli. "Se on Herran käsky" (1 Kor. 14:37). Juuri niin on kirjoitettu. On ymmärtämättömyyttä yrittää lieventää sitä kaikenlaisilla haetuilla selityksillä, kun luullaan sen olevan "lakimaista" ja evankeliumin hengen vastaista selitystä. Mutta tämä ei ole lakimainen määräys. Se ei ole vastoin evankeliumin henkeä, vaan on sen kanssa täydessä sopusoinnussa. Se ei ole myöskään, kuten toisaalta luullaan, "uusi ja erityisesti uusitamentillinen säädös," paha ja lakimaisuuden hyväksi väärin käytetty ilmaisu ja käsite! Tämä tahdonilmaisuus, määräys, käsky, että naisten tulee olla miehille alamaisia eivätkä siksi saa astua opettamaan kristillisen seurakunnan julkisissa kokouksissa, vaan heidän tulee haluta oppia hiljaisuudessa, tämä ei ole mitään muuta kuin täysin evankelinen muistutus, opetus, toteamus, alusta asti Jumalan asettaman suhteen toteutus naisen ja miehen välillä. Tämä käsky on sisällön puolesta yhtäpitävä Mooseksen lain kuudennen käskyn ja sen selityksen kanssa, missä alusta lähtien asettama naisen suhde mieheen asetetaan — ja siinä lakiin perustuvaksi. Mutta tämä käsky, kuten se tässä on annettu, kuuluu kokonaan "uuteen käskyyn" (Joh. 13:34⁶⁷. 1 Joh. 2:7–8⁶⁸. 2 Joh. 5⁶⁹), nimitäin siihen käskyyn, jonka Pyhä Henki on jo kirjoittanut kristittyjen sydämiin ja jotka siinä todella ovat ja elävät. Se kutsuu esiin vain

⁶⁷ Joh. 13:34: "Uuden käskyn annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin olen rakastanut teitä — että tekin niin rakastatte toisianne."

⁶⁸ 1 Joh. 2:7–8: "Veljet, en kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta. Tämä vanha käsky on se sana, jonka olette kuulleet. Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."

⁶⁹ 2 Joh. 5: "Nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei ikään kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti, että meidän tulee rakastaa toisiamme."

tekemään sitä, minkä kristityt jo totuudessa tietävät ja jonka mukaan he elävät (1 Joh. 2:8⁷⁰. Hepr. 8:10⁷¹). Se tuo lisäksi Pyhän Hengen mukanaan ja löytää iloisen vastakaiun kristityn sydämessä. Juuri tällä on kristityistä naisista puheen ollen sijansa, kun he kuulevat, mitä apostoli tässä haluaa, käskää ja määrää Herran käskynä.

Mikäli naiset haluavat olla inhimillisesti tietämättömiä tästä käskystä ja nostaa itsensä sen yläpuolelle, niin annettakoon heidän eteensä laki, Jumalan tahdon kuolettavaksi osoittava, sen täyttämistä vaativa ja sillä kirousta ja kadotusta vaativa laki. Tämän saattaminen muistoon on kristityille tarpeen ja hyödyllistä aina vastahakoisen lihan tähden, jota vanhaksi aadamiksi sanotaan. Molemmat koskevat erityisesti meidän aikaamme, kun naisoikeudet ja naisten saarnaaminen on niin voimakkaasti esillä.

Sen kanssa, ettei naisten tule puhua kristittyjen julkisissa kokouksissa, ei ole ristiriidassa se, mistä Joel 3.1 sanoo: "Tyt-tärenne ennustavat", eikä myöskään se, mitä evankelista Filip-puksesta sanotaan Apt. 21:9: "Hänellä oli neljä tyärtä, jotka olivat neitsyitä ja profetoivat." Sillä apostoli kieltää vain naisten puhumisen ja opettamisen julkisissa ja säännönmukaisissa jumalanpalveluksissa miesten edessä. Vaikeampi selittää on kohta 1 Kor. 11:5⁷². Tässä apostoli näyttää sallivan naisten seurakunnan julkisissa jumalanpalveluksissa rukoilevan tai profetoivan. Hän haluaa ainoastaan, että se tapahtuu soveliaalla maan tapaa vastaavalla tavalla. Miten tämä on selitettävissä? Jotkut selittäjät ovat sitä mieltä, että tässä puhutaan naisten ru-

⁷⁰ 1 Joh. 2:8: "Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."

⁷¹ Hepr. 8:10: "Sillä tämä on se liitto, jonka teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani"

⁷² 1 Kor. 11:5: "Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittä-mättömänä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänen päänsä olisi ajettu paljaaksi."

koilemisesta ja profetoinnista pienemmissä yksityisissä ryhmissä. Tämä ei vakuuta. Sanomme yhdessä Hirschbergerin Raamatun kanssa: Tämä on ymmärrettävä naisista, jotka olivat saaneet Pyhältä Hengeltä epätavallisia ihmelahjoja ja kehotusta profetoimista varten, koska Paavali kieltää muuten naisilta kaikki vaatimukset ryhtyä säännönmukaisiksi julkisiksi opettajiksi."

Näin ei ole suinkaan kiellettyä, että kristityt naiset sopivalla tavalla omalle miehelleen tai muille miehille yksityisesti lausuvat kristillisen totuuden tai että he, kun paikalla ei ole ketään siihen kykenevää miestä, johtavat pienemmän tai suuremman kotijumalanpalveluksen, tai että he toimivat lasten opettajina.

Näin opettakoon jokainen pastori tai teologian professori tästä kohdasta.

Kolmas luku

Tässä luvussa apostoli ohjaa, kuinka julkiset seurakuntavirat on täytettävä.

Jakeet 3:1–7:

"Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen. Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas⁷³, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällistä voittoa tavoitteleva, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne, vaan oman kotinsa hyvin hallitseva ja kaikella kunniallisuudella lapsensa kuuliaisina pitävä. Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiaan, kuinka hän huolehtii Jumalan seurakunnasta? Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi. Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi perkeleen hävättäväksi ja hänen paulaansa."

Ensiksi apostoli puhuu **kaitsijan** virasta. Sillä tarkoitetaan tässä esityksessä sitä, mistä olemme tottuneet käyttämään nimitystä pastorin virka ja jossa virassa olevia meillä on tapana kutsua **pastoreiksi**.

Tällä hän aloittaa antamalla ajateltavaksi sen, että jos joku

⁷³ MS: Sana "hurskas" tarkoittaa alkukielessä henkilöä, joka on käytöksessään harkitseva, maltillinen, itsensä hillitsevä, tervejärkinen, tasapainoinen, pidättyväinen, mittansa ja määränsä ymmärtävä, jossa on kaikkea sellaista, minkä yhdistämme sanaan hurskas. Ks. Juuso Hedberg, Kreikkalais-suomalainen sanakirja, hakusana *soofroon* ja muut samasta kannasta johdetut sanat. Seurakunnan tulisi varmistua henkilön terveydentilasta ennen kutsun antamista.

ojentaa kätensä kaitsijan virkaan, hän haluaa aivan varmasti jaloonsa työhön.

Meidän täytyy siis tietää, mitä tässä kaitsijalla tarkoitetaan ja millainen hänen virkansa on.

"Kaitsija" tarkoittaa: valvoja, tarkastaja. Millainen valvoja on kaitsija?

Tästä jaksosta ja kaikista pastoraalikirjeistä saamme seuraavat kohdat vastaukseksi kysymykseemme:

1. Kaitsijan virka on julkinen seurakuntavirka, sillä kaitsijan tulee huolehtia Jumalan seurakunnasta. 1 Tim. 3:5⁷⁴.

2. Kaitsija on seurakunnan vanhin, Tiit. 1:7⁷⁵, vrt. Tiit. 1:5⁷⁶.

3. Kaitsijana hän on "Jumalan huoneenhaltija", Jumalan siihen määräämä, huolehtimaan seurakunnasta Jumalan antamilla lahjoilla, Tiit. 1:7, 1 Tim. 3:5.

4. Kaitsijan tulee ennen kaikkea huolehtia Jumalan seurakunnasta Jumalan sanalla ja terveellä opilla, 1 Tim. 3:2: "kykenevä opettamaan". Tiit. 1:9⁷⁷.

5. Kaitsija on siis sellainen vanhin, joka tekee työtä sanassa ja opissa, kuten häntä kutsutaan 1 Tim. 5:17⁷⁸ ja kuten hänet sitten erotetaan muista vanhimmista. Huomaa tässä kaitsijan nostaminen palvelijoiden yläpuolelle.

⁷⁴ Tiit. 1:5: "Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiaan, kuinka hän huolehtii Jumalan seurakunnasta?"

⁷⁵ "Sillä kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteen, ei itserakas, ei äkkipikainen, ei juomari, ei riitelijä, ei häpeällisen voiton pyytäjä."

⁷⁶ "Minä jätin sinut Kreetalle sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niin kuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat."

⁷⁷ "Hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä lohduttamaan terveellä opilla että nuhtelevaan vastaansanojia."

⁷⁸ "Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kaksinkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka tekevät työtä sanassa ja opetuksessa."

Nämä viisi kohtaa pastoraalikirjeet antavat meille vastaukseksi kysymykseen, mitä kaitsijalla tarkoitetaan, millainen hänen virkansa on: ei vähäisempi, mutta ei myöskään enempää.

Haluaisimme mielihyvin tietää lisää ja katsomme sen vuoksi muita Uuden testamentin kirjoituksia.

Ainoastaan Uuden testamentin kirjoituksista haluamme noutaa toivomamme tiedon, emme traditiosta, sen jätämme paaville, emme kirkkohistoriasta, se opettaa meille vain sitä, mitä siitä tuli myöhemmin ja mitä myöhemmin kaitsijalla ymmärrettiin.

Sana "kaitsijanvirka" löytyy yhdestä seurakuntavirasta käytettynä muuten vain Apt. 1:20b⁷⁹. Ja siinä sillä tarkoitetaan apostolinvirkaa. Siis Uuden testamentin kirjoitukset eivät anna meille asiasta lisää tietoa.

Sana "kaitsija" esiintyy pastoraalikirjeiden ulkopuolella vain Apt. 20:28 ja Fil. 1:1 sekä 1 Piet. 2:25 eikä muuten missään.

1 Piet. 2:25 sanoo Kristusta sielujemme paimeneksi ja kaitsijaksi. Tämä kohta ei siis voi tulla kysymykseen.

Fil. 1:1⁸⁰ osoittaa, että Filipissä oli seurakunnassa useampia kaitsijoita. — Filippiläiskirje on kirjoitettu noin kaksi vuotta aikaisemmin kuin meillä nyt esillä oleva kirje Timoteukselle.

Apt. 20:28 kuuluu: "Ottakaa siis vaari itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen ansainnut."

Tästä saamme lisäselvitystä siihen, mitä Uudessa testamentissa ja erityisesti pastoraalikirjeissä tarkoitetaan kaitsijalla.

Tästä kohdasta ilmenevät seuraavat asiat:

1. Vanhimmat ja kaitsijat ovat vain kaksi erilaista sanaa yh-

⁷⁹ Apt. 1:20:b "Ottakoon toinen [mies] hänen kaitsijantoinensa."

⁸⁰ Fil. 1:1: "Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filipissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja diakoneille."

destä ja samasta seurakuntavirasta. Sillä noin vuonna 58 Paavali lähetti Miletosta Efesoon sanan ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat (Apt. 20:17⁸¹). Näitä hän sanoi kaitsijoiksi.

2. Efeson seurakunnalla oli siis useampia kaitsijoita samoin kuin Filipin seurakunnalla vuonna 62, Fil. 1:1.

3. Vanhimpien eli kaitsijoiden piti huolehtia seurakunnasta, missä he olivat, ja nimenomaan *koko* seurakunnasta. Sen kanssa täsmää nimi kaitsija, valvoja, silmälläpitäjä.

4. Pyhä Henki oli asettanut heidät tähän heidän virkaansa. Heidän tuli pitää se aina mielessään.

5. Myös heidän tuli aina pitää mielessään, että se seurakunta, johon Pyhä Henki oli heidät asettanut, oli *Jumalan* seurakunta, jonka Kristus oli itselleen ansainnut omalla jumalverellään.

6. Apostoli sanoo seurakuntaa "laumaksi", ja sanoo että vanhinten eli kaitsijoiden tuli sitä "paimentaa". Seurakunnan vanhimmat eli kaitsijat Efesossa olivat siis seurakunnan *paimenia*.

Tässä kohden meidän tulee lisäksi ottaa mukaan kohdat Ef. 4:11⁸² ja 1 Kor. 12:28⁸³. Näissä kohdissa apostoli nimeää kolme tai neljä luokkaa vanhimpia, nimittäin niitä vanhimpia, jotka tekevät työtä sanassa ja opetuksessa (Ef. 4:12–14⁸⁴). Siinä näet evankelistat ovat toisaalta apostolien apulaisia ja toisaalta

⁸¹ Apt. 20:17: "Mutta Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat."

⁸² Ef. 4:11: "Ja hän antoi muutamit apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, mutta toiset paimeniksi ja opettajiksi"

⁸³ 1 Kor. 12:28: "Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi apostoleja, toiseksi profeettoja, kolmanneksi opettajia, sitten voimatekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita ja puhua kielillä."

⁸⁴ Ef. 4:12–14: "... varustaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes kaikki pääsemme uskon yhteyteen ja Jumalan Pojan tuntemiseen, täydelliseksi mieheksi, Kristuksen täyteen täysikäisyyden määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpanelissä ja eksoyksen kavalissa juonissa."

opettajia. Nämä luokat ovat: 1. apostolit, 2, profeetat, (3. evan-
kelistat), ja 4. opettajat ja paimenet (yksi käsite). Mihin luok-
kaan näistä kuuluivat nyt Efesossa vanhimmat ja kaitsijat? He
olivat apostolien "kanssavanhimpia" (1 Piet. 5:1: "myös van-
hin"), mutta he eivät olleet apostoleita, eivät myöskään apostoli-
en auttajia evankelistan merkityksessä, koska heidät oli asetet-
tu yhteen tiettyyn seurakuntaan. He eivät olleet myöskään vält-
tämättä uusitamentillisiä profeettoja, joilla oli erityinen pro-
feetallisen puheen lahja. He olivat *paimenia ja opettajia*. Lue
tähän 1 Piet. 5:1–4.⁸⁵ Tämä kohta heijastaa läpeensä Apt.
20:28:aa⁸⁶.

Mitä Apt. 20:28 tuo esiin siitä kysymyksestä, mitä kaitsijat
ovat? Sen saman. Löydämme lisäksi Tiit. 1:7:stä⁸⁷, että kaitsijat
ovat Jumalan huoneenhaltijoita. Jos yhdistämme 1 Piet. 2:25⁸⁸
ja 1 Piet. 5:1,4⁸⁹, havaitsemme, että he ovat alipaimenia Yli-

⁸⁵ 1 Piet. 5:1–4: "Vanhimpia teidän joukossanne siis kehotan, minä, joka
myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja myös osallinen sii-
hen tulevaan kirkkauteen, joka on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan
laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, ei häpeällisen voiton tähden, vaan
sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tul-
leet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin Ylipaimenen ilmestyessä saatte
kirkkauden kuihtumattoman seppeleen."

⁸⁶ Apt. 20:28: "Ottakaa siis vaari itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä
Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jon-
ka hän omalla verellään on itselleen ansainnut."

⁸⁷ Tiit. 1:7: "Sillä kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, ol-
tava nuhteeton, ei iterakas, ei äkkipikainen, ei juomari, ei riitelijä, ei häpe-
ällisen voiton pyytäjä."

⁸⁸ 1 Piet. 2:25: "Sillä [te] olitte 'eksyksissä kuin lampaat', mutta nyt olette
palanneet sielujenne paimenen ja kaitsijan luo."

⁸⁹ 1 Piet. 1:1,4: "Vanhimpia teidän joukossanne siis kehotan, minä, joka
myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja myös osallinen sii-
hen tulevaan kirkkauteen, joka on ilmestyvä: kaitkaa teille uskottua Jumalan
laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, ei häpeällisen voiton tähden, vaan
sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tul-
leet, vaan ollen laumalle esikuvina, niin Ylipaimenen ilmestyessä saatte
kirkkauden kuihtumattoman seppeleen."

paimenen Jeesuksen Kristuksen palveluksessa.

Lyhyesti sanoen kaikkia sanassa ja opetuksessa työtä tekeviä vanhimpia eli opettajia sanotaan Uuden testamentin kirjoituksissa myös kaitsijoiksi, nimittäin valvojiksi hengellisinä valvojina, jota tointa heidän oli hoidettava heille uskotussa kristillisessä seurakunnassa. Heitä sanotaan myös johtajiksi (1 Tess. 5:12⁹⁰). Katso Hepr. 13:7,17,24, missä Luther kääntää tämän "johtaja"-sanon opettajaksi.

Tämä tosin ei vastaa sitä käsitettä, mikä nykyisin yhdistetään sanaan "piispa", eikä sitä, mitä pian apostolisen ajan jälkeän ymmärrettiin "piispalla" ja mikä *ehkä* jo apostolisena aikana oli pantu alulle. Mutta Uusi testamentti ei opeta mitään muuta, kuin mitä tässä sanottiin. Tästä ovat myös useimmat seilittajät yksimielisiä. Niin opettaa myös Tunnustuksemme. Schmalkaldenin uskonkohdat §§ 61–64.⁹¹

⁹⁰ 1 Tess. 5:12: "Mutta pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustusta niille, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne ja ovat johtajianne Herrassa ja neuvovat teitä."

⁹¹ "Augsburgin tunnustuksessa ja sen Puolustuksessa me olemme lausuneet julki kaiken, mitä on ollut tarpeen sanoa kirkon vallankäytöstä yleensä. Evankeliumihan antaa seurakuntien johtajille tehtäväksi saarnata evankeliumia, antaa syntejä anteeksi ja toimittaa sakramenteja. Lisäksi se antaa tuomiovallan, nimittäin tehtävän erottaa kirkosta ne, joiden rikokset ovat julkisia, ja toisaalta päästää synneistä ne, jotka kääntyvät. Kaikki, jopa vastustajatkin, myöntävät, että tämä valta on jure divino sama kaikilla seurakuntien johtajilla, nimitettäköön heitä pastoreiksi, presbyteereiksi tai piispoiksi. Hieronymos selvästi opettaakin, että kaikkia, jotka johtavat seurakuntia, apostolien kirjoituksissa sanotaan sekä piispoiksi että presbytereiksi (vanhimmiksi), ja hän lainaa Tiitus-kirjeestä: (Tiit. 1:5-7) 'Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että asettaisit joka kaupunkiin presbyterit (vanhimmat)', ja sitten hän lisää: 'Seurakunnan piispan on oltava yhden vaimon mies.' Niin ikään Pietari ja Johannes nimittävät (1 Piet. 5:1) itseään presbytereiksi vanhimmiksi. Ja vielä hän lisää: 'Se taas, että myöhemmin yksi valittiin toisten esimieheksi tapahtui hajaannuksen estämiseksi, ettei jokainen pirstoisi Kristuksen seurakuntaa houkuttelemalla sitä omaan puoleensa. Aleksandriassakin evankelistia Markuksesta alkaen aina Esdram- (Heraklas) ja Dionysios-piispoihiin saakka presbyterit aina keskuudestaan valitsivat yhden, asettivat

Raamattu ei opeta sellaista, mitä eräät selittäjät arvelevat, nimittäin

1. että joka paikkakunnalla kristityillä olisi ollut vain yksi "kaitsija", valvoja, jonka alle kaikki muut vanhimmat olisivat olleet alistettuja. Tämä on vastoin Apt. 20:17,28⁹² ja Fil. 1:1.

2. että jokaisella säännöllisesti tiettyyn kotiin (taloon) jumalanpalvelukseen kokoontuvalla kristittyjen joukolla olisi ollut oma "kaitsija" (piispa), valvoja, paimen ja opettaja, johtaja, vanhin, ja että kaikkia yhdellä paikkakunnalla olevia kotiseurakuntia kutsuttiin sen paikkakunnan "seurakunnaksi" ja että sellaisten vanhempien kollegiolla olisi ollut nimenä vanhimmistö. Tämä on itse tehty oletus, jota ei voi Raamatulla osoittaa todeksi. – Kotiseurakunnista lue Room. 16:5⁹³. 1 Kor. 16:19.⁹⁴ Kol.

hänet ylempään sijaan ja nimittivät häntä piispaksi. Samaan tapaan kuin sotajoukko valitsee itselleen ylipäällikön, diakonitkin valitsevat keskuudestaan jonkun, jonka ovat oppineet tuntemaan tarmokkaaksi, nimittäen häntä arkki-diakoniksi. Mitä näet toimittaa piispa sellaista, jota ei presbyterikään toimita lukuun ottamatta vihkimystä.'

Hieronimus siis opettaa, että inhimilliseen valtuutukseen katsoen on eri arvoasteita: piispan ja presbyteerin eli pastorin. Tämä johtuu asian luonnosta; sillä heidän virkansa on sama, niin kuin yllä olen esittänyt. Myöhemmin kuitenkin yksi seikka aiheutti piispojen ja ja pastorien välille erotuksen, nimittäin vihkimys, kun määrättiin, että yksi piispa vihki seurakunnanpalvelijoita useihin seurakuntiin. Oikeus vihkiä virkaan on ainoa, myöhemmin syntynyt ero; säädettiin näet, että yksi piispa vihki viranhaltijat useihin seurakuntiin. Jumalallisen oikeuden kannalta katsoen ei ole mitään piispana ja pastorin arvoerotusta. On siis selvää, että jos pastori seurakunnassaan vihki jonkun saarnavirkaan, sellainen vihkimys on jumalallisen oikeuden mukaan pätevä." (Tunnustuskirjat, A. E. Koskenniemen suomennos. Paavin valta ja yliherruus, s. 281s. Viimeinen lause MS:n suomennos)

⁹² Apt. 20:17,28: "Mutta Miletoista hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat... Ottakaa siis vaari itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen ansainnut."

⁹³ Room. 16:5: "Tervehtikää myös seurakuntaa, joka kokoontuu heidän kodissaan."

⁹⁴ 1 Kor. 16:19: "Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priskilla sekä heidän kodissaan kokoon-

4:15.⁹⁵ Filem. 2.⁹⁶

3. että jos jossakin suuremmissa kaupungissa asui yhdessä joukko kristittyjä, he olisivat järjestäytyneet omine sananpalvelijoinen erillisiin ja toisistaan erossa oleviin seurakuntiin, vastaavasti samoin kuin nykyisin. Myöskään tätä ei voi todeta Uuden testamentin kirjoituksista, saati että se olisi käsketty. Havaitsemme ainoastaan, että jossakin kaupungissa yhdessä asuvat kristityt käyttivät yhdessä Jumalan sanaa ja sen vuoksi heillä oli sananpalvelijoita: vanhimpia, paimenia ja opettajia, samoin kaitsijoita.

Ja juuri tämä on Jumalan tahto, että kristityillä ja kristillisillä seurakunnilla on sananpalvelijoita, jotka kaitsevat, opettavat heitä julkisessa virassa ja valvovat heitä. Niinpä on oikein sanottu, että näin käskää Jumala (Puolustus XIII,12: "Seurakunnalla on Jumalan käsky asettaa sananpalvelijoita"), vaikka emme löydä tätä nimenomaista tähän liittyvää suoraa käskysanaa Raamatusta. Sillä näemme kohdista Tiit. 1:7⁹⁷, 1 Kor. 12:28⁹⁸, Ef. 4:11⁹⁹ ja Apt. 20:28¹⁰⁰, että sananpalvelijat, kuten apostolit ja evankelistat (1 Kor. 4:1) ovat "Jumalan huoneenhaltijoita, että Jumala "asettaa" heidät, Kristus "antaa" heitä mitä hyödylli-

tuva seurakunta."

⁹⁵ Kol. 4:15: "Terveisiä Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle."

⁹⁶ Filem. 2: "... kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle."

⁹⁷ Tiit. 1:7: "Sillä kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei äkkipikainen, ei juomari, ei riitelijä, ei häpeällisen voiton pyytäjä."

⁹⁸ 1 Kor. 12:28: "Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi apostoleja, toiseksi profeettoja, kolmanneksi opettajia, sitten voimatekoja, sitten armo-lahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita ja puhua kielillä."

⁹⁹ Ef. 4:11: "Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, mutta toiset paimeniksi ja opettajiksi."

¹⁰⁰ Apt. 20:28: "Ottakaa siis vaari itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen ansainnut."

simpään tarkoitukseen (Ef. 4:12–14¹⁰¹) ja Pyhä Henki "asettaa" heidät virkaan. Näemme, kuten jo sanoin, että kaikissa apostolisen ajan seurakunnissa oli sellaisia sananpalvelijoita. Ja näemme vielä, että Herran apostolit asettivat kristityille vanhimpia sinne tänne seurakuntiin, seurakunta seurakunnalta, heidän aloitteestaan seurakunnat valitsivat vanhimpia Jumalan armohtahdon mukaan (Apt. 14:23¹⁰²) ja antoivat evankelistoille, heidän apumiehilleen, saman tehtävän, Tiit. 1:5¹⁰³.

Tästä tunnistamme Jumalan mitä armollisimman ja pelastavan tahdon, ja tämä tahto on meille käsky. Mutta kaikkea jatkuvaa pysyvää seurakuntajärjestystä Jumala ei ole käskenyt ja kaikkea pysyvää, jatkuvaa Jumalan tahdon piirissä olevaa vanhimman viran muotoa ja hahmoa Jumala ei ole määrännyt, vaan hän on jättänyt sen Pyhän Hengen johdon alla vapaalle, mutta kiitolliselle hyötyä ja parasta ajattelevalle kristilliselle mielelle.

Haluamme heti kuitenkin liittää tähän kaksi seikkaa ymmärtääksemme täysin tämän asian.

1. Jos nyt jokin seurakuntaorganisaatio on perustanut jatkuvan vanhimmistonviran, niin ovat myös sellaiset vanhimmat aivan varmasti Pyhän Hengen asettamia. Apt. 20:28¹⁰⁴. Epäilemättä meidän pastorimme ovat seurakunnissaan Jumalan aset-

¹⁰¹ Ef. 4:12–14: "Varustaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes kaikki pääsemme uskon yhteyteen ja Jumalan Pojan tuntemiseen, täydelliseksi mieheksi, Kristuksen täyteyden täysi-ikäisyyden määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajahtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksoityksen kavallissa juonissa."

¹⁰² Apt. 14:23: "Kun he olivat valinneet heille äänestyksellä vanhimmat seurakunnittain, he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat."

¹⁰³ Tiit. 1:5: "Minä jätin sinut Kreetalle sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi järjestämättä, ja että asettaisit, niin kuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat."

¹⁰⁴ Apt. 20:28: "Ottakaa siis vaari itsestänne ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka hän omalla verellään on itselleen ansainnut."

tamia paimenia ja opettajia, kaitsijoita uusitestamentillisessä merkityksessä, kuten olemme osoittaneet. Mutta eivät vain meidän pastorimme ole niitä, vaan myös kaikki ja ne henkilöt, jotka kristityt ja kristilliset seurakunnat ovat asettaneet julkiseen opetusvirkaan, jotta he opettavat, kaitsevat ja valvovat ja johtavat heitä ja seisovat heidän edessään. Jokainen sellainen kristittyjen lauma on "seurakunta" uustestamentillisessä merkityksessä.

2. Vanhimmat, paimenet ja opettajat, kaitsijat tulee asettaa virkaan sillä tavalla, että **seurakunnat valitsevat heidät**¹⁰⁵. Apt. 14:23 käyttää kreikkalaista sanaa, jonka Luther kääntää sanalla "valita", että apostolit hoitivat valitsemisen siten, että seurakunnat valitsivat heidät vanhimmiksi kättä kohottamalla. Saman kreikan sanan tapaamme 2 Kor. 8:19 toisessa yhteydessä. Siinä eräs veli, jolla oli hyvä todistus kaikilta seurakunnilta, valittiin Paavalin matkakumppaniksi samalla tavalla. Millään muulla tavalla ei saa valita sananpalvelijoita.

Sillä: Jumala on antanut evankeliumin eli taivasten valtakunnan avaimet. Hän on antanut kaikki ja jokaisen niihin sisältyvän, hengellisen, jumalallisen ja taivaallisen lahjan ja Jumalan armossaan tahtoman ja käskemän jakamisen maan päällä sekä kaikki siihen sidotut oikeudet ja jokaisen oikeuden ja vallan sekä myös kaikki tämän jakamiseen Jumalan osoittamat, antamat ja tahtomat **virat**, kaiken, mitä Kristus on meille ansainnut. Samoin: Hän on antanut saarnaviran, sanan ja sakramenttien viran, koko sen toimittamisella ja hallinnalla ulospäin ei-kristittyihin päin ja kristittyihin päin kristittyjen keskuudessa, kaikkine siihen tarvittavine ja sitä hyödyttävine julkisine virkoineen — — tämän kaiken ja sen jokaisen osan Jumala on antanut pyhien seurakunnalle ja samalla joka paikkakunnalla

¹⁰⁵ Zorn: Seurakuntien asettama elin voi valita sellaisia henkilöitä, jotka ovat yksittäisen paikallisseurakunnan ulkopuolella ja jotka ovat useampien seurakuntien palveluksessa, kuten esimerkiksi kristillisten oppilaitosten professorit. Heidät siis valitsevat kuitenkin itse asiassa seurakunnat.

olevalle kristittyjen joukolle, kuten myös sen jokaiselle yksittäiselle jäsenelle. Matt. 16:15–18¹⁰⁶. 18:15–20¹⁰⁷. Joh. 20:19–23¹⁰⁸. (Luuk. 24:33–36¹⁰⁹) 1 Piet. 2:9¹¹⁰. 1 Tim. 3:15¹¹¹. 1 Kor.

¹⁰⁶ Matt. 16:15–18: "Hän sanoi heille: 'Kenenkä te sanotte minun olevan?' Simon Pietari vastasi ja sanoi: 'Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.' Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: 'Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä liha ja veri ei ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaassa, ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit voita sitä.'"

¹⁰⁷ Matt. 18:15–20: "Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, mene ja nuhtelee häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, olet voittanut veljesi. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla.' Mutta jos hän ei kuule heitä, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, olkoon hän sinulle, kuin olisi pakana ja publikaani. Totisesti sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen Isältäni, joka on taivaassa. Sillä missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä olen heidän keskellään."

¹⁰⁸ Joh. 20:19–23: "Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana juutalaisten pelosta, Jeesus tuli ja seiso heidän keskellään ja sanoi heille: 'Rauha teille!' Sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: 'Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät.' Tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joiden synnit pidätte, niille ne ovat pidätetyt."

¹⁰⁹ Luuk. 24:33–36: "He nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssaan. He sanoivat: 'Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille.' He kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat tunteneet hänet, kun hän mursi leivän. Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seiso heidän keskellään ja sanoi heille: 'Rauha teille!'"

¹¹⁰ 1 Piet. 2:9: "Mutta te olette 'valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa ja omaisuuskansa julistaaksenne sen suuria tekoja', joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa."

¹¹¹ 1 Tim. 3:15: "... että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus."

3:21–23¹¹². Tästä näemme, että Kristus on antanut viran ja kaikki sen saamat lahjat ja vallan samoin kuin evankeliumin välittömästi niiden alkuperäisenä, ensimmäisenä omistajana kirkolle. Tästä näemme, että kirkolla ei ole virkaa siitä syystä, että Kristus olisi uskonut sen kirkolle tiettyjen henkilöiden välityksellä, jotka nyt siirtäisivät sitä edelleen ja joiden täytyisi sitä hoitaa kirkon hyödyksi. Toisin päin: Kirkolla ei ole virka välittömästi virkahenkilöiden välityksellä, vaan virkahenkilöillä on virka välillisesti kirkon välityksellä, joka pyhien ja uskovien seurakuntana, Kristuksen ruumiina, kantaa tätä kaikkea itsesään. (Walther, Kirkko ja virka, ss. 32–33. Vrt. Smalkaldin opinkohdat, Paavin valta ja yliherruus, s. 287s.)

Niin ei mikään ihminen eikä inhimillinen valta eikä myöskään kirkollinen virka tai virkahenkilö saa viedä seurakunnalta oikeutta valita itse "piispansa", sitä kieltää ja itselleen vaatia. Sitä, minkä seurakunta omistaa ja mitä omaisuutta sen on mahdollonta myydä ja luovuttaa, sen se siirtää julkisesti jaettavaksi yhteisönä "piispoille", kun se valitsee, kutsuu ja järjestää nämä, kuten Jumala tahtoo armossaan "käskee" ja haluaa. — Ja nämä ovat sitten "Pyhän Hengen asettamia" ja "Jumalan huoneenhaltijoita".

Nyt tiedämme, mikä piispanvirka eli kaitsijan virka on.

Siihen Timoteuksen tuli asettaa kykeneviä henkilöitä Efeson seurakunnassa.

Kun Paavali antoi Timoteukselle tämän tehtävän, hän ei esittä, millainen virka on ja millä tavalla se on täytettävä. Hän toki edellyttää, että kumpikin asia oli Timoteuksen ja seurakunnan tiedossa. Hän osoittaa ainoastaan, millaisia henkilökohtaisia ominaisuuksia kaitsijalla tulee olla voidakseen oikein hoitaa sellaista korkeaa, jaloa virkaa. Tässä suhteessa, kuten näyttää,

¹¹² 1 Kor. 3:21–23: "Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä, sillä kaikki on teidän, olkoon Paavali, Apollo, Keefas, maailma, elämä, kuolema, nykyiset tai tulevaiset, kaikki on teidän. Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan."

Efesossa olleen puutteita.

Kun nyt katselemme apostolin opetusta, millaisia henkilökohtaisia ominaisuuksia kaitsijalla tulee olla, kohdistamme ne heti samalla omiin sananpalvelijoihimme, kaikkiin niihin, jotka nykyisin ovat kristillisessä kirkossa julkisessa paimen- ja opetusvirassa. Tämä on Pyhän Hengen tarkoitus, joka on antanut tämän opetuksen Raamattuun ja on antanut sen tulla meille.

Koska kaitsijan virka on "jalo toimi" (1 Tim. 2:1), se tulee siirtää myös siihen sopiville henkilöille. Millaisen apostoli siten haluaa kaitsijan olevan?

Ennen kaikkea hänen tulee olla moitteeton. Hän ei saa viettää sellaista elämää, josta kristityt ja ei-kristityt saavat pahennusta. Miten joku voi olla valvojana kristillisessä seurakunnassa ja seistä siinä tehtävässä epäuskoisen maailman edessä, jos hänessä on sellaisia likatahroja? Hänen tulee pysyä seurakunnan jäsenenä, jos hän tekee parannuksen, mutta hänestä ei voi tulla seurakunnan kaitsijaa eikä hän voi sellainen olla.

Hänen tulee olla "yhden vaimon mies." — Haluamme ensiksi sanoa, mitä tämä ei tarkoita. Tämä ei tarkoita, että hänen täytyy olla naimisissa. Apostoli Paavalikaan ei ollut. Lue myös 1 Kor. 7:7.¹¹³ Tämä ei edelleen tarkoita sitä, että mies, joka ensimmäisen vaimonsa kuoleman jälkeen avioituu uudestaan, ei voi tulla kaitsijaksi. Näin tämän kohdan käsitti iso joukko vanhoja kirkonopettajia, ja niin se ymmärretään myös episkopaalissa kirkossa. Tämä ei merkitse sitä, ettei sellainen voi tulla kaitsijaksi, joka ensimmäisen vaimonsa kuoleman jälkeen nai toisen. Kohdassa 1 Tim. 5:9 puhutaan vastaavasti leskistä, joita seurakunnalla on huolehdittavina, jotka kuten monet selittäjät arvelevat, haluavat omistautua seurakuntapalveluun. Eikä se voi tarkoittaa sitä, että he saisivat olla vain kerran naimisissa, sillä heti sen jälkeen jakeessa 14 apostoli sanoo haluavansa, että

¹¹³ 1 Kor. 7:7: "Haluan kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin, mutta kullakin on oma armolahjansa Jumalalta, yhdellä näin, toisella noin."

nuoret lesket menevät naimisiin ja 1 Kor. 7:39¹¹⁴ hän asettaa uudelleen avioitumisen kaikille leskille täysin vapaaksi. Miten miehen avioliitto voisi tehdä hänen valintansa seurakunnan kaitsijaksi mahdottomaksi? Tästä näkyy, mitä kaikkea rakennellaan Raamatun sanasta. Edelleen se ei merkitse, että ensimmäisestä vaimostaan eronnut ei voisi tulla kaitsijaksi. Avioeros-ta tässä ei ole lainkaan puhe. Jos avioero on ollut oikea Jumalan edessä, se ei voi olla ehdoton este. 1 Kor. 7:15.¹¹⁵ Lopuksi, voi olla hyvinkin lähellä ajatella, että tässä puhutaan moniavioisuu-desta ja siitä, ettei mies, jolla on useita vaimoja, saa tulla kaitsi-jaksi. Sillä monivaimoisuus oli yleistä silloin Israelin kansan keskuudessa, kuten näemme Raamatusta. Eikä kasteoppilaiden suhteen, jotka haluavat tulla kristityiksi ja ovat kasteopetukses-sa, voida alkaa siitä, että käsketään heitä ajamaan pois ylimää-räiset vaimot. Tämän tietää jokainen raitis lähetyssaarnaaja. Täytyy ensiksi olla kristillinen oppi ja sen tuntemus. Tällä koh-dalla täytyy harjoittaa paljon kärsivällisyyttä. Mutta tälläkään, ettei kaitsijalla saa olla useampia vaimoja, ei voida tarkoittaa, että hänen tulee olla "yhden vaimon mies" merkityksessä ker-ran naimisissa. Tuomme jälleen esiin jakeen 1 Tim. 5:9, jossa sanotaan eräästä, jonka tuli huolehtia seurakunnasta, tai seura-kunnan palvelemiseen valittavasta leskestä: "joka on ollut yh-den miehen vaimo". Jos "yhden miehen vaimo" on samankal-tainen käsite kuin "ei useampien vaimojen mies", niin "yhden vaimon mies" tarkoittaisi samaa kuin "ei useampien miesten vaimo". Tätä ei kuitenkaan voida olettaa, sillä sinä aikana ja puheena olevilla seuduilla monimiehisyys ei ollut ehdottomasti käytäntönä. — Mitä nyt tarkoittaa se, että kaitsijan tulee olla

¹¹⁴ 1 Kor. 7:39: "Vaimo on sidottu lakiin, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies nukkuu pois, hän on vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, mutta vain Herrassa."

¹¹⁵ 1 Kor. 7:15: "Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, erotkoon. Veli ja sisar ei-vät ole sellaisissa tapauksissa orjuutetut, sillä rauhaan on Jumala teidät kut-sunut."

yhden vaimon mies? Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, ettei kaitsija saa olla huorintekijä, vaan hänen tulee olla siveä aviomies. Tämä on Jumalan sanan nuijanisku antikristillistä selibaattia vastaan eli pappien avioliittoa vastaan.

Seurakunnan kaitsijan tulee olla raitis. Mitkään himot eivät saa hallita häntä eikä hän saa antautua niiden valtaan.

Hänen tulee olla "kohtuullinen" [tervejärkinen, maltillinen], kuten Luther kääntää tässä olevan kreikan sanan. Hänen tulee siis pitää toimissaan kohtuus, hallita itseään ja olla järkevä mies.

Hänen tulee olla kunniallinen eli noudattaa hyviä tapoja kaikessa olemisessaan, eleissä, sanoissa ja teoissa.

Hänen tulee olla vieraanvarainen, avata sydämellisesti tervehdulleeksi toivottaen kotinsa hätää kärsiville samalla tavalla uskoville ja olla itse esikuva kehottaessaan siihen muita Hepr. 13:2:n mukaan. 1 Piet. 5:3¹¹⁶.

Hänen tulee olla opettamaan kykenevä. Tämä on kaitsijanvirassa erittäin tärkeä asia. Hänen tulee olla kykenevä opettamaan. Hänellä tulee olla lahja puhua viisautta ja puheellaan jakaa tietoa, ja tämä Pyhän Hengen antamana. Hänen tulee olla Pyhän Hengen opettama kristitty niin, että kun hän opettaa toisia, hän tuo puheessaan Raamatussa ilmaistun jumalallisen totuuden sillä tavalla, että kuulijat käsittävät sen ja voivat tunnistaa sen jumalalliseksi viisaudeksi. 1 Kor. 12:8¹¹⁷. (Tämä kohta kuuluu kreikassa: "Yhdelle annetaan Hengen kautta viisauden sanat, toiselle tiedon sanat saman Hengen mukaan.") Nämä molemmat Hengen lahjat muodostavat kyvyn opettaa. Molempien Hengen lahjojen täytyy olla käsillä sillä, joka haluaa kaitsijaksi. Kun kristillinen opettaja opettaa Raamatussa ilmoitettua Jumalan totuutta, hänen tulee tehdä se myös sillä tavalla ja opettaa

¹¹⁶ 1 Piet. 5:3 "... ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina."

¹¹⁷ 1 Kor. 12:8: "Niinpä toiselle annetaan Hengen kautta viisauden sanat, toiselle tiedon sanat saman Hengen mukaan."

sellaisia sanoja käyttäen, että hänen kuulijansa, vanhat ja nuoret, oppineet ja oppimattomat helposti ja hyvin sen käsittävät ja sikäli kuin he ovat kristittyjä, mielellään ja tarkkaavaisina kuuntelevat. Mitä hyötyä siitä olisi, jos jumalallinen totuus tarjotaan sellaisin sanoin jotka ovat joko niin korkealentoisia tai vaikeatajuisia tai muuten vaikeita kuulijoiden ymmärtää tai kuitenkin monille heistä? 1 Kor. 2:1–5.¹¹⁸ Jos siis joku haluaa kait-sijan virkaan kirkollisessa yhteisössämme, on otettava ja ote-taankin huomioon, että hän on sitä ennen hyvin opetettu Juma-lan sanassa. Mutta myös siihen tulee kiinnittää huomiota, kuten tehdäänkin, että hänellä on lahja opettaa oppimaansa oikealla tavalla. Jos häneltä tapaamme nämä molemmat lahjat, hän on opettamaan kykenevä ja hänestä voi tulla kait-sija, muuten ei. Myös jokaisen, joka on jo virassa, tulee tavoitella näitä lahjoja (1 Kor. 12:31a¹¹⁹) tutkimalla taukoamatta ahkerasti Raamattua — jokaisella on siihen aikaa — ja harjaantua puhumaan yksin-kertaisesti ja ymmärrettävästi. Kokonaan hylättävä on toisaalta hurmoksellinen ja väärä julkea puhe suoralta kädeltä ja toisaalta korkealentoinen, oppinut, mahtipontinen, retorinen, hirvittävän ikävä sanahelinä, jota niin monet huomattavat saarnaajat harjoittavat.

Se, joka haluaa kait-sijanvirkaan, ei saa olla viininjuoja, sel-lainen, joka ei valvo itseään, vaan on siis juopottelija, on luon-teeltaankin kiivas ja sitten vielä juomisesta kiihottuneena tulee aivan sekopäiseksi.

Kait-sija ei saa olla häpeällisen voiton tavoittelija, joka ei sii-tä syystä varo tekemästä kaikenlaista, mikä tuottaa häpeää jo

¹¹⁸ 1 Kor. 2:1–5: "Tullessani luoksenne, veljet, en tullut suurenmoisella pu-heella tai viisaudella teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä olin päättä-nyt olla luonanne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Ja olin luonanne heikkoudessa, pelossa ja vapisin ko-vin, eikä puheeni ja saarnani ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, ettei uskonne olisi ihmisten viisaudessa, vaan Juma-lan voimassa."

¹¹⁹ 1 Kor. 12:31a: "Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista."

kunnialliselle maailmanihmisellekin, saati sitten kristitylle.

Sitä vastoin hänen tulee olla lempeä, laupias ja ystävällinen, ei riitaisa, ei rahanahne.

Hänen tulee hyvin hallita omaa kotiaan, niin että hän pitää lapsensa, jos niitä on, kuuliaisina, että he vaeltavat kaikessa kunniallisesti. Muussa tapauksessa hänestä ei pidä tulla seurakunnan kaitsijaa. Jos hän näet ei osaa hallita omaa kotiaan, miten hän sitten voi hallita Jumalan huonetta, eli Jumalan seurakuntaa? — Miten totta tämä onkaan, se näkyy meille liiankin usein. Pastori, opettaja, professori, joka on vaimonsa tohvelin alla ja joka lapsiinsa nähden on heikko Eeli, on myös kykenemättömän oikein hallitsemaan Jumalan hänen hoitoonsa uskomia. Tosin hän voi luulla olevansa uskollinen, tosin hän voi myös yrittää saattaa voimaan kaksin verroin arvovaltansa, jota hänellä ei ole kotona, seurakunnassa, koulussa tai laitoksessa. Mutta hän epäonnistuu siinä, ja joutuu pilkan alaiseksi. Täytyy valittaa, ettei oloissamme voi etukäteen tietää, onko jollakulla sanottuja ominaisuuksia, koska meillä tulee virkaan avioitumattomia miehiä. Mutta on huomattava, ettei tässä annettua opetusta tule venyttää pidemmälle, kuin se tosiaan ulottuu. Miestä, josta on käynyt ilmi, ettei hän osaa halita omaa kotiaan, ei pidä asettaa kaitsijan virkaan. Jos hän jo on virassa, hänen kykenemättömyytensä täytyy olla aivan selvästi käynyt ilmi, ja hänet tulee selvästi osoittaa kykenemättömäksi virkaan, jotta voidaan oikeutetusti hänet erottaa virasta, jos ei ole muita, sitä vaativia painavia syitä. Tästä opetuksesta ei tule johtaa sitä, ettei kaitsija saa pysyä virassa, jos hänellä on yksi tai useampi pahantapainen lapsi. Ajateltakoon tässä Samuelia. 1 Sam. 8:5¹²⁰. Samuel ei ollut mikään Eeli, ja kuitenkin hänellä oli poikia, jotka eivät vaeltaneet hänen teitään. 1 Sam. 2:27–30 ja 3:13. Siinä tapauksessa kaitsijan tulee puhdistaa itsensä lastensa pahantapaisu-

¹²⁰ 1 Sam. 8:5: He ... "sanoivat hänelle: 'Katso, sinä olet käynyt vanhaksi, eivätkä poikasi vaella teitäsi. Aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, jollainen kaikilla muillakin kansoilla on.'"

desta, kuten seurakunta puhdistautuu jäsenensä pahuudesta. 1 Kor. 5:6–13.

Kaitsija ei saa olla äskenkääntynyt, joka vasta hiljakkoin on kasteessa otettu kristilliseen seurakuntaan. On nimittäin vaara, että sellainen ylpistyy niin nopeasti osakseen tulleesta kunnias- ta ja lankeaa tuomion ja kadotustuomiopäätöksen alle, joka on tullut perkeleen osaksi. Ylpeys¹²¹ ja kristillinen usko sulkevat nimittäin toisensa pois. Mitenkä kukaan, joka on ylpeä, voi to- della kantaa sydämessään kurjan syntisen uskoa Jumalan ar- moon Kristuksessa Jeesuksessa? Matt. 23:12¹²². 1 Piet. 5:5¹²³. Jaak. 4:6b¹²⁴. Miten tässä tuomitaankaan kaikki pappisylväste- ly, professorin omahyväisyys ja opettajan asemasta paisuminen.

Lopuksi — ja tämä koskee ensimmäistä vaatimusta, moit- teettomuutta — sillä, joka haluaa kaitsijaksi, täytyy olla hyvä todistus ulkopuolelta, niiltä, jotka eivät kuulu kristilliseen kirk- koon. Hänen tulee toimia ja vaeltaa niin, etteivät nämä kiellä häneltä kunnioitusta eivätkä voi hänessä osoittaa mitään pahaa tai häpeällistä. "Ettei hän joutuisi perkeleen häväistäväksi ja hänen paulaansa." Tämä sana haluaa sanoa: Jos ne, jotka eivät ole kristittyjä, voivat todella esittää jotakin häntä vastaan, he voivat tehdä sitä tosissaan heti, kun hänestä on tullut kaitsija. Ja silloin hän lankeaa häväistykseen ja häpeään, kristittyjenkin kohdalla. Hän joutuu havaitsemaan, että myös kristittyjä pilka- taan hänen tähtensä, koska he ovat kutsuneet itselleen sellaisen kaitsijan niin, etteivät he ole häntä parempia. Tämä häväistys tulee hänelle helposti sietämättömäksi. Entä sitten? Silloin voi tapahtua, että helvetin metsästäjä ottaa vaarin tilaisuudesta vi- rittääkseen ansansa, jotta saisi hänet lankeamaan tähän ansaan

¹²¹ Ylpeys, jota ei jokapäiväisessä mielenmuutoksessa kuoleteta.

¹²² Matt. 23:12: "Se, joka itsensä ylentää, alennetaan; ja se, joka itsensä alen- taa, ylennetään."

¹²³ 1 Piet. 5:5: "Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhimmille alamaisia ja olkaa kaikki toinen toisellenne alamaisia, pukeutukaa keskinäiseen nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."

¹²⁴ Jaak. 4:6b: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon."

ja pois uskosta.

Näitä seikkoja vaaditaan siltä, joka haluaa kaitsijaksi. Nämä ovat siis kaitsijan virkaan tarvittavia asioita. Eikä näitä pidä tuntea vain kaitsijoiden ja niiden, jotka haluavat tulla kaitsijoiksi, vaan ennen muuta kristittyjen, koska he valitsevat kaitsijat ja siirtävät heille tämän pyhän viran hoidettavaksi. Siksi nämä kohdat ovat aivan julkisina Raamatussa, joka ei ole kuitenkaan vain erityinen kaitsijan kirja, vaan on tarkoitettu kaikkia kristittyjä varten ja joiden tulee sitä lukea. On paha asia, jos ajatellaan, ettei saisi sanoa julkisesti, mikä ja millainen kaitsijan tulee olla.

Jakeet 3:8–13

"Samoin diakonien tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä, sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa. Mutta heidätkin koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomia. Samoin tulee naistenkin olla arvokkaita, ei pannelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa. Diakonit olkoot yhden vaimon miehiä, lapsensa ja oman kotinsa hyvin hallitsevia. Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren rohkeuden uskossa Kristukseen Jeesukseen."

Nyt apostoli puhuu palvelijoista eli kreikan alkutekstin mukaan **diakoneista**. Hän osoittaa, millaisia ominaisuuksia heillä tulee olla, jotta heidän virkansa olisi käyttökelpoinen.

Apostoli ei sano, millainen diakonin virka on, niin kuin hän ei sanonut, millainen kaitsijan virka on. Hän edellyttää tunnetuksi, että kumpikin oli tunnettu sekä Timoteukselle että seurakunnalle Efesossa.

Niinpä meidän tulee ensiksi kysyä, millainen oli se diakonin virka, mistä apostoli puhuu. Ja tässä meidän tulee kysyä sitä vain Uuden testamentin kirjoituksilta, ei traditiolta, ei myös-

kään kirkkohistoriasta, joka osoittaa vain sen, mitä myöhemmin alkuperäisestä diakoninvirasta oli tullut.

Ennen kaikkea meidän on havaittava, että apostoli tuntee vain kaksi luokkaa ja kaksi toistaan erillään olevaa luokkaa virkoja, jotka kristilliset paikallisseurakunnat omistavat, nimitäin kaitsijan viran ja diakonin viran. Samoin hän puhuu Fil. 1:1:ssä: "Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filipissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja diakoneille." Tämä on ainoa muu kohta Uudessa testamentissa, jossa diakonin virasta puhutaan virkanimi mainiten. Room. 16:1:ssä mainitaan, että Foibe oli Kencrean diakonissa. Miettikäämme nyt sitä, kuten jo tulimme tietämään, että "kaitsijat" olivat kaikki sellaisia seurakunnan vanhimpia, jotka tekivät työtä sanassa ja opetuksessa. Diakonit sen sijaan olivat kaikki sellaisia seurakunnan vanhimpia, jotka eivät työskennelleet sanassa ja opetuksessa, vaan tekivät toisenlaisia palveluksia. Silloin myös näemme, että diakoninvirkaan vaadittavista ominaisuuksista puuttuu opettamiseen liittyvät. Lue 1 Tim. 5:17¹²⁵. Diakonit olivat, kuten nykyisin sanomme, **maallikkovanhimpia**. On anakronismi, myöhemmästä ajasta apostoliseen aikaan raahattu käsite, että diakonit olisivat olleet jollakin tavoin tai jossakin muodossa apusaarnaajia ja apuopettajia.

Tämä on ainoa asia, mitä voimme sanoa varmuudella apostolisen ajan diakonin virasta.

Ehkä diakonin virkaan voidaan liittää seuraavat kohdat: Apt. 6:1–6, jossa puhutaan almujen kerääjistä ja Room. 12:7, jossa puhutaan virasta, kreikaksi diakoniasta, erotuksena "profeetoimisesta" ja "opetuksesta" sekä 1 Kor. 12:28, jossa puhutaan "avustajista" nimenomaisena erotuksena apostoleista, profeetoista, opettajista ja ihmelahjoista, sekä vielä 1 Piet. 4:11,

¹²⁵ 1 Tim. 5:17: "Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kaksinkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka tekevät työtä sanassa ja opetuksessa."

jossa puhutaan virasta, kreikaksi diakoniasta, erotuksena opettamisesta.

Kun nyt katsomme henkilökohtaisia ominaisuuksia, joita diakonilla, "palvelijalla" tulee olla, teemme oikein, kun siitä puheen ollen ajattelemme oman aikamme kristillisten seurakuntien maallikkovanhimpia ja sovellamme kaiken heistä sanotun heihin.

Samoin kuin kaitsijoilla täytyy diakoneillakin eli "palvelijoilla" olla sellaiset ominaisuudet, jotka tekevät heidät virkaansa päteviksi.

Ennen kaikkea heidän tulee olla kunniallisia. Varmasti niin! Miten joku voisi tulla kristillisen seurakunnan vanhimmaksi eli esimieheksi ja olla sellainen, jos hän ei ole kunniallinen ja elä hyvien tapojen mukaan eikä vaella maailman ja kristittyjen edessä moitteettomasti?!

Diakonit eivät saa olla epärehellisiä. He eivät saa puhua teeskennellen toista, mitä ajattelevat. He eivät saa puhua yhdelle näin ja toiselle noin samasta asiasta, kullekin hänen käsityksensä mukaan, jotenkin kunkin ulkonaisen aseman mukaan, periksi antavasti seurakunnassa korkealle arvostetuista ja rikkaista puheen ollen, ja ankarasti ja kopeasti vähäisistä ja köyhistä puheen ollen, ei teeskennellen ystävyyttä saadakseen luottamusta ja sitten puhua pahaa takanapäin ja kielitellä. Sananl. 11:3¹²⁶.

He eivät saa juopotella.

He eivät saa etsiä häpeällistä voittoa eivätkä tehdä omaatuntoaan loukaten jotakin, kunhan saavat siitä rahaa tai hyötyä.

Heillä tulee olla "uskon salaisuus hyvässä omassatunnossa". "Salaisuus" on evankeliumi tai paremminkin sanoen: evankeliumin sisältö, Jumalan armo Kristuksessa Jeesuksessa. Ef. 6:19¹²⁷. Kolmesta syystä evankeliumia sanotaan salaisuudeksi:

¹²⁶ Sananl. 11:3: "Oikeamielisiä ohjaa heidän nuhteettomuutensa, mutta uskottomat hävittää heidän vilppinsä."

¹²⁷ Ef. 6:19: "... että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta."

1. Sitä ei kukaan tuntenut, vaan Jumala ilmoitti sen. 1 Kor. 2:7,9¹²⁸. 1 Piet. 1:12¹²⁹.

2. Sen jälkeen, kun se ilmoitettiin, mikään ihmisjärki ei voi sitä käsittää, ymmärtää, ottaa vastaan eikä uskoa. 1 Kor. 2:7–9,14.¹³⁰

3. Se ylittää myös suuresti sen tiedon, minkä Pyhä Henki on vaikuttanut uskovissa ja uudestisyntyneissä. Ef. 3:19.¹³¹ Kol. 2:2–3¹³². 1 Kor. 13:12¹³³.

Ja evankeliumi on "uskon" salaisuus, koska se tarjotaan uskolle. Mark. 16:15–16¹³⁴. Room. 3:21–22¹³⁵. Tämä uskon salai-

¹²⁸ 1 Kor. 2:7,9: " ... puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme ... vaan kuten on kirjoitettu: 'mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.'"

¹²⁹ 1 Piet. 1:12: "Heille, koska he eivät palvelleet itseään, vaan meitä, ilmoitettiin se, mikä on nyt teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet. Sitä enkelitkin haluavat kumartua katsomaan."

¹³⁰ 1 Kor. 2:7–9, 14: "... puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota kukaan tämän maailman valtiaista ei ole tuntenut — sillä jos he olisivat sen tunteneet, he eivät olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet — . vaan kuten on kirjoitettu: 'mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat'... Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on. Sillä se on hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti."

¹³¹ Ef. 3:19: "... ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka ylittää kaiken tiedon, että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä."

¹³² Kol. 2:2–3: "Olkoon mielenne siihen, mikä on ylhäällä, älköön siihen, mikä on maan päällä. Sillä olette kuolleet, ja teidän elämäne on kätkettyä Kristuksen kanssa Jumalassa."

¹³³ 1 Kor. 13:12: "Sillä nyt näemme kuin kuvastimesta arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin. Nyt minulla on osittainen tieto, mutta silloin minulla on oleva täydellinen tieto, kuten minut itsenikin täysin tuntaan."

¹³⁴ Mark. 16:15–16: "Hän sanoi heille: 'Menkää kaikkeen maailmaan ja

suus täytyy omistaa puhtaassa omassatunnossa, jotta sen voi ylipäättään omistaa. Se tulee uskoa rehellisesti. Ihmisellä tulee olla se tietoisuus, ettei hän ole teeskentelijä, että hän todella haluaa omistaa evankeliumissa ilmoitetun ja tarjotun Jumalan armon Kristuksessa Jeesuksessa. Nyt, vain sellaiset saavat tulla diakoneiksi, joilla on uskon salaisuus puhtaassa omassatunnossa.

Sen vuoksi ne, jotka haluavat tulla diakoneiksi, tulee ensiksi, ennen heidän valintaansa koetella ja havaita luotettaviksi. Sitten, kun heidät on todettu moitteettomiksi, kunniallisiksi, rehellisiksi, sellaiseksi, jotka eivät juopottele, eivät tavoittele häpeällistä voittoa, joilla sikäli kuin ihmiset voivat sen havaita, on uskon salaisuus puhtaassa omassatunnossa, sitten he voivat palvella seurakunnassa diakoneina.

Seuraavasta (jakeesta 11) selittäjät ovat jakaantuneet mieliteessään. Luther kääntää sen: "Samoin heidän vaimonsa", ja hän on selvästi sitä mieltä, että tarkoitetaan diakonien vaimoja. Näin tämän käsittää osa selittäjiä. Mutta kreikasta puuttuu sana "heidän" ja siinä lukee vain: "samoin vaimot". Niinpä toiset selittäjät arvelevat siinä tarkoitetun diakonissoja.

Olemme tällä kannalla neljästä syystä:

1. Huomaamme, että jo apostolisena aikana oli diakonissoja, ja että sellaisia voitiin asettaa ehdolle ja valita. Room. 16:1–2¹³⁶. Ehkä, mutta ei kuitenkaan todennäköisesti 1 Tim. 5:9–10¹³⁷.

saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen."

¹³⁵ Room. 3:21: "Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta Laki ja Profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia."

¹³⁶ Room. 16:1–2: "Suosittelemme teille sisartamme Foibea, joka on Kencrean seurakunnan palvelija, että otatte hänet vastaan Herrassa, niin kuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee, sillä hän on ollut monelle avuksi ja jopa minulle."

¹³⁷ 1 Tim. 5:9–10: "Luetteloon otettakoon ainoastaan sellainen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo

2. Sana "sellaisia", jolla tämä opetus alkaa ja myös jakeissa 8-10 annettu opetus, viittaavat siihen, että kuten jakeessa 8, puhutaan uudesta luokasta sellaisia henkilöitä, joilla oli julkinen seurakuntavirka. Tosin tässä jakeessa 11 se on jo puheena olevan diakonaatin piirissä.

3. Koko tässä luvussa annetaan opetusta siitä, millaisia niiden henkilöiden tulee olla, jotka valitaan julkiseen seurakuntavirkaan. [Kreikkaa tunteville sanottakoon, että jae 11 riippuu kieliopillisesti sanoista "tulee olla" (*dei einai*), jakeet 2-7 (jae 7 toistaa sanan "tulee", kreikaksi *dei*) ja samoin jakeet 8, 9. Luther on siitä syystä toistanut sen jakeissa 8 ja 11, vaikka sitä ei ole kreikassa.]

4. Kuten jo sanoin kreikassa lukee "vaimot", ei "heidän vaimonsa". Näistä syistä olemme sitä mieltä, että näillä tarkoitetaan diakonisoja.

Nyt sitten. Mikäli naiset haluavat tulla valituiksi diakonisoiksi, heidän tulee olla kunniallisia, eivät panettelijoita ja parjaajia, "Raittiita", jotka hyvin hallitsevat itsensä ja ovat järkeviä, kaikessa uskollisia. Lue tähän vielä 1 Tim. 5:9–10¹³⁸, mitä tästä sanotaan — sikäli kuin tähän vedetään tämä kohta.

Nyt apostoli palaa takaisin puhumaan miesdiakoneista.

Niiden, jotka haluavat tulla diakoneiksi, tulee olla yhden vaimon miehiä, samoin kuin kaitsijoiksi mielevien tulee olla siiveitä aviomiehiä (1 Tim. 3:2¹³⁹). Ja myös heidän kuten kaitsijoiden tulee hallita hyvin omat lapsensa ja kotinsa.

josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on kasvattanut lapsia, holhonnut vieraita, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdistettuja ja harrastanut kaiken hyvän tekemistä."

¹³⁸ 1 Tim. 5:9–10: "Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja ansaan sekä moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri. Sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla."

¹³⁹ 1 Tim. 3:2: "Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan."

Lopuksi apostoli sanoo, että ne, jotka hyvin palvelevat, ovat hyviä diakoneja, hoitavat uskollisesti virkansa ja toteuttavat sitä hyvin, "saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren rohkeuden uskossa Jeesukseen Kristukseen" (3:13). Uskolliset ja kykeneväiset diakonit nousevat yhä korkeammalle seurakunnan arvostuksessa ja saavat itsekin yhä suuremman rohkeuden uskossa Herraan Jeesukseen, jonka palveluksessa he tekevät kaiken työnsä seurakunnassa. Uskollisella työllä Herran Jeesuksen seurakunnan hyväksi on siunauksen lupaus omalle sydämelle: usko, uskonrohkeus ja uskon pelottomuus kasvavat sen ohessa. Kaikella pyhityksellä ja hyvällä työllähän on tällainen lupaus, Kol. 1:9–11¹⁴⁰. Uskontietoisuudesta vuotaa kristillinen vaellus ja hyvän tekeminen, ja se kasvaa jälleen uskon tietoisuudessa ja tulee yhä uutta halua ja voimaa.

Jakeet 3:14–16:

"Kirjoitan tämän sinulle — vaikka toivonkin pian pääseväni luoksesi — että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. Tunnustetusti suuri on jumalanpelon salaisuus: Jumala on ilmestynyt lihassa, vanhurskaaksi julistettu Hengesä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanoiden keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen."

Kaikkia näitä tässä kirjeessä annettuja opetuksia ajatellen apostoli sanoo nyt kirjoittavansa Timoteukselle niistä, vaikka hän toivookin voivansa tulla pian Efesoon, jotta Timoteus tietäisi, miten hänen tulee vaeltaa, käyttäytyä ja mitä tehdä "Juma-

¹⁴⁰ Kol. 1:9–11: "Sen tähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet rukoilemasta ja anomasta teidän edestänne, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa mieliksi, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemiseen, ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä ilolla."

lan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus" — mikäli apostolin tulo viivästyisi. Jumalan huoneeksi sanotaan Uudessa testamentissa ensimmäisen kerran Jerusalemin temppeliä (Matt. 21:13¹⁴¹), sitten myös Israelin lasten seurakuntaa, Hepr. 3:2–5¹⁴². Mutta tämä on kuitenkin vanhatestamentillisen esikuvan ja varjon mukaan puhuttu. Tässä Jumalan huoneella tarkoitetaan uusitamentillista seurakuntaa, uskovien ja uskon kautta pyhien seurakuntaa. Siinä näet Jumala ei ole ainoastaan läsnä ja ilmoita itseään, vaan koska se on sydämiin annettun Pyhän Hengen kautta todellinen, kaikki vanhatestamentilliset esikuvat ja varjot täyttävä, ruumiillistuttavalla tavalla Jumalan huone ja asunto, hänen temppelinsä. Hepr. 3:6¹⁴³. 1 Piet. 4:17¹⁴⁴. Ef. 2:19–22¹⁴⁵. 1 Kor. 3:16–17.¹⁴⁶ 2 Kor. 6:16¹⁴⁷. Jos luet tarkkaavaisesti nämä raamatunkohdat,

¹⁴¹ Matt. 21:13: "Hän sanoi heille: 'Kirjoitettu on: Minun huoneeni on kutsuttava rukoushuoneeksi, mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan.'"

¹⁴² Hepr. 3:2–5: "Joka on uskollinen asettajalleen, niin kuin Mooseskin oli 'uskollinen koko hänen talossaan.' Sillä hänen on katsottu ansaitsevan niin paljon Moosesta suuremman kirkkauden, kuin talon rakentajan kunnia on suurempi kuin talon. Sillä jokainen talo on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala. Mooses tosin oli 'palvelijana uskollinen koko hänen talossaan', todistukseksi siitä, mitä tullaan puhumaan,"

¹⁴³ Hepr. 3:6: "Mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen talonsa hallitsijana. Hänen talonsa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen."

¹⁴⁴ 1 Piet. 4:17: "Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa ensiksi meistä, mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisina Jumalan evankeliumille?"

¹⁴⁵ Ef. 2:19–22: "Niin ette siis enää ole vieraita etkä muukalaisia, vaan olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perheväkeä, apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa, ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä."

¹⁴⁶ 1 Kor. 3:16–17: "Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala turmelee hänet, sillä Jumalan temppeli on pyhä. Sellaisia te olette."

¹⁴⁷ 2 Kor. 6:16: "Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjuma-

niin näet, että jokainen yksittäinen paikallisseurakunta, jokainen pyhien seurakunnan osa on Jumalan huone ja nimenomaan elävän Jumalan huone. Hän ei lepää toimettona tässä huoneessaan, kuten kuollut epäjumala temppelissään, vaan hän valvoo, vaikuttaa, luo ja haluaa siinä saattaa armonsa täyteen voimaan. Niin on pyhien seurakunta, jokainen sen osa, jokainen paikallisseurakunta "totuuden pylväs ja perustus".

Sellaisessa Jumalan huoneessa, joka oli elävän Jumalan seurakunta, Efeson seurakunnassa tuli Timoteuksen vaeltaa, käyttäytyä hyvin, toimittaa kaikki hyvin, hienosti, siististi, Jumalalle otollisella tavalla, Jumalan erityisesti määräämänä huoneenhaltijana. 1 Kor. 4:1.¹⁴⁸ (1 Kor. 1:1¹⁴⁹. 2 Kor. 1:1¹⁵⁰). Mikä tehtävä! Miten paljon hän tarvitsikaan tähän apostolin, hänen ja efesolaisten hengellisen isän opetusta! Ja miten paljon hänen täytyikään iloita, että hän saattoi esittää Efeson seurakunnalle tällaista apostolista opetusta! — Haluavatko kaikki sananpalvelijat ottaa tämän kohtuudella huomioon?

Apostoli sanoi juuri, että Jumalan seurakunta on totuuden pylväs ja perustus. Tätä totuutta hän sanoo nyt salaisuudeksi samassa merkityksessä kuin jae 6. Ja hän sanoo sitä jumalaisuuden salaisuudeksi samassa merkityksessä kuin jakeessa 9 puhutaan uskon salaisuudesta: Totuus on salattu epäuskoiselta maailmalta ja se on tarkoitettu vain uskoa, todellista jumalanpelkoa

lat? Sillä te olette elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "[Minä] olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani."

¹⁴⁸ 1 Kor. 4:1: "Niin pitääköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina."

¹⁴⁹ 1 Kor. 1:1: "Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Soostenes Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille, sekä kaikille, jotka huutavat avuksi Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin."

¹⁵⁰ 2 Kor. 1:1: "Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle sekä kaikille pyhille koko Akaiassa."

varten. Ja nyt apostoli sanoo: "tunnetusti" eli tunnustetusti Jumalan seurakunnassa yleisesti hyväksytty ja epäilemättömän suuri on jumalisuuden salaisuus, nimittäin totuus. Ja mitä totuutta hän sanoo tässä suureksi? Sitä totuutta, joka on itse Kristus Jeesus. Joh. 14:6¹⁵¹. Sillä kaikki Jumalan armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta, on toteutunut, tullut teoksi (Joh. 1:17¹⁵²). Jeesuksessa Kristuksessa on koko totuus ruumiillisenä. Kun apostoli haluaa nyt puhua totuudesta — miten meidän tulee sitä nyt kutsua? — hän puhkeaa ylistysvirteen, jolla on kohteenaan Jeesus Kristus ja joka kohoaa taivaasta maahan ja taas maasta taivaaseen. Hän kirjoittaa:

"Jumala on ilmestynyt lihassa, vanhurskaaksi julistettu Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanoiden keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen." (1 Tim. 3:16)

Tarkastelemme lyhyesti näitä sanoja,

"Jumala", nimittäin "Sana", Isän iankaikkinen Poika on "ilmestynyt lihassa", on tullut lihaksi, ihmiseksi. Joh. 1:1–3,14¹⁵³. 1 Joh. 1:2¹⁵⁴; 3:5¹⁵⁵; 4:2¹⁵⁶. Room. 8:3¹⁵⁷.

¹⁵¹ Joh. 14:6: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani."

¹⁵² Joh. 1:17: "Sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta."

¹⁵³ Joh. 1:1–3,14: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan luona. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt... Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Ainosyntyisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta."

¹⁵⁴ 1 Joh. 1:2: "Ja elämä ilmestyi, ja olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille."

¹⁵⁵ 1 Joh. 3:5: "Tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois syntimme, eikä hänessä ole syntiä."

Hänet on julistettu "vanhurskaaksi". Vastoin hänen orjanmuotoaan ja alhaisuuttaan ja siitä tehtyjä epäuskoisia väitteitä, ettei hän olisi muuta kuin tavallinen ihminen, hän mitä kirkkaimmin näyttäytyi "hengessä", iankaikkisessa jumaluudessaan. "Hengellä" tässä ei tarkoiteta Jeesuksen Kristuksen inhimillistä henkeä eikä Pyhää Henkeä, vaan Kristuksen jumaluutta, jumalallista olemusta, jumalallista luontoa. Samoin siitä on kysymys Room. 1:4¹⁵⁸, 1 Piet. 3:18¹⁵⁹ ja Hepr. 9:14¹⁶⁰. Lue nämä kohdat. Olen pahoillani, etten voi mennä näitä kohtia läpi perusteellisesti, koska on esitetty toivomus, että kirja olisi lyhyt. Mutta lue vielä Joh. 4:24¹⁶¹ ja 2 Kor. 3:17¹⁶². Ensimmäisessä kohdassa sanotaan Jumalaa, toisessa kohdassa Herraa Jeesusta Kristusta "hengeksi". Siis Jeesus Kristus on osoitettu vanhurskaaksi iankaikkisessa jumaluudessaan. Joh. 1:14¹⁶³;

¹⁵⁶ 1 Tim. 4:2: "Tästä tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tullee, on Jumalasta."

¹⁵⁷ Room. 8:3: "Sillä mihin laki oli voimaton, koska se oli lihan kautta tullut heikoksi, sen Jumala teki lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa"

¹⁵⁸ Room. 1:4: "Pyhyiden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa – Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herratamme."

¹⁵⁹ 1 Piet. 3:18: "Sillä myös Kristus kärsi kerran syntien tähden, vanhurskas väärien puolesta johdattaakseen meidät Jumalan luo. Hänet tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä."

¹⁶⁰ Hepr. 9:14: "Sillä myös Kristus kärsi kerran syntien tähden, vanhurskas väärien puolesta johdattaakseen meidät Jumalan luo. Hänet tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä."

¹⁶¹ Joh. 4:24: "Jumala on henki, ja niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa."

¹⁶² 2 Kor. 3:17: "Sillä mihin laki oli voimaton, koska se oli lihan kautta tullut heikoksi, sen Jumala teki lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa."

¹⁶³ "Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme, ja katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta, kuin Ainosyntyisellä on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta"

2:11¹⁶⁴; 5:17–40. — Voiko olla valtavampaa vahvistusta Jeesuksen Kristuksen iankaikkisesta jumaluudesta?

"Näyttäytynyt enkeleille" lihaan tulleen ja hengessä vanhurskaaksi julistettuna. Luuk. 2:13–14¹⁶⁵. Ef. 3:10¹⁶⁶. 1 Piet. 1:12¹⁶⁷.

"Saarnattu pakanoiden keskuudessa." Matt. 28:19¹⁶⁸. Kol. 1:5–6.¹⁶⁹ Room. 10:18¹⁷⁰. (Ps. 19:5¹⁷¹. Jes. 49:6¹⁷².)

"Uskottu maailmassa". Apt. 2:36–41¹⁷³; 13:44–49¹⁷⁴.

¹⁶⁴ Joh. 2:14: "Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen."

¹⁶⁵ Luuk. 2:13–14: "Yhtäkkiä enkelin kanssa oli suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: 'Jumalan on kunnia korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio!'"

¹⁶⁶ Ef. 3:10: "... että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon."

¹⁶⁷ 1 Piet. 1:12: "Heille, koska he eivät palvelleet itseään, vaan meitä, ilmoitettiin se, mikä on nyt teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet. Sitä enkelitkin haluavat kumartua katsomaan."

¹⁶⁸ Matt. 28:19: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen."

¹⁶⁹ Room. 10:18: "Sen toivon tähden, joka on talletettuna teille taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa, joka on tullut luoksenne, niin kuin se on myös kaikessa maailmassa ja kantaa hedelmää, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa."

¹⁷⁰ Room. 10:18: "Mutta sanon: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: 'Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maanpiirin ääriin.'"

¹⁷¹ Ps. 19:5: "Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle hän on tehnyt niihin majan."

¹⁷² Jes. 49:6: "Hän sanoo: Sinulle, joka olet palvelijani, on liian vähäistä kohottaa ennalleen Jaakobin sukukunnat ja tuoda takaisin Israelin säilyneet: panen sinut pakanoille valkeudeksi, että minulta tulisi pelastus maan ääriin asti."

¹⁷³ Apt. 2:36–41: "Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.' Tämän kuultuaan he saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: 'Miehet, veljet, mitä meidän pitää tehdä?' Pietari sanoi heille: 'Muuttakaa mielenne ja tulkoon jokainen teistä kastetuksi Jee-

"Otettu ylös kirkkauteen" niin, että hän on nyt siellä. Mark. 16:19¹⁷⁵. Apt. 1:9–11¹⁷⁶.

suksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu, myös kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.' Monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti ja kehotti heitä sanoen: 'Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukukunnasta.' Ne, jotka nyt ottivat ilolla hänen sanansa vastaan, kastettiin, ja heitä tuli sinä päivänä lisää noin kolmetuhatta sielua."

¹⁷⁴ Apt. 13:44–49: "Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa. Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja pilkkasivat. "Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: 'Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, katso, [me] käännyimme pakanoiden puoleen. Sillä näin on Herra meitä käsenyt: 'Olen pannut sinut pakanoille valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti.' Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki ne, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään. Herran sanaa levitettiin koko siihen maakuntaan.'"

¹⁷⁵ Apt. 1:9–11: "Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istuutui Jumalan oikealle puolelle."

¹⁷⁶ "Kun hän oli tämän sanonut, hänet kohotettiin ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään. Kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, katso, heidän luonaan seisoivat kaksi miestä valkoisissa vaatteissa. Nämä sanoivat: 'Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin näitte hänen taivaaseen menevän.'"

*"Vapahtaja Jeesus Kristus,
on todella Jumalan Poika ja ihmiseksi tullut,
Siitä enkelit suuresti riemuitsevat
ja suovat meille mielihyvin sen kunnian.*

*Hän valmisti meille sijan.
Siellä saamme ikuisesti
häntä kiittää ja ylistää
kirkkain, täysin puhtain äänin!*

*Pyhän Hengen hän lähetti
tehden meidät näin eläviksi.
Sanalla hän lohduttaa
ja suojaa pahan murhalta.*

*Hän kristikuntaa näin rakentaa
iloon ja taivaan autuuteen.
Yksin usko Kristukseen on
tosi Jumalan tuntemus."*

Neljäs luku

Apostoli siirtyy käsittelemään erilaisia ohjeita, jotka koskevat osaksi viranhoitoa, osaksi Timoteuksen henkilöä, ja jotka tulee lukea seurakunnalle.

Jakeet 4:1–5:

"Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujien ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty. He kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan. Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se kiitoksella vastaanotetaan, sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella."

Ensiksi hän puhuu siitä **tuhoisasta seurauksesta, mikä harhaopettajilla on, osoittaa heidän syvimmän luonteensa ja varoittaa heidän lakimaisuudestaan ja lailla kiihottamisestaan.**

Lue jakeet 15 ja 16 edellisestä luvusta. Ja nyt apostoli kirjoittaa: "Mutta Henki sanoo selvästi." Pyhä Henki ilmoittaa kuitenkin jotakin, joka ei ole sopusoinnussa sen kanssa, että seurakunta on totuuden pylväs ja perustus ja joka on räikeässä ristiriidassa edellä olevan Kristus-hymnin kanssa. Tämän Pyhä Henki sanoo selvin, nimenomaisin sanoin. Millä nimenomaisilla sanoilla? Sellaisilla, jotka hän oli puhunut profeettasanoilla (1 Kor. 12:28¹⁷⁷; 1 Kor. 14. luku; Ef. 4:11¹⁷⁸). Pyhä Henki sa-

¹⁷⁷ 1 Kor. 12:28: "Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi apostoleja,

noo, että tulee tapahtumaan jotakin sellaista, mikä ei sovi yhteen uskon kanssa. Milloin? "Viimeisinä" aikoina (1 Tim. 4:1¹⁷⁹). Niin luet saksalaisesta Raamatusta, suomalainen sanoo "tulevina aikoina". Tätä ei ole kuitenkaan ymmärrettävä niin kuin se ymmärretään kohdissa 2 Tim. 3:1¹⁸⁰; 1 Piet. 1:5¹⁸¹. 2 Piet. 3:3¹⁸² ja Juuda 18¹⁸³, ei siis maailman viimeisistä ajoista. Tässä kohdassa on nimittäin toinen kreikan sana kuin noissa kohdissa. Tämä sana tarkoittaa yksinkertaisesti vain tulevina, myöhemminä aikoina, jotenkin apostolin kuoleman jälkeen. Apt. 20:29–30.¹⁸⁴ Mitä Pyhä Henki nimenomaan sanoo silloin tapahtuvan? Hän sanoo, että silloin eräät, monet lankeavat uskosta. Miten ja minkä kautta? He kääntävät mielensä vihamielisille, vastustaville, harhaopettajissa vaikuttaville petollisille hengille, helvetin hengille (1 Joh. 4:6¹⁸⁵), jotka haluavat kääntää kristityt pois totuudesta ja syöstä heidät harhaan. He haluavat siis kääntää mielensä perkeleen oppien puoleen ja pysyä niissä. Ja tämä saadaan aikaan ja toteutetaan harhaopettajien ja valheenopettajien ulkokultaisuudella ja tekopyhyydellä (2 Piet.

toiseksi profeettoja, kolmanneksi opettajia, sitten voimatekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita ja puhua kielillä."

¹⁷⁸ Ef. 4:11: "Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, mutta toiset paimeniksi ja opettajiksi"

¹⁷⁹ 1 Tim. 4:1: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja."

¹⁸⁰ 2 Tim. 3:1: "Mutta tiedä, että viimeisinä päivinä on vaikeita aikoja."

¹⁸¹ 1 Piet. 1:5: "... jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmiina ilmoitettavaksi viimeisenä aikana."

¹⁸² 2 Piet. 3:3: "Ennen kaikkea tietäkää, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan."

¹⁸³ Juuda 18: "Viimeisenä aikana on oleva pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomien himojensa mukaan."

¹⁸⁴ Apt. 20:29–30: "Minä tiedän, että lähtöni jälkeen keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristää oppia puhuvat vetääkseen opetuslapset mukaansa."

¹⁸⁵ 1 Joh. 4:6: "Me olemme Jumalasta. Se, joka tuntee Jumalan, kuulee meitä. Joka ei ole Jumalasta, ei kuule meitä. Siitä tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen."

2:1¹⁸⁶; 1 Joh. 4:1¹⁸⁷; Tiit. 1:10¹⁸⁸), joilla on polttomerkki omasatunnossaan ja jotka tietävät olevansa teeskentelijöitä. – Katso nyt kuitenkin, kuinka sinun tulee Jumalan sanan mukaan arvioida näitä harhaopettajia.

Keitä harhaopettajia? Niitä, jotka kieltävät menemästä naimisiin ja käskevät pidättymään ruuista, jotka Jumala on luonut uskovien eli totuuden tuntevien nautittaviksi kiitoksella. Sillä kaikki, mitä Jumala on luonut ja mikä sopii ravinnoksi, on hyvää eikä hylättävää, kun se kiitoksella otetaan vastaan. Apt. 10:15¹⁸⁹. Room. 14:14,20¹⁹⁰. Kaikki ruoka näet pyhitetään sen tarjoavan Jumalan sanalla ja sen vastaanottavalla rukouksella. 1 Kor. 10:30–31¹⁹¹. — Nämä harhaopettajat, joista apostoli puhuu, olivat lakimaisia ja lakikiihkoilijoita karkealla tavalla. He opettivat, että ankara askeesi, pidättyvyys, oli tarpeen, jotta olisi kristillisyydessään täydellinen. Siksi ei saisi avioitua, syödä lihaa eikä juoda viiniä. Kol. 2:16,21¹⁹². He menivät itse, sikäli

¹⁸⁶ 2 Piet. 2:1: "Mutta myös vääriä profeettoja oli kansan seassa, niin kuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka tuovat salaa sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon."

¹⁸⁷ 1 Joh. 4:1: "Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta vääriä profeettaa on lähtenyt maailmaan."

¹⁸⁸ Tiit. 1:10: "Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikatuista."

¹⁸⁹ Apt. 10:15: "Taas ääni sanoi hänelle toisen kerran: 'Sitä, minkä Jumala on puhdistanut, älä tee epäpyhäksi.'"

¹⁹⁰ Room. 14:14,20: "Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään, vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää... Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö omaatuntoaan loukaten, se on pahaa."

¹⁹¹ 1 Kor. 10:30–31: "Jos minä nautin sen kiitoksella, miksi minua pilkataan siitä, mistä minä kiitän? Söittepä siis tai joitte tai teitte mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi."

¹⁹² Kol. 2:16,21: "Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta... Älä

kuin voi havaita, enkelimäiseen pyhyyteen ja suureen nöyryyteen, jyrkkään yliluonnolliseen ja luonnottomaan pidättyvyyteen. He vaativat sitä muilta ja tuomitsivat toiset, mikäli he eivät olleet kuin he ja tekivät siitä omantunnonasian. Mutta se oli puhtaasti itse valittu teko, selvä lankeemus pois Kristuksesta, puhdas lankeaminen takaisin Mooseksen lain lihalliseen käsitykseen, puhdasta pelkkää itsensä ylentämistä ja omavanhurskautta, pelkkää tyhjää ulkomuotoa, puhdasta viisauden teeskentelemistä, pelkkää epähengellisen lihan ruokkimista, eikä sillä ollut mitään arvoa Jumalasta puheen ollen. Luehan Kol. 2:16–23, ja se nimenomaan kreikaksi, jos osaat. Siinä havaitset tämän harhaopin juuri näin kuvattuna.

Panepa nyt merkille! Nämä harhat olivat jo olemassa, kun apostoli kirjoitti kirjeensä. Tämän havaitset juuri äsken kuvattusta Kolossalaiskirjeen jaksosta. Se, mitä Pyhä Henki nimenomaan sanoi, ei ollut se, että harhaopettajat ilmaantuisivat vasta tulevaisuudessa, vaan hän sanoo, että harhaopettajat saavat menestystä harhalleen, ja että eräät, monet kristityt tulevat eksytyiksi, lankeavat pois uskosta ja niin liittyvät seuraamaan perkeleen oppeja.

Jo juutalaiset essealaisten lahkot eli essealaiset ja parantajalahkot harjoittivat samanlaista askeesia kuin puheena olevat harhaopettajat sekä naimattomuutta ja lihasta ja viinistä pidättymistä. Luonnollisesti he seurasivat erityisesti Mooseksen lain vanhatestamentillisiä ruokakieltoja. Sen vuoksi sanotaankin sellaisia askeettisia käskyjä "juutalaisten käskyiksi" Tiit. 1:14–15:ssa ja sanotaan: "Kaikki on puhdasta puhtaille, mutta saastaisille ja uskottomille mikään ei ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen."

Se, että apostoli menee lähemmin ruokakieltoon, mutta ei lainkaan avioitumiskieltoon, on ehkä selitettävissä siitä, että hän oli jo puhunut avioliitosta ja sitä kerrassaan ylistänyt ja

tartu, älä maista, älä koske!"

suositellut. 1 Tim. 2:15; 3:2,12¹⁹³.

Kaikella tällä apostoli on puhunut lähinnä omasta ajastaan ja ajasta hänen jälkeensä. Mutta nyt katsohan meidän aikaamme, "viimeistä" aikaa. Katso ennen kaikkea Rooman paavikirkkoa, sitten myös monia lahkoja. Ja sen kanssa, mitä havaitset, lue vielä kerran hitaasti ja ajatuksella jakeet 1–5.

Jakeet 4:6–11:

"Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut. Mutta epäpyhiä akkojen taruja karta ja harjoita itseäsi jumalanpelkoon. Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan. Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. Sillä siksi näemme vaivaa ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin uskovien. Tätä käske ja opeta!"

Sen jälkeen, kun apostoli oli ensin ennustanut harhaopettajien aiheuttaman lankeemuksen tulevan, merkinnyt harhaopettajat polttomerkillä, osoittanut heidän riivaajien oppinsa joillakin esimerkeillä ja korostanut sitä vastaan jumalallista totuutta, hän kehottaa nyt Timoteusta hoitamaan hänelle uskottua virkaa ja pysymään tähänastisessa uskon kuuliaisuudessa.

Apostoli oli muistuttanut äsken sanotusta (jakeissa 1–5) veljiä, kristittyjä Efesossa. Timoteuksen tulisi varoittaa ja vahvistaa heitä ja olla hyvä Jeesuksen Kristuksen palvelija, nimittäin sellainen, joka jatkuvasti saa uskon sanoista ravintoa ja opetus-

¹⁹³ 1 Tim. 2:15; 3:2,12: "Mutta hän on pelastuva lastensynnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhityksessä noudattaen itsehillintää... Kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, hurskas, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan... Diakonit olkoot yhden vaimon miehiä, lapsensa ja oman kotinsa hyvin hallitsevia."

ta, noista Jumalan sanoista, joiden varassa usko lepää ja joilla usko ilmaisee itseään. Ja Timoteuksen tulee ravita itseään sillä hyvällä opilla (1 Tim. 4:6¹⁹⁴), jota Timoteus on uskollisesti seurannut.

Hänellä ei pitäisi olla mitään tekemistä vanhojen akkojen tarujen ja juurujen kanssa, joita harhaopettajat esittivät. Hänen ei tulisi antaa niiden vietellä itseään. Hänen tulisi ennemminkin karttaa niitä ja hylätä ne. — Oikeauskoisia, uskollisia Jeesuksen Kristuksen sananpalvelijoita ovat vain ne, jotka varoittavat ja vahvistavat kaitsentaansa uskottuja kristittyjä hyvinä Jeesuksen Kristuksen palvelijoina, jotka jatkuvasti ravitsevat uskon ja oikean opin sanoilla itseään ja opettavat niitä itselleen ja karais-tuvat kaikkea petollista harhaa ja imartelua vastaan. Vain tällä tavalla he voivat olla sitä, mitä he ovat ja mitä he haluavat mielellään olla, nimittäin oikeauskoisia, sydämestään uskovia oman persoonansa puolesta ja hyviä Jeesuksen Kristuksen palvelijoita seurakuntaa varten. — Sen vuoksi apostoli sanoo vielä Timoteukselle — ja niin jokaiselle sananpalvelijalle kaikkina aikoina — että hänen tulee harjaantua jumalisuuteen, oikeaan jumalanpelkoon ja kristilliseen hurskauteen, joka perustuu yksinomaan oikeaan pelastuksen sanan tuntemiseen ja sen oikeaan uskomiseen. Siitä varmasti seuraa siinä vahvistuminen. Ja harjaantumisesta puhuessaan apostoli sanoo: "Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan." Jumala on luvannut täällä tässä ajallisessa elämässä jumalaapelkääville heitä uskollisesti varjelevan armonsa ja voimansa. Hän on luvannut viedä heidät iankaikkiseen elämään, kun heidän hetkensä koittaa. Tämä on varmasti totta ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen sana. Sillä sen päämäärän hyväksi, että tämä lupaus täytyisi meissä, teemme

¹⁹⁴ 1 Tim. 4:6: "Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, jota olet noudattanut."

työtä, me, jotka olemme oikeita kristittyjä ja armosta tehtyjä tämän lupauksen perillisiksi ja olemme ahkeria jumalisuuden harjoituksessa. Meitä pilkataan, koska olemme asettaneet toivomme elävän Jumalan varaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin uskovien. Jumalalla on iankaikkinen Vapahtajan mieli, joka on ilmennyt tekona, koska hän on ostanut kaikki ihmiset ilman yhtään poikkeusta heidän edestään vuotaneella jumalverellään kaikesta synnistä ja syntivelasta, kaikesta Jumalan vanhurskaasta vihasta ja kadotuksesta. Mutta ennen kaikkea Jumala on uskovien Vapahtaja, sillä he ottavat vastaan ja omistavat Jumalan pelastavan armon sekä nauttivat sitä. Siinä heillä on majansa, asuntonsa ja pyhä temppeli, jossa he ruokoilevat.

"Sellaista káske ja opeta", sanoo Paavali Timoteukselle. Káske ja opeta kaikkea sitä, mitä on sanottu jumalanpelosta ja sen ihanasta päämäärästä, kristittyjen toivosta elävään Jumalaan ja sen varmasta lupauksesta, Jumalasta Vapahtajana ja uskosta. Káske se ottamaan vastaan, kun sitä opetat. Káske uskomaan oppisi, ainoa tosi kristillinen oppi Kristuksen ja Jumalan tähden. 1 Joh. 3:23¹⁹⁵. Káske se. Voi, onko tämä sanottu lakimaisesti? Onko siten tehty kristillisestä opista ja sen uskolla vastaanottamisesta laki, tosin uusitamentillinen, mutta kuitenkin luonteeltaan Mooseksen lain kaltainen vaativa laki? Onko siis siten tehty uskosta ja kaikesta jumalanpelosta lain teko? Onko siitä tehty teko, jonka teon täyttämällä pelastuisimme? Tämä ajatus olkoon kaukana meistä. Teologiset hupakot ymmärtävät sen niin. Mutta sana "káske" on siinä. Tämä sana on usein, hyvin usein myös muualla vastaavalla tavalla Uuden testamentin kirjoituksissa. Ja "káske" merkitsee "káske" eikä mitään muuta. Eikä mikään muualta tuleva teologinen ennakoilu voi eikä saa sitä dogmaattisesti poistaa, oppijärjestelmillä

¹⁹⁵ 1 Joh. 3:23: "Ja tämä on hänen káskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille káskyn antanut."

tehdä tyhjäksi ja heikentää sen ainoaa sanamerkitystä eikä tehdä sille väkivaltaa. Mutta sana "käske" kuuluu "uusiin käskyihin" (Joh. 13:34¹⁹⁶; 1 Joh. 2:8¹⁹⁷), armon käskyihin, joilla Jumala haluaa painaa meidän kristittyjen sydämiin armonsavakuuden meille suureksi iloksi ja luottamukseksi. Se kuuluu niihin käskyihin, jotka löytävät ja herättävät sydämessämme iloisen vastakaiun, koska ne ovat jo kirjoitetut sinne Pyhän Hengen, Kristuksen Hengen kautta (Hepr. 8:10¹⁹⁸) tosi totuudessa. 1 Joh. 2:8.¹⁹⁹ Jumalalle kiitos tästä sanasta "käske". Oi Herra, sinä käsket, että minun, köyhän syntisen, tulee uskoa ja sillä lohduttautua ja että uusi rakkauden kipinä iloisesti valaisisi, ja että sinulla on oleva siitä iloa. Tuleeko minun vielä pelätä? Ei!

*Oi Jeesus, täynnä armoa.
Käskysi ja neuvosi varassa
tule, murheinen sieluni,
sun suureen hyvyteesi.*

Nyt jokainen sananpalvelija pitääköön varansa puolestaan käsitellessään tätä sanaa "tätä käske ja opeta", ettei hän tee sitä lakimaisella, vaan puhtaasti evankeliumin omaisella tavalla, kuten Pyhä Henki haluaa. Lakimainen sananpalvelija on samaa joukkoa Efeson harhaopettajien kanssa.

¹⁹⁶ Joh. 13:34: "Uuden käskyn annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin olen rakastanut teitä – että tekin niin rakastatte toisianne."

¹⁹⁷ 1 Joh. 2:8: "Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."

¹⁹⁸ "Sillä tämä on se liitto, jonka teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani."

¹⁹⁹ Hepr. 8:10: "Kirjoitan teille taas uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja todellinen valkeus jo loistaa."

Jakeet 4:12–16:

"Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi, vaan ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, hengessä, uskossa, puhtaudessa. Lue, kehota ja opeta ahkerasti, kunnes tulen. Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta vanhinten pannessa kätensä päällesi. Harrasta näitä, elä näissä, jotta edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä. Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä. Sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat."

Jatkuva kehotus: Timoteuksen tulee oikealla tavalla kaunistaa virkansa ja toimia siinä oikein.

"Tätä käske ja opeta", apostoli oli juuri sanonut. Ja nyt hän sanoo: "Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi." Kenenkään ei pidä halveksia sinua nuoruutesi tähden, älä salli, että sinun käskemistäsi ja opettamistasi halveksitaan nuoruutesi tähden. "Vaan" — siis mitä? Sitäkö, että olet oikein mahtava? Tuleeko sinun kerskua siitä, että olet Paavalille määrätty apu? Voi ei, ei niin! Apostoli sanoo jotakin aivan muuta. Hän sanoo: "Vaan ole sinä uskovien esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, hengessä, uskossa, puhtaudessa." Ole kaikissa näissä esikuva uskoille, ja voit siten heidän kunnioituksensa nuoruudestasi huolimatta ja estä siten se, ettei sinun virkaasi kuuluvaa käskemistäsi ja opettamistasi halveksita nuoruutesi tähden. Timoteuksen tulee olla esikuva uskoille sanassa ja vaelluksessa. Kaikki hänen puheensa virassa ja viran ulkopuolella, hänen julkinen ja yksityinen opettamisensa ja kehottamisensa, varoittamisensa, nuhtelunsa, lohduttamisensa ja kaikki hänen puheensa jokapäiväisessä seurustelussa tulisi olla hyvänä mallina. Hänen puheensa tulisi täysin vastata hänen vaellustaan. Kummankin seikan tulisi tapahtua "Hengessä". Puheen ja vaelluksen tulisi määräytyä hänessä asuvasta ja häntä hallitsevasta Pyhästä Hengestä. Edelleen Timoteuksen tulisi olla esikuva "puhtaudessa" sanassa ja työssä. Näin hänen tulisi voittaa henkilökohtainen

kunnioitus ja estää se, ettei häntä halveksita virassa.

Tämän ottakoon huomioon jokainen sananpalvelija! Ylvästely viran arvovallalla on vastoin Jumalaa ja ihmisiä ja se auttaa vain, kuten paavikirkossa tapahtuu, antikristillisyyttä. Papillinen rintaansa lyöminen on häpeällistä kaikille sananpalvelijoille ja kavaltaa, kuten kerskuminen viran arvovallalla, että henkilö on kykenemätön käskemään ja opettamaan Jumalan tahtomalla tavalla. Nuorista sananpalvelijoista puheen ollen se on vieläkin naurettavampaa ja tuo heille pilkkaa ja halveksuntaa. Ei niin, vaan joka kohdassa, sanassa, elämässä, rakkaudessa, uskossa, raittiudessa, uskovien esikuvana, tämä voittaa kunnioitusta, kunnioitusta myös virassa käskemiseen ja opettamiseen.

Ei pidä unohtaa, että tämä tulee kaikkien kristittyjen yhteisesti lukea kaikkia sananpalvelijoita, pastoreita, alempien ja ylempien koulujen opettajia ja kirkollisten yhteisöjen viranhaltijoita koskevana kehotuksena. Jumala näet haluaa kaikkien kristittyjen tietävän, kuinka heidän palvelijoittensa tulee olla, niiden, joille on sanottu: "tätä käske ja opeta".

Paavali sanoo edelleen Timoteukselle: "lue tarkasti", kuten vastaavissa kohdissa edellä, kyseinen kreikan sana tarkoittaa "kiinnittää huomio" (1 Tim. 1:4²⁰⁰), antautua jonkin valtaan (1 Tim. 3:8²⁰¹), pitäytyä (1 Tim. 4:1), huolehtia innolla siitä, että seurakunnalle luetaan julkisesti Vanhaa testamenttia (Apt. 13:15, 2 Kor. 3:14) ja apostolien Uuden testamentin evankeliumeita ja kirjeitä (Kol. 4:16; 1 Tess. 5:27) niihin liittyvien kehotusten ja opetusten tähden. Vrt. Apt. 13:15²⁰². Näin hänen tulee tehdä siihen asti, kunnes Paavali itse saapuu. Tässä ei siis

²⁰⁰ 1 Tim. 14: "Eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin suku-
luetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan
huonetta uskossa."

²⁰¹ 1 Tim. 3:8: "Samoin diakonien tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei
paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä."

²⁰² 1 Tim. 1:6: "Kun Lakia ja Profeettoja oli luettu, lähettivät synagogan esi-
miehet sanomaan heille: 'Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehotuksen sana
kansalle, puhukaa.'"

sanota, että Timoteuksen tulisi itse lukea, vaan että hänen tulee huolehtia apostolin poissa ollessa siitä, että se tapahtuu. Sillä ei ole tietenkään suljettu pois sitä, että Timoteus itsekin puhuisi siitä julkisesti.

Sillä apostoli sanoo, ettei Timoteuksen pidä laiminlyödä ja jättää käyttämättä armolahjaansa, vaan hänen pitää uudestaan sytyttää ja herättää se armolahja, joka hänessä on ja jonka Pyhä Henki antoi hänelle profetian kautta vanhimmiston pannaessa kätensä hänen päälleen (1Tim. 2:6²⁰³).

Koska apostoli puhuu Timoteuksen viranhoidosta, hän voi tarkoittaa armolahjalla, joka Timoteuksella oli, ainoastaan hänelle annettua kykeneväisyyttä hoitaa oikein virkaansa. Tämä käy ilmi myös 2 Kor. 3:5-6:sta²⁰⁴, missä apostoli puhuu itselleen ja Timoteukselle annetusta viran hoitamisen kykeneväisyydestä armolahjana (2 Kor. 1:1²⁰⁵). Armolahja, joka Timoteuksessa oli, oli siis kykeneväisyys johtaa seurakuntaa oikein, kehottaa ja opettaa. Tämä näet oli Timoteuksen viran lahja. 1 Tim. 3:15; 4:13²⁰⁶.

Tämän armolahjan oli hänelle antanut se, jolta kaikki armolahjat ovat peräisin, Pyhä Henki. 1 Kor. 12:4²⁰⁷.

Tämä armolahja oli annettu hänelle profetian, profeettapu-

203 1 Tim. 2:6: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kätenpäällepanon kautta."

204 2 Kor. 3:5–6: "Ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikään kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan Uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen, sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi."

205 2 Kor. 1:1: "Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle sekä kaikille pyhille koko Akaiassa."

206 1 Tim. 3:15; 4:13: "... että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus... Lue, kehota ja opeta ahkerasti, kunnes tulen."

207 1 Kor. 12:4: "Armolahjat ovat erilaisia, mutta Henki on sama."

heen kautta. 1 Tim. 1:18²⁰⁸. Timoteukselle puhuttu ennustus oli kuultavissa oleva väline, jolla Pyhä Henki tarjosi, lupasi, vahvisti ja sinetöi Timoteukselle tämän armolahjan. Tällainen ennustus oli Pyhän Hengen Uuden testamentin profeetoissa erityisesti vaikuttama puhe. 1 Kor. 14:29–30²⁰⁹.

Virkaan kykeneväisyyden armolahjan antoi Timoteukselle Pyhä Henki vanhimmiston kättenpäällepanemisen kautta. Kun Pyhä Henki antoi hänelle kykeneväisyyden virkaan ennustuksen kautta, niin kokoontuneet vanhimmat sekä myös Paavali panivat kätensä hänen päälleen (2 Tim. 1:6²¹⁰) ja asettivat hänet virkaan rukouksella jumalanpalveluksessa. Apt. 13:1–3²¹¹. Vrt. Apt. 6:6²¹². Emme tiedä, milloin ja missä tämä tapahtui.

Apostoli kehottaa Timoteusta olemaan laiminlyömättä tätä armolahjaa. Tämä kehotus ei sisällä lausumatonta moitetta, ikään kuin Timoteus olisi lyönyt laimin tämän armolahjan ja jättänyt sen käyttämättä. Ei, vaan tämä kehotus on armollinen Jumalan väline, mikä kutsuu Timoteuksesta esiin, sytyttää ja herättää yhä uuteen voimaan, rohkeuteen, iloon ja tuoreuteen sen, mikä Timoteuksessa on todellista, elävää ja hänessä asu-

²⁰⁸ 1 Tim. 1:18: "Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien, sinulle lausuttujen profetoiden mukaisesti, että niiden mukaisesti taistelisit hyvän taistelun."

²⁰⁹ 1 Kor. 14:29–30: "Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvioikoot. Mutta jos joku toinen siinä istuva saa ilmoituksen, vaietkoon ensimmäinen."

²¹⁰ 2 Tim. 1:6: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kättenpäällepanon kautta."

²¹¹ Apt. 6:6: "Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota sanottiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saul. Heidän toimittaessaan palvelusvirkaansa Herralta ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: 'Erottakaa minulle Barnabas ja Saul siihen työhön, johon olen heidät kutsunut.' Silloin he paastosivat, rukoilivat, panivat kätensä heidän päälleen ja laskivat heidät menemään."

²¹² Apt. 13:1–3: "... ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä päälleen."

vaa. Se lausuu Timoteuksesta puheen ollen tähän kaikkeen kyl-
lä ja aamen. Näin on kaikkien kristityille annettujen kehotuk-
sien ja käskyjen laita.

Nyt apostoli ottaa huomioon kaiken sen, minkä hän sanoi
tässä jaksossa (jakeissa 12–14) ja kirjoittaa Timoteukselle, mitä
hänen tulee huolella hoitaa, mille asialle hänen tulee kokonaan
antautua, jotta hänen kasvamisensa olisi kaikille ilmeistä seura-
kunnassa. Hänen tulee näet olla uskovien esikuva ja siten voit-
taa kunnioitus viranhoidolleen. Oi miten ihanaa onkaan, kun
sananelvelijä, joka on virassaan kykenevä — tämä kykeneväi-
syys on aina Jumalan lahja — kaunistaa virkansa oikealla per-
soonallisella hurskaudella, kun hän aivan selvästi kasvaa ja
edistyy näissä asioissa, ja kaikki hänelle uskotut kristityt näke-
vät ja tuntevat sen ilolla!

Lopuksi, miten suurella ja palavalla rakkaudella Timoteusta
ja Efeson kristittyjä kohtaan, jälleen edellä olevan huomioon
ottaen, (jakeet 12–15) apostoli kehottaa Timoteusta aivan sydä-
mellisesti, että hänen tulisi valvoa itseään, omaa henkilöään,
ja oppiaan, virkaansa, jonka keskuksena ja johtotähtenä on Ju-
malan sanan opettaminen. Hänen tulee pysyä näissä molemmis-
sa edellä sanotulla tavalla. Sillä, apostoli sanoo, että jos hän
niin tekee, hän pelastaa sekä itsensä että ne, jotka häntä kuule-
vat. — Tämähän on korkein, todellinen, ainoa asia, joka on sa-
nanpalvelijan viimeisenä päämääränä. Sen tulee hehkua aina
hänen sydämessään: Haluan pelastaa ja tehdä autuaiksi! Haluan
pelastaa itseni. En halua saarnata muille ja itse tulla hylätyksi
(1 Kor. 9:27²¹³). Mutta haluan pelastaa ne, jotka minua kuule-
vat, sen lauman, joka on minulle uskottu. Sellainen on oikea,
Jumalalle otollinen ja kristittyjen arvoinen paimen, opettaja,
kaitsija, evankelista, lähetystyöntekijä, kirkonjohtaja, visitaatto-
ri (tarkastaja). Sellaista tulee sydäimestään toivoa ja anoa Juma-
lalta. Sellaista tulee kehottaa rakkauteen, kuten Jumala sanas-

²¹³ 1 Kor. 9:27: "... kuritan ruumistani ja orjuutan sitä, etten minä, joka
muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hylätyksi."

saan sellaiseen kehottaa ja sellaista tällä kehottamisella herättää
Pyhän Hengen kautta.

Viides luku

Nyt seuraa erilaisia opetuksia siitä, kuinka Timoteuksen tulee toimia johtaessaan Efeson seurakuntaa. Nämä ohjeet ovat sellaisia, jotka aivan erityisesti pastoriemme tulee ottaa huomioon, myös teologian opiskelijoiden opettajien, ja kirkkokunnan virkailijoiden tarkastuksia pitäessään ja jotka kaikkien seurakuntien ja kristittyjen on tunnettava.

Jakeet 5:1–2:

"Älä nuhtelee kovasti vanhaa miestä, vaan kehota häntä kuin isää, nuorempia kuin veljiä, vanhoja naisia kuin äitejä, nuorempia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa."

Apostoli sanoo ensiksi Timoteukselle, kuinka hänen tulee suhtautua kumpaakin sukupuolta oleviin seurakuntalaisiin, kun heitä on kehotettava.

Varmasti oli tapahtunut, että eräät Efeson kristityt olivat ottaneet väärän askeleen. Myöskään sellaista kristittyä Timoteus ei saanut kohdella kiihvaudella. Gal. 6:1-5:ssä luettava ja kaikkia kristittyjä koskeva ilmaus koski myös Timoteusta ja hänen virkaansa. Mutta viranhoitamista varten apostoli esittää tämän lähemmin. Vanhaa miestä tulee hänen nuhdella kuin isää lapsenomaisella kunnioituksella, samoin vanhempia naisia kuin äitiä. Tässä tulee vallita kurinalaisuuden ja puhtauden.

Jakeet 5:3–16:

"Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä. Mutta jos jollakulla leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin jumalisesti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan velkan-

sa vanhemmilleen, sillä se on oikein ja otollista Jumalan edessä. Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee toivonsa Jumalaan, anoo ja rukoilee alinomaan, yötä päivää. Mutta se, joka haluaa viettää ylellistä elämää, on jo eläessään kuollut. Käske tätäkin, että olisivat nuhteettomia. Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi. Luettelo on otettakoon ainoastaan sellainen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo²¹⁴, josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on kasvattanut lapsia, hollonnut vieraita, pessyt pyhien jalkoja, auttanut ahdistettuja ja harrastanut kaiken hyvän tekemistä. Mutta nuorehkot lesket hylkää, sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, he tahtovat mennä naimisiin, ja ovat tuomion alaisia, koska ovat hylänneet ensimmäisen uskonsa. He oppivat taloissa kierrellessään laiskoiksikin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruamaan, sekaantumaan toisten asioihin ja puhumaan sopimattomia. Tahdon sen tähden nuorempien menevän naimisiin, synnyttävän lapsia, hoitavan kotiaan ja etteivät anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen. Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois seuraamaan saatanaa. Jos jollakulla uskovaalla naisella on leskiä, pitääköön heistä huolen, älköönkä seurakuntaa räsittäkö, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä."

Seurakunnan leskiä koskevia ohjeita

Timoteuksen tulee kunnioittaa **leskiä**, nimittäin niitä, jotka ovat oikeita leskiä. — Seuraavasta ilmenee keitä apostoli tar koittaa oikeilla leskillä ja mitä heidän "kunnioittamisensa" on.

Koko tämän jakson (1 Tim. 5:3-6) selittäjät ovat ymmärtäneet kahdella eri tavalla. Ensimmäisen käsityksen mukaan apostoli puhuu tässä niistä leskistä, joita tulee kunnioittaa siten, että heidän nimensä pannaan seurakunnan huolehdittavien listalle. Toisen käsityksen mukaan apostoli puhuu niistä leskistä,

²¹⁴ Avioliitossaan uskollinen ja muutenkin siveellinen.

joita tulee kunnioittaa oikeina leskinä siten, että heidän nimensä pannaan diakonissan virkaan valittavien leskien listalle. Molempien käsitysten kohdalla törmäämme tekstissä vaikeuteen. Emme rohkene varmuudella sanoa, kumpi käsitys on oikea. Niinpä haluamme selittää tekstin kaksi eri kertaa. Ensiksi selitämme ensimmäisen käsityksen mukaan ja sitten toisen käsityksen mukaan. Sitä tehdessämme kuvaamme tekstin jakeet ja kiinnitämme suluissa huomiomme vaikeuksiin.

Ensimmäinen käsitys

Jae 1 Tim. 5:4. Apostoli sanoo: "Jos leskellä on lapsia tai lastenlapsia..." Jos hänellä on erityisesti seurakuntaan kuuluvia lapsia tai lastenlapsia, niin hän ei ole "oikea leski", Silloin hän ei ole yksin (jae 5). Mutta jos leskellä on lapsia tai lastenlapsia, niin niiden tulee ennen kaikkea oppia jumalanpelossa kunnioittamaan omaa kotiaan eli omaa perhettään, ja maksaa äidilleen tai isoäidilleen takaisin kaiken hyvän, sillä se on Jumalan edessä otollista ja mieluista.

Jae 5. Mutta se on oikea leski, joka on yksin ja apua vailla, joka on pannut toivonsa Jumalaan ja pysyy rukouksessa yötä päivää. Luuk. 2:37²¹⁵.

Jae 6. Sitä vastoin leski, joka jatkuvasti etsii nautintoja ja iloja, on elävänä kuollut, ilman Jumalasta tulevaa elämää. Ef. 4:18.²¹⁶ Ilm. 3:1b²¹⁷.

Jae 7. Sitä, mitä apostoli on sanonut leskistä, Timoteuksen tulee "käskää" eli julistaa Jumalan käskynä ja oppina seurakunnassa, kuten kohdan 4:11 johdosta esitetään. Tällä on määrä ol-

²¹⁵ Luuk. 2:37: "... ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla öin ja päivin."

²¹⁶ Ef. 4:18: "Nuo, jotka pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paa-tumuksen tähden."

²¹⁷ Ilm. 3:1b: "Tiedän tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta olet kuollut."

la Jumalan armosta se tarkoitus, että lesket ovat moitteettomia, oikeita leskiä jakeessa 5 kerrotussa merkityksessä eikä sellaisia, kuin jakeessa 6 sanotaan.

Jae 8. Apostoli palaa nyt siihen, mitä hän sanoi edellä jakeessa 4 lapsista ja lastenlapsista, ja haluaa, että Timoteus sanoo samoin julkisesti seurakunnassa, mikä on sen vastaista ja kuinka hänen tulee vastustaa elävänä kuolleita oikeita leskiä. Jakeet 5 ja 6. Hän sanoo: "Jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi", siis pakana. Jos joku ei halua huolehtia äidistään ja isoäidistään, niin hän on selvästi langennut uskosta ja on epäuskoista pahempi, pakana. Uskosta langennut on aina pahempi kuin se, joka ei ole koskaan ollut uskossa. Hepr. 6:4–8²¹⁸; 10:26–31²¹⁹. 2 Piet. 2:20–22²²⁰. Luuk. 12:47–48²²¹. Niistä,

²¹⁸ Hepr. 6:4–8: "Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valaistut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman voimia, ja luopuneet — taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen ristiinnaulitsevat itselleen Jumalan Pojan ja julkisesti häpäisevät häntä. Sillä maa, joka imee sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta. Mutta maa, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, jonka loppu on se, että se poltetaan."

²¹⁹ Hepr. 10:26–31: "Sillä jos me tahallamme teemme syntiä tultuamme tuntemaan totuuden, ei ole enää jäljellä uhria syntiemme edestä, vaan pelottava tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, se kuolee armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla: kuinka paljon ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä! Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: 'Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra', ja vielä: 'Herra on tuomitseva kansansa.' Pelottavaa on langeta elävän Jumalan käsiin."

²²⁰ 2 Piet. 2:20–22: "Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos olette kärsivällisiä silloin, kun teitä ruoskitaan syntienne tähden? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden kärsitte, se on armoa Jumalan edessä. Sillä siihen [te] olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi meidän puolestamme jättäen

jotka ovat jossain määrin kunniallisia epäuskoisia, tuskin tapaa sellaista kovasydämisyttä.

Jakeet 9–10. — Nyt apostoli tulee siihen, mitä hän tarkoitti jakeessa 3 annetulla opetuksella, että Timoteuksen tulee kunnioittaa oikeita leskiä. Hän sanoo, että Timoteuksen tulee valita leskiksi eli antaa panna lesket luetteloon. Mihin luetteloon? Niiden leskien luetteloon, joista huolehditaan köyhien kassasta. Heidän tulee olla vähintään 60 vuotta vanhempia, jotka ovat olleet yhden miehen vaimona ja jotka ovat aina eläneet siveästi, joilla on todistus hyvistä teoista, jotka ovat todella äidillisesti kasvattaneet lapsia, olleet vieraanvaraisia, jotka silloisen ajan tavan mukaan ovat ystävällisesti pesseet matkalta palaavien pyhien eli kristittyjen jalkoja, kun he ovat auttaneet ahdingossa olevia; lyhyesti, kun he ovat tehneet kaikkia hyviä tekoja. [Tässä on eräs vaikeus. Miksi tulisi panna köyhien kassasta huolehdittavien leskien luetteloon vain niin vanhoja ja eivätkö nuoret lesket, joilla olisi ollut pieniä lapsia, voineet olla sairaalloisia ja tarvinneen kovasti tukea? Eivätkö he voineet olla tosi kristittyjä, vaikka heillä ei olisi ollutkaan entuudestaan todistusta hyvistä teoista? Se, mitä sanotaan jakeissa 9 ja 10 sopii paljon paremmin ja oikein hyvin siihen opetukseen, mitkä lesket seurakunnasta olisi valittava diakonissan virkaan. Mutta ehkä se on oikea käsitys, että apostoli halusi tässä kuvata ne hylätyt lesket, joiden nimet ilman muuta ja ennen kaikkia muita tuli panna köyhien kassasta huolehdittavien leskien luetteloon, kun taas nuoremmista leskistä puheen ollen oli vasta tutkittava, voisi-

meille esikuvan, jotta noudattaisitte hänen jälkiään, joka 'ei syntiä tehnyt ja jonka suusta ei petosta löytynyt'."

²²¹ Luuk, 12:47–48: "Sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmisteluja eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä. Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki sellaista, mikä ansaitsee lyönnejä, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään."

vatko he itse ja missä määrin elättää itseään työllä ja kun taas sellaisista leskistä puheen ollen, joilla ei ollut todistetta hyvistä töistä, oli sitä ennen otettava selvää, viettivätkö he todella kristillistä elämää ja niin olivat tuen arvoisia.]

Jakeet 1 Tim. 5:11–16. — Nyt apostoli puhuu tässä nuorista leskistä. Timoteuksen ei tule panna heitä tuettavien luetteloon. Miksi ei? Oli olemassa vaara, että he kristillisen uskon vastaisella tavalla tulisivat himokkaiksi ja sitten pyrkisivät naimisiin ja heidän omatuntonsa todistaisi heidän hylänneen ensimmäisen uskon uskollisuutensa. Samalla he oppivat laiskoiksikin ja kierteleeseen kodeissa. Heistä ei tule vain laiskoja, vaan myös juoruilevia, toisten asioihin sekaantuvia ja puhuvat sopimattomia. Apostoli haluaakin, että nuoret lesket menevät naimisiin (katso 1 Tim. 2:8), synnyttävät lapsia, hoitavat taloutta eivätkä anna perkeleelle eivätkä hänen kannattajilleen mitään aihetta solvata itseään eivätkä seurakuntaa. Tämän opetuksen suhteen apostoli vetoaa murheellisiin kokemuksiin. Hän sanoo: Jotkut nuoret lesket ovat jo astuneet pois vaeltamasta kristillisesti ja seuranneet saatanaa. Hän ei siis halua, että niin annettaisiin nuorille leskille tilaisuus saada toimeentulonsa köyhien kassasta. Ja taas hän palaa takaisin jakeissa 4 ja 8 sanomaansa, jos uskovassa perheessä olisi leskiä, vanhoja tai nuoria, niin perheen tulisi huolehtia heistä eikä raskauttaa seurakuntaa heistä huolehtimisella, että seurakunta voisi huolehtia oikeista, hylätyistä leskistä.

Toinen käsitys

Jae 4. Halutessaan osoittaa, mitkä lesket ovat "oikeita" leskiä ja siis kunnioitettavia, niin että heitä voidaan ajatella seurakunnan diakonissan virkaan, hän sanoo: "Mutta jos jollakulla leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin (ennen astumistaan seurakunnan palvelemiseen) jumalisesti hoitamaan omaa perhekuntaansa (lapsiaan ja lastenlapsiaan) ja maksamaan velkansa (sen hyvän, mitä nämä tekivät hänelle) (kuolleille) vanhemmilleen, sillä se on oikein ja otollista Jumalan edessä."

[Jos lähdetään siitä edellytyksestä, että apostoli haluaa osoittaa, mitkä lesket voivat tulla diakonissoiksi, niin tämä täytyy selittää siten näin. Sillä miten sopisi tähän ensimmäinen selitys? Lue tämä. Mutta miten pakotettu onkaan tässä annettu selitys! Yksiköstä ("yksi leski") siirrytään monikkoon ("heidän tulee"). Tämä olisi kieliopillisesti hyväksyttävissä siten, että "yksi leski" edustaisi koko sellaisten leskien luokkaa. Mutta miten kaukaa haettu ja vieras on se ajatus, että se on Jumalan edessä otollista, jos lesket maksavat kuolleille vanhemmilleen heidän osoittamansa hyvän sillä, että he nyt osoittavat omille lapsilleen ja lastenlapsilleen hyvää! — Siis tässäkin nousee tekstinvastaisuus nyt esillä olevaa käsitystä vastaan.]

Jae 5. Mutta se on oikea leski, joka aikoo diakonissan virkaan, joka on yksinäinen ja joka on asettanut toivonsa Jumalaan ja joka pysyy rukouksessa ja anomisessa yötä päivää.

Jae 6. Mutta se, joka elää nautinnoissa, on elävänä kuollut.

Jae 7. — Timoteuksen tulee käskeä näitä elämään moitteetomasti.

Jae 8. Apostoli palaa takaisin siihen, mitä hän oli sanonut jakeessa 4 siitä, että leskien, joilla on lapsia ja lastenlapsia, tulee ensiksi oppia kunnioittamaan omaa kotiaan jumalanpelossa, mutta ei sitä hylkäämään eikä astumaan seurakunnan palveluun. Hän sanoo: Mutta jos joku — tässä tapauksessa hän tarkoittaa yhtä leskeä — ei huolehdi omistaan, erityisesti perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon, ja on pahempi kuin epäuskoinen, pakana. Uskosta langennut on aina pahempi kuin milloinkaan uskoon tullut. Hepr. 6:4–8. 10:26–41. 2 Piet. 2:20–22. Luuk, 12:47–48. Jossakin määrin kunniallisilta epäuskoisilta tuskin löytää sellaista kovasydämyyttä.

Jakeet 9,10. — Apostoli tulee nyt siihen, mitä hän tarkoitti jakeen 3 opetuksella, että Timoteuksen tulee "kunnioittaa" oikeita leskiä. Hän sanoo, että Timoteuksen tulee "valita" leskeksi eli panna siihen leskien luetteloon, joista huolehditaan köyhien kassasta, yli kuusikymmentävuotias, joka on ollut yhden

miehen vaimo, elänyt yhden miehen kanssa siveästi avioliitossa ja jolla on todistus hyvistä teoista, jos hän on kasvattanut lapsia tosi äidillisesti, jos hän on ollut vieraanvarainen, jos hän on pessyt pyhien jalkoja, jos hän on auttanut ahdistuksessa olevia, lyhyesti sanoen, jos hän on tehnyt jokaiselle hyvää. — Sellaiset lesket sopivat oikein hyvin diakonissan virkaan. — Ei pidä unohtaa, että apostoli puhuu "yksinäisistä" (jaa 5) leskistä, joilla ei ole lähipiirissä olevia velvollisuuksia, kuten jakeet 4 ja 5 osoittavat ja korostavat.

Jakeet 14 ja 15. Mutta Timoteuksen ei tule tässä asiassa toimia nuorten leskien kanssa. Heidät hänen tulee jättää kokonaan huomiotta eikä ottaa heitä diakonissoiksi valittavien luetteloon. Miksi ei? Oli vaara, että he kristillisen uskon vastaisella tavalla, "vastoin Kristusta" tulisivat himokkaiksi ja haluaisivat mennä naimisiin. Heillä olisi siitä puheen ollen omantuntonsa tuomio niin, että he rikkoisivat seurakunnalle ensiksi antamansa lupauksen palvella seurakuntaa uskollisesti. Sen lisäksi he oppisivat laiskoiksi ja kiertelemään taloissa. He eivät oppisi vain laiskoiksi, vaan myös juoruamaan, sekaantumana toisten asioihin ja puhumaan sopimattomia. Apostoli haluaa sen vuoksi, että nuoret lesket menevät naimisiin, saavat lapsia, hoitavat taloutta eivätkä anna vastustajalle solvaamiseen aihetta, ettei seurakunta joutuisi heidän takiaan huonoon maineeseen. Tässä opetuksessa apostoli viittaa surullisiin kokemuksiin ja sanoo: Jo nyt on joitakuita nuoria leskiä eronnut seurakunnasta ja lakannut vaeltamasta kristillisesti ja seurannut saatanaa. Apostoli ei siis halua, että nuoret lesket ryhtyvät diakonissan virkaan, vähintäänkään hän ei halua, että heitä pannaan asianomaiselle listalle. — Meidän aikanamme, kun diakonissan virka kukoistaa protestanttisissa kirkoissa, voidaan todeta, että sanottu vaara tosiaan on olemassa nuorille leskille ja nuorille neitosille.

Jaa 16. Jos nyt nuoria leskiä ei tule ottaa seurakunnan palvelukseen, niin he kuitenkin voivat olla hätätapauksessa. Niinpä apostoli sanoo, että jos uskovassa perheessä on sellaisia leskiä,

niin perheen tulisi heistä huolehtia eikä rasittaa seurakuntaa heidän huolehtimisellaan, että seurakunta voisi huolehtia oikeista, yksin jätetyistä, apua vailla olevista leskistä.

Kun olemme nyt selittäneet edellä olevan jakson molemmilla tavoilla, toistamme, ettemme rohkene varmasti sanoa, mikä niistä on apostolin tarkoittama. Sillä kummassakin selityksessä olemme törmänneet vakavaan vaikeuteen. Kuitenkin olemme taipuvaisia omaksumaan ensimmäisen selityksen, koska siinä on helpompi voittaa vaikeus ja koska kolme kertaa puhutaan leskien huolehtimisesta, jakeissa 4, 8 ja 16.

Muuten molemmat selitykset on yhdistettävissä sillä tavalla, että ne lesket, joista puheen ollen on olemassa jokin vaara, jos heille annetaan elatusta köyhien kassasta, tai jotka eivät ole arvollisia saamaan avustusta, varmasti eivät sovellu myöskään seurakuntapalveluun, vaan vain ne, jotka ovat täysin koeteltuja.

Mutta suotakoon meidän ilmaista käsityksemme aivan vaatimattomasti, ettei ole tarpeen valita näiden molempien käsitysten välillä. Voi olla myös kolmas selitys, jossa ei tule esille voittamattomia vaikeuksia. Pyydämme vakavasti ajattelemaan, eikö tätä jaksoa voi selittää seuraavalla tavalla.

Jakeessa 1 Tim. 5:3 apostoli esittää, että **oikeita leskiä tulee kunnioittaa**. Tämä on samalla teema. Hän osoittaa ensiksi jakeissa 4–8, millaisista leskistä seurakunnan tulee huolehtia Jeesuksen nimessä (jake 5), sen ohessa myös millaisia leskiä tämä ei koske. Molemmat selittyvät olosuhteista jakeissa 6 ja 8, kun taas jake 7 siinä välissä sanoo, että tämä kaikki tulee julistaa julkisesti yhteiseksi parhaaksi. Toiseksi apostoli osoittaa jakeissa 9-16 mitkä lesket seurakuntapalveluun valittavista naisista on asetettava luetteloon (jakeet 9 ja 10) ja ketkä ei (jakeet 11–16). Jos nämä viimeainitut joutuvat hätään, kun heillä on uskovia sukulaisia, heidän on heistä pidettävä huolta eikä heitä tule osoittaa seurakunnan köyhäinkassan varaan, kuten tämä jo jakeessa 8 terävästi näytettiin. Seurakunnan köyhäinkassa on tar-

koitettu oikeille leskille.

Jakeet 5:17–21:

"Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kaksinkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka tekevät työtä sanassa ja opetuksessa. Sillä Raamattu sanoo: 'Älä sido puivan härän suuta', ja: 'Työmies on palkkansa ansainnut.' Älä ota käsiteltäväksi syytöstä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa. Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien edessä, että muutkin pelkäisivät. Vannotan sinua Jumalan ja Herran Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä tekemättä etukäteen päätöstä ja ketään suosimatta."

Seurakunnan vanhimpia koskevaa opetusta

Meidän on muistutettava siitä, että apostolisena aikana oli vain kahdenlaisia vanhimpia paikallisseurakunnassa: niitä, jotka tekivät työtä sanassa ja opissa, nimittäin paimenia ja opettajia eli kaitsijoita, ja sellaisia, jotka eivät tehneet työtä sanassa ja opissa, vaan toimittivat muita palveluita, nimittäin diakoneja ja vanhimpia.

Nyt apostoli antaa Timoteukselle seuraavan opetuksen Efeson seurakunnan opettamiseen, joka koskee seurakunnan vanhimpia ja joka tulee tuoda yleiseen tietoisuuteen.

Niitä vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin johtavat ja siis hoitavat hyvin virkansa, tulee pitää kaksinkertaisen kunnian ansainneina. Tämä koskee erityisesti niitä, jotka tekevät työtä sanassa ja opissa. He tekevät paljon vaivaa vaativaa työtä Jumalan sanan opettamisessa. Heitä ovat paimenet, opettajat ja kaitsijat. Tämä on Raamatun, Vanhan testamentin mukaista. Onhan kirjoitettu: "Älä sido puivan härän suuta." (5 Moos. 25:4) Jos nyt tulee pitää kunnialla puivaa härkää, niin ettei sen suuta sidota, niin että se saa syödä jyviä, paljon ennemmin tulee kunnioittaa niitä, jotka ahkerivat ruokkia seurakuntaa Jumalan sanalla, iankaikkisella ruoalla, joka pysyy ikuisen elämään (Joh.

6:27²²²)! 1 Kor. 9:10²²³. Gal. 6:6²²⁴. Tämän kunnian tulee olla myös sitä, että paimenet ja opettajat eli kaitsijat saavat ruumiillisen elantonsa, jotta he voivat esteettä hoitaa virkaansa. 1 Kor. 9:7–11,13–14²²⁵. Näin on Herra käskenyt (1 Kor. 9:14). Hän on sanonut: "Työmies on palkkansa ansainnut." Luuk. 10:7. Matt. 10:10²²⁶.

Mutta jos nyt tapahtuu, etteivät vanhimmat hoida hyvin seurakuntaa tai ainakin että heitä vastaan esitetään valitus tai he tekevät syntiä, mitä silloin Timoteuksen tulee tehdä?

Timoteus saa ottaa vastaan valituksen vanhinta vastaan, vain siinä tapauksessa, että kaksi tai kolme todistajaa vahvistaa sen. — Valitetaanhan niin helposti erityisesti sananpalvelijaa vastaan. Mihin se johtaisi, jos jokainen vahvistamaton valitus heti otettaisiin vastaan?

Timoteuksen tulee nuhdella kaikkien edessä kuitenkin niitä

äneen on Isä, Jumala itse, painanut sinettinsä."

²²² Joh. 6:27: "Älkää tehkö työtä saadaksenne sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava, sillä häneen on Isä Jumala itse painanut sinettinsä"

²²³ 1 Kor. 9:10: "Eikö hän sano sitä kaiketikin meidän tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa."

²²⁴ Gal. 6:6: "Mutta se, jolle sanaa opetetaan, jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen."

²²⁵ 1 Kor. 9:7–11,13–14: "Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa? Puhunko tätä vain ihmisten tavalla? Eikö lakikin sano samaa? Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna: 'Älä sido puivan härän suuta.' Eihän Jumala häristä näin huolta pitäne? Eikö hän sano sitä kaiketikin meidän tähtemme? Meidän tähtemmehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida osansa saamisen toivossa. Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljon, jos me niitämme teiltä aineellista? ...Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat pyhäkön toimia, saavat ravintonsa pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kuin alttarikin? Samoin myös Herra on säättänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada evankeliumista elatuksensa.

²²⁶ Matt. 10:10: "Työmies on ruokansa arvoinen."

vanhimpia, jotka todella tekevät syntiä, niin että he joko suo-
raan rikkovat virkavelvollisuuksiaan tai antavat aiheita pahen-
nukseen elämällään. Keiden kaikkien edessä? Jotkut selittäjät
arvelevat: kaikkien vanhinten edessä, koska he pitävät sitä liian
ankarana ja hävettävänä, jos vanhimpia nuhdeltaisiin koko seu-
rakunnan edessä. Mutta yhdymme tähän viime mainittuun käsi-
tykseen mitä ehdottomimmin. Jos joku vanhin, joka johtaa seu-
rakuntaa ja opettaa, kehottaa ja lohduttaa sen jäseniä, toimii vi-
rassaan vastoin Jumalaa tai aiheuttaa elämällään julkisen pa-
hennuksen, häntä tulee ojentaa koko seurakunnan edessä. Tässä
on ja tässä täytyy olla kysymyksessä kuitenkin julkinen synti.
Apostolihan ei voi tarkoittaa, että jokin vanhimman salainen
erehdys, salainen synti tulisi tehdä tunnetuksi toisten vanhinten,
saati koko seurakunnan edessä (Sananl. 11:13²²⁷). Mutta jos nyt
jäsenten julkisia syntejä ja pahennuksia täytyy nuhdella ja pois-
taa seurakunnasta, ettei niistä aiheutuisi lisää pahennusta, kuin-
ka paljoa enemmän seurakunnan vanhimpiin nähden. Tämähän
on selvä asia. Mikään ei voi olla perusteiltaan nurinkurisempaa,
papillisempaa ja vahingollisempaa, kuin että halutaan seura-
kunnan vanhimpia kohdella säälivämmin kuin sen jäseniä. Mut-
ta on kaikkein parasta ja siunauksellisempaa, että seurakunnan
vanhin astuu itse seurakunnan eteen ja sanoo rehellisesti ja nöy-
rästi: Olen tehnyt synnin, pyydän anteeksiantoa, haluan tehdä
parannusta Jumalan avulla. Se ei vaikuta hänen arvostukseensa,
vaan häntä pidetään kolminkertaisessa kunniaissa. Nuhtelulla
tulee olla se päämäärä, että myös muut seurakunnan vanhimmat
pelkäävät tehdä syntiä. Seurakunnassa se tulee varmasti tuotta-
maan hyviä hedelmiä. Apostoli tarkoittaa tämän opetuksen niin
vakavasti, että hän lisää: "Vannotan sinua Jumalan ja Herran
Jeesuksen Kristuksen edessä ja valittujen enkelien edessä, että
noudatat tätä tekemättä etukäteen päätöstä ja ketään suosimat-
ta." Näin apostoli vannottaa Timoteusta toimimaan virassaan

²²⁷ Sananl. 11:13: "Se, joka kulkee panettelijana, ilmaisee salaisuuden, mutta se, jolla on luotettava henki, säilyttää sanan."

seurakunnan vanhimpia kohtaan siten, kuin on oikein ja Jumalalle otollista ja hyväksi seurakunnalle.

Jae 5:22:

"Älä ole liian hätäinen panemaan käsiäsi kenenkään päälle äläkä osallistu muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana!"

Opetusta koskien kättenpäällepanoa

Uudesta testamentista löydämme, että kättenpäällepanoa käytettiin erilaisissa tilanteissa: sairaitten parantamisessa (Mark. 5:23²²⁸; 8:23²²⁹; 16:18b²³⁰; Apt. 28:8²³¹. Siunatessa (Matt. 19:13,15²³²; Mark. 10:16.²³³). Annettaessa Pyhä Henki ja hänen lahjojaan (Apt. 8:17–19²³⁴; 19:6²³⁵). Johonkin kirkon virkaan vihittäessä (Apt. 6:6²³⁶; 1 Tim. 4:14²³⁷; 2 Tim. 1:6²³⁸).

²²⁸ Mark. 5:23: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan, tule ja pane kätesi hänen päälleen, jotta hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon."

²²⁹ Mark. 8:23: "Hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä, näkikö hän jotakin."

²³⁰ Mark. 16:18:b: "He panevat kätensä sairaiden päälle, ja nämä paranevat."

²³¹ Apt. 28:8: "Mutta tapahtui, että Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa, ja Paavali meni hänen luokseen, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet."

²³² Matt. 19:13,15: "Silloin hänen luokseen tuotiin lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi, mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia. ... Laskettuaan kätensä heidän päälleen hän poistui sieltä."

²³³ Mark. 10:16; "Hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä."

²³⁴ Apt. 8:17–19: "Silloin he panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, hän toi heille rahaa sanoen: 'Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle panen käteni, se saa Pyhän Hengen.'"

²³⁵ Apt. 19:6: "Kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli Pyhä Henki heidän päälleen, ja he puhuivat kielillä ja profetoivat."

²³⁶ Apt. 6:6: "Asettavat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen."

Kahdesta viimeksi mainitusta kohdasta näemme, että kättenpäällepanolla vahvistettiin virkaankykenevyyden lahja, jonka Jumala oli antanut ja jonka hän oli ojentanut profeettapuheen välityksellä sen saajalle ja kirkolle.

Nyt apostoli antaa Timoteukselle sen opetuksen, ettei hänen pidä panna käsiään kenenkään päälle liian pikaisesti ja hätiköiden. Perusteena tälle hän sanoo sen, ettei Timoteuksen pidä osallistua toisten synteihin. Hän antaa Timoteuksen ajatella sitä, että hän osallistuisi niiden synteihin, joiden päälle hän panisi kätensä liian aikaisin, ja sanoo, että Timoteuksen tulee pitää itsensä puhtaana, vapaana muiden synneistä.

Millainen kättenpäällepano on tässä kysymyksessä?

On alusta alkaen selvää, että sairaitten parantaminen on tästä suljettu pois. Hyvin lähellä on ajatella vihkimystä kirkon virkaan, kuten useat selittäjät tekevätkin. Mutta eikö hän olisi sanonut sitä jo jakeessa 21 olevasta juhlallisesta todistelusta? Toiset selittäjät sovittavat tämän synninpäästöön. Tämäkin ajatus olisi hyvin sopiva, jos löytäisimme edes yhden kohdan Uudesta testamentista, jossa sanottaisiin synninpäästössä käytetyn kättenpäällepanoa. — Emme halua meille esitetystä vastaväitteestä huolimatta torjua ehdottomasti sitä, että apostoli puhuisi erityisesti vihkimyksestä johonkin seurakuntavirkaan. Mutta ajatellaamme tähän olevan paremmin sopivaa sen, että apostoli tarkoittaa aivan yleisesti henkilön julkista tunnustamista ja vahvistamista oikeana ja todellisena kristittynä. Tämä käy yksiin sekä siunauksen ja Pyhän Hengen lahjojen antamisen kanssa että myös kirkolliseen virkaan vihkimyksen kanssa. Kaikissa näissä kättenpäällepanolla vahvistettaisiin ja tunnustettaisiin henkilö julkisesti oikeaksi ja tosi kristityksi. Ja niin voisi tässä ja kaikissa muissakin ajatella synninpäästöäkin ja kaikkea muutakin,

²³⁷ 1 Tim. 4:14: "Älä lyö laimin armolahjaa, joka sinussa on ja joka sinulle annettiin profetian kautta vanhinten pannessa kätensä päällesi."

²³⁸ 2 Tim. 1:6: "Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on suorittamani kättenpäällepanon kautta."

jolla henkilö tunnustetaan ja vahvistetaan oikeaksi ja todelliseksi kristityksi. Jos Timoteus teki tämän hätiköiden, hän syyllistyi toisten synteihin. Mutta hänen tuli pitää itsensä puhtaana.

On aivan selvää, että tämä opetus pätee meidänkin seurakunnan ja kirkkokunnan virkoihin. Jos jollekulle tehdään kätenpöällepano, niin täytyy sitä ennen varmistua hänen kristillisyydestään, sikäli kuin se on mahdollista olematta sydänten tuntija, olematta lakimainen ja tuomitseva. Jos kätenpöällepano tehdään hätiköiden tai kevytmielisesti tai jopa vastoin parempaa tietoa ja omaatuntoa tai ihmisten miellyttämiseksi, niin tässä on siitä tuomio: Silloin osallistutaan heidän synteihinsä eikä pidetä itseään puhtaana. Silloin vahingoitetaan haltuun uskottuja sieluja, joille Jumala juuri sellaisessa tapauksessa haluaa sanoa: "Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan." 1 Kor. 5:6. Kirkko laulaa:

*"Valvo, jotta jäsenissäsi ei olisi
milloinkaan monta väärää veljeä."*

Niinpä seurakuntien tulee tuntea tämä sen virkailijoille annettu opetus ja katsoa, että he sitä seuraavat.

Jae 5:23:

"Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojen vuoksi."

Varoitus edellisen johdosta: "Pidä itsesi puhtaana." Näin apostoli sanoi juuri Timoteukselle. Tätä Timoteus ei saa ymmärtää väärin. Timoteus ei saa luulla, että siten häneltä vaaditaisiin jotakin, mikä menee yli kristillisen järjestyksen. Timoteus oli ilmeisesti hyväksi tarkoitettu innoissa mennyt liian pitkälle. Hän oli vedenjuoja. Hän pidättäytyi kokonaan kaikista väkijuomista. Emme saa luulla, että hän olisi essealaisten ta-

paan tehnyt sen, koska hän piti kaikkea viininjuontia kiellettyinä. Emme saa myöskään luulla, että hän harhaopettajien tapaan olisi harjoittanut väärää askeesia, ansiollisena pidettyä pidättyvyyttä. Ei niin, vaan meidän tulee olettaa hänen olleen vedenjuoja voidakseen niin todistaa sitä paremmin kaikkea kohtuuttomuutta vastaan väkijuomien nauttimisessa. Hän halusi, ettei kukaan voisi sanoa hänelle: Sinähän juot itsekin viiniä! Mutta... Oli kuitenkin harhaopettajia, jotka väärällä askeesillaan ja sitä vaatimalla asettivat seurakunnan vaaraan. Jos siis apostolin sijainen oli itse jyrkkä vedenjuoja, eivätkö kristityt voineet ajatella, että vaaditussa askeesissa olisi sittenkin jotakin? Tekikö hän sittenkin tahtomattaan harhaopettajien hyväksi jotakin? Sen tähden apostoli sanoo hänelle: Älä ole enää pelkkä vedenjuoja, vaan käytä myös vähän viiniä. Ja tähän apostoli liittää luonnossa olevan ja erityisesti Timoteukselle ilmeisen viinin hyödyn: vatsasi tähden ja sen tähden, että usein olet sairas. Jos apostoli olisi pitänyt silmällä vain tätä viimemainittua, tältä jakeelta puuttuisi yhteys edellä olevaan ja sen jälkeiseen, mitä ei voida olettaa. Tämä jae on siis käsitettävä näin: Älä käsitä väärin sanaa: "Pidä itsesi puhtaana", älä mene pidemmälle, kuin mitä luontosi ja kristillinen järjestys vaativat. On tosin kiitettävää, että viinistä pidättyvyytesi esimerkillä haluat pitää muita erillään kohtuuttomasta viinin käytöstä, Ajattele kuitenkin myös sitä, kuinka siten voit vahvistaa harhaopettajia. Siis älä ole enää vain vedenjuoja, vaan käytä myös vähän viiniä vatsasi tähden ja koska olet usein sairas. Niin pidät tämän jakeen itse asiassa edellisen kanssa yhteen sopivana varoituksena.

Niin on kiitettävä Jumalaa tästä joka sanassa ja jokaisessa hengenvedossa sen hienosta ja yhteyteen sopivasta Pyhän Hengen inspiroineesta apostolin opetuksesta väkijuomien nauttimisessa. Tässä opetetaan oikeaa käyttöä, väärinkäyttö torjutaan, ja kaikki väärä oppi torjutaan. Tuskin on toista pyhän Raamatun kohtaa, joka kumooa jokaisen uskonnollisen raittiuskiihkoilijan kaikkina ja meidänkin aikanamme niin kuin tämä. Kansalaiset

ja heidän kanssaan maallinen esivalta voivat tehdä, mitä haluavat ja voivat, torjuakseen juopottelun pahetta ja sen kanssa yhteydessä olevaa kurjuutta ja rikollisuutta. Me kristityt sopeudumme siihen kaikkeen. Vastustamme ainoastaan viinin kieltämistä pyhässä ehtoollisessa. Mutta emme tee synniksi viinin ja vastaavien juomien (vähäistä) käyttöä. Mutta häikäilemättömästi selvää Raamattua vastaan taistelevana tai sitä karkeasti vääristelevänä hylkäämme kaiken uskonnollisten raittiuskiihkoilijoiden kylvön, joka pitää kaikkea viinin käyttöä synnillisenä ja tekevät siitä omantunnon asian ja haluavat tuomita meidät sen vuoksi, kuten niin tekevät myös ne, jotka vaativat sapatin pyhittämistä (adventistit) Kol. 2:16 (18–23)²³⁹.

Nämä jakeet on yhdistettävä jakeeseen 22. Kun apostoli on lähemmin selittänyt sanansa "pidä itsesi puhtaana", hän palaa takaisin siihen, ettei Timoteuksen pidä panna käsiään liian hättäisesti kenenkään päälle. Timoteuksen tulee langettaa ensiksi oikea tuomio kysymyksessä olevasta henkilöstä, siitä, eläkö hän synneissä vai hyvissä teoissa, jotka todistavat hänen uskotaan. Apostoli lausuu nyt näin: Joidenkuiden synnit ovat ilmeisiä kaikille (katso sama kreikan sana *prodeelon*, selvää, ilmeistä Hepr. 7:14) ja joutuvat ennen tuomittaviksi. Toisin sanoen: joidenkuiden synnit eivät kaikille ole niin selviä, että ne heti näyt-

²³⁹ Kol. 2:16–23. "Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta ...Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka tahtoo [viedä] teidät nöyryyteen ja enkelien palveluun ja tunkeutua asioihin, joita ei ole nähnyt, ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen ja vahvistuen kasvaa Jumalan antamaa kasvua. Jos siis olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimista, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä: (Room. 6:3ss.) 'Älä tartu, älä maista, älä koske!' — sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan kuluttamalla — ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? Tällä kaikella tosin on viisauden maine omatekoisen jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sen tähden, ettei se ruumista säästä. Mutta se on ilman mitään arvoa ja tapahtuu lihan tyydyttämiseksi."

tävät millainen tuomio langetetaan ennen, kuin pannaan toimeen tutkimus. Mutta ne tulevat tuomittaviksi, kun järjestetään asianmukainen tutkiminen. Samoin apostoli sanoo edelleen, myös ne teot, jotka näyttävät uskon, ovat ilmeisiä kaikille. Ja ne hyvät teot, joiden suhteen on toisin, jotka siis eivät ole niin selviä, eivät voi pysyä salassa, kun järjestetään asianmukainen tutkiminen. Tämä viimemainittu koskee liikaa viivyteltyä kätenpäällepanoa tai ennemminkin henkilön hätäistä hylkäämistä ja arviointia. Siksi ennen kätenpäällepanon epäämistä tulee aivan tarkasti ja hyvin huolella katsoa, eikö riippumatta siitä, että asia näyttää epäsuositeltavalta, kuitenkin tule tehdä johtopäätöksiä henkilön uskosta hänen tekojensa nojalla. Ja jos on olemassa sellaisia tekoja, niitä myös löytyy. Sillä vain silloin, kun henkilön teot selvästi näyttävät hänen epäuskonsa, tulee häneltä evätä kätenpäällepano. — Pyhä Henki siis näyttää, miten hänen sanaansa: "Älä ole liian hätäinen panemaan käsiäsi kenenkään päälle", on käytettävä ja sovellettava suurella viisaudella ja varovaisuudella.

Kuudes luku

Jakeet 6:1–2:

"Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina, jotta Jumalan nimeä ja oppia ei häväistäisi. Mutta ne, joilla on uskovat isännät, älkööt pitkö heitä vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja ottavat osaa hyvän tekemiseen. Tätä opeta ja kehota."

Opetusta, joka koskee seurakuntaan kuuluvia orjia

Apostoli puhuu ensiksi kristityistä orjista, jotka kuuluivat pakanallisille isännille.

Hän sanoo, että kaikkien niiden, jotka ovat ikeen alaisia, siis orjia, ja joita sellaisina kohdellaan, tulee pitää isäntiään kaiken kunnian arvoisina. Kristittyjen orjien tulee tietää, että heidän isännilleen kuuluu kunnia ja että heidän tulee toimia tämän tiedon mukaan, heidän tulee osoittaa isännilleen kaikkea asiaan kuuluvaa kunnioitusta. Asia on näin. Se on Jumalan tahto. Ef. 6:5–8²⁴⁰. Kol. 3:22–25²⁴¹. 1 Piet. 2:18²⁴². Tiit. 2:9–10²⁴³. Mutta

²⁴⁰ Ef. 6:5–8: "Palvelijat, olkaa kuuliaisina maallisille isännillenne pelolla ja vavisten sydämenne yksinkertaisuudessa kuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden Jumalan tahdon, hyvillä mielin, kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, hän saa siitä palkan Herralta, olkoon orja tai vapaa."

²⁴¹ Kol. 3:22–25: "Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne kaikessa kuuliaisina, ei silmänpalvojina, ihmisille mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa peläten Jumalaa. Kaikki, mitä teettekin, tehkää sydämestänne, kuin Herralle eikä ihmisille, tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön, palvellette Herraa Kristusta. Sillä se, joka tekee väärin, saa takaisin väärintekonsa

tällä on suuri päämäärä, se näet, ettei Jumalan nimi tulisi pilkatuksi, ettei Jumalan nimen yksin oikeaksi osoittava oppi, nimitäin evankeliumin oppi, tulisi pilkatuksi. Room. 2:24²⁴⁴. Jos kristityt orjat eivät antaneet asiaan kuuluvaa kunnioitusta pakanallisille isännilleen, vaan olivat tottelemattomia, epämielilyttäviä, vastusteleviä ja uskottomia (Tiit. 2:9–10), niin tapahtui, että heidän isäntänsä ja monet muut pakanat sanoivat: En halua tietää mitään heidän Jumalastaan enkä koko kristinuskosta, sillä juuri kristityt orjat eivät ole minkään arvoisia.

Nyt apostoli puhuu kristityistä orjista, jotka kuuluvat kristityille isännille.

Apostoli sanoo, etteivät kristityt orjat, joilla on uskovat isännät ja jotka käsittelevät heitä kristittyinä, saa halveksia eivätkä väheksyä isäntiään eivätkä evätä heiltä heille kuuluvaa kunnioitusta sillä tekosyillä, että he ovat kristiveljiä. Päinvastoin! Heidän tulee palvella isäntiään sitä enemmän, sitä paremmin, sitä halukkaammin, sitä sydämellisemmin ja pitää heitä kaiken kunnian ansaitsevina juuri siksi, että he "ottavat osaa hyvän tekemiseen". Toisin sanoen, koska he jatkuvasti ahkeroinvat tehdä heille hyvää uskonveljinä ja Jumalan rakkauden kohteina (Room. 1:7a²⁴⁵)

Kun kuulemme tässä orjista, meidän on muistettava, että so-tavangeista tehtiin orjia. Heidän joukossaan oli tietysti myös skyyttalaisia, jotka olivat aivan kulttuurin alimmilla asteilla,

mukaan, eikä henkilöön katsota."

²⁴² 1 Piet. 2:18: "Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaisia, ei ainoastaan hyvälle ja lempeille, vaan tylyillekin."

²⁴³ Tiit. 2:9–10: "Kehota palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele, etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat rehtiä uskollisuutta, että he kaunistaisivat kaikessa Jumalan, meidän vapahtajamme, opin."

²⁴⁴ Room. 2:24: Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa".

²⁴⁵ Room. 1:7a: "... kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsuille pyhille."

mutta voidaan yleisesti sanoa, että orjat olivat samalla kulttuuritasolla kuin heidän isäntänsäkin. Oli olemassa kokonainen orjien sääty, joka kulki polvesta polveen. Olisi varmasti vääriin sanoa, että orjuus oli ollut Jumalan mieleen. Ja olisi karkeasti vääriin sanoa, että ihmisten ryöstämisellä (1 Tim. 1:10) ja orjakaupalla olisi ollut Jumalan hyväksyminen. Mutta Raamatun mukaan meidän on sanottava: Jumala salli säilyä synnin synnyttämän orjien suhteen isäntiinsä yhteiskunnallisesti ja hyväksyi sen yhteiskunnallisesti. Jumala antaa monen synnin aiheuttaman asian säilyä ja antaa sen toimia maallisena yhteiskunnallisena asiana, esimerkiksi sodan ja sen vaatiman sotilaan säädyn. Tämä täytyy voida sanoa Raamatun mukaan ja nimenomaan tässä jaksossa lainatun raamatunkohdan mukaan ja kuitenkin korostaa: Jumala tahtoo, että orjien suhde isäntiinsä ja isäntien suhde orjiinsa tulisi oikein pyhitetyksi uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin että sillä olisi Jumalan mielisuosio. Otettakoon yllä lainatun kohdan Ef. 6:5-8 lisäksi vielä jae 9²⁴⁶, Kol. 3,22–25n lisäksi vielä jae 4:1²⁴⁷ ja lue myös 1 Kor. 12:13²⁴⁸, Gal. 3:28²⁴⁹ ja Kol. 3:11²⁵⁰.

²⁴⁶ Ef. 6:5–9: "Palvelijat, olkaa kuuliaisita maallisille isännillenne pelolla ja vavisten sydämenne yksinkertaisuudessa kuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden Jumalan tahdon, hyvillä mielin, kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, hän saa siitä palkan Herralta, olkoon orja tai vapaa. Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkailu, sillä tiedättehan, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaassa ja ettei hän katso henkilöön."

²⁴⁷ Kol. 4:11: "Isännät, tehkää palvelijoillenne, mitä oikeus ja kohtuus vaatii, sillä tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa."

²⁴⁸ 1 Kor. 12:13: "Sillä me olemme kaikki kastetut yhdessä Hengessä yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä."

²⁴⁹ Gal. 3:28: "Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa."

²⁵⁰ Kol. 3:11: "Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta

Lue myös apostoli Paavalin suloinen kirje Kolossan kristityille, kirje Filemonille, jonka karanteenin orjan Onesimuksen hän oli löytänyt ja kääntänyt, ja jonka hän tällä kirjeellä palautti. Tässä haluaisimme kysyä: Pitääkö kukaan lukija hyväksyttävänä tai edes mahdollisena, että Filemon olisi käyttänyt hyväkseen yhteiskunnallista oikeuttaan ja olisi heittänyt Onesimuksen orjamarkkinoille tai että hän olisi käsitellyt häntä ikeenalaisena?

Nytpä apostolisena aikana oli Efesossa ja monilla muilla paikkakunnilla seurakunnan jäseniä, joka olivat orjia. Voimme nyt selvästi nähdä, mitä apostolin Timoteukselle antama opetus kristityistä orjista koskee ja mitä kätkeytyy opetukseen kristityistä isännistä, vaikkakin vain viittauksenomaisesti.

Jos tarkastelemme nykyaikaa, meidän on sanottava seuraava:

1. Pohjois-Amerikan aikaisemmin harjoittama ihmisryöstö ja orjakauppa oli sekä vastoin Jumalan tahtoa sekä räikeästi sen osavaltioiden perustuslain vastaista ("kaikki ihmiset ovat syntyneet vapaina ja samanlaisina").

2. Vaikka orjuuden poistaminen ei johtunut yksinomaan oikeista jumalallisista oikeuksista, se on kuitenkin tapahtuneena tosiasiana hyvä.

3. Niin kauan kuin orjuus oli voimassa, päti kristityille, orjille ja isännille se, mitä siitä on tässä opetettu. Ja se pätee kaikkialla siellä, missä orjuus on vielä olemassa.

Tätä jaksoa tulee käyttää työntekijöihin ja työnantajiin ainoastaan asiaintilaa ja olosuhteita vastaavalla tavalla.

Sen jälkeen kun apostoli oli antanut tämän kristittyjä orjia koskevan opetuksen, hän sanoo: "Tätä opeta ja kehota." Tällä apostoli osoittaa, että hän haluaa ja Jumala haluaa hänen kauttaan, että kaikki opettajat Efeson seurakunnassa opettavat tätä julkisesti niin, että myös yksityisesti kaikki orjat ja isännät saa-

eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vaapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus."

vat tästä asiasta opetuksen ja kehotuksen. "Tätä opeta ja keho-
ta" päti ja pätee Jumalan sanana kaikille opettajille kaikkina ai-
koina, missä orjuutta oli tai on.

Jakeet 6:3–5:

*"Jos joku opettaa muuta oppia eikä pitäydy Herramme Jeesuk-
sen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on
jumalanpelon mukainen, hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mi-
tään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä
syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia
kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mielel-
tään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa
keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."*

Apostoli palaa nyt jälleen harhaopettajiin ja kirjoittaa tä-
män, jotta varoittaisi heistä sitä painokkaammin. Toistamme
hänen sanansa lyhyen selityksen kanssa.

Jos joku opettaa toisin eikä pysy Herramme Jeesuksen Kris-
tuksen terveellisissä sanoissa (Joh. 3:31²⁵¹), nimittäin siinä
opissa, joka on jumalanpelon mukainen, eli sellaisessa opissa,
joka on jokaisella hurskaalla kristityllä. Lyhyesti sanottuna: mi-
tä harhaopettajasta on ajateltava ja millainen hän on? Hän on
paisunut eikä ymmärrä mitään (1 Tim. 1:7²⁵²), hänellä on sai-
raallinen halu esittää kysymyksiä (1 Tim. 6:4²⁵³), aivan tur-
haan mietiskellä ja tutkia, ja kiistellä sanoista, joiden takana ei
ole mitään. Niinpä nämä harhaopettajat ovat tällaisia. Mitä he
saavat aikaan kysymyksillään ja sanakiistoillaan? Niistä ei tule
muuta kuin kateutta, riitaa, pilkkaa, epäluuloa, alituisia kiistoja.

²⁵¹ Joh. 3:31 "Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Se, joka on maasta,
on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu. Hän, joka taivaasta tulee, on yli
kaikkien."

²⁵² 1 Tim. 1:7 "... tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä pu-
huvat ja minkä varmaksi väittävät."

²⁵³ 1 Tim. 6:4 "Hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysy-
mysten ja sanakiistojen kipeä."

Jokainen haluaa olla muita viisaampi ja olla yksin oikeassa. Ja sitten tapahtuu, että nämä harhaopettajat kannattajineen katsovat toisiaan pahansuovasti, riitelevät keskenään, pilkkaavat ja epäilevät toisiaan ja ovat jatkuvasti keskenään riidoissa. He ovat ihmisiä, joiden käsityskyky ja ymmärrys on pimentynyt ja joilta on viety evankeliumin jumalallinen totuus, jotka perkele on saattanut lankeamaan ja tehnyt heistä harhaopettajia. 1 Tim. 4:1²⁵⁴. Nämä pitävät jumalanpelkoa voittona, mutta niin kuin he tarkoittavat, voittoa tuovana ja rikkaaksi tekevänä. Heidän jumalanpelkonsa on näennäistä; he kieltävät oikean jumalanpelon voiman. 2 Tim. 3:5²⁵⁵. Kol. 2:18–23²⁵⁶. Tämän väärän jumalanpelkonsa he haluavat tehdä voittoa tuottavaksi. Tiit. 1:11²⁵⁷. 2 Piet. 2:3.²⁵⁸ Room. 16:18²⁵⁹.

²⁵⁴ 1 Tim. 4:1: "Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina monet luopuvat uskosta ja noudattavat villitsemiä henkiä ja riivaajien oppeja."

²⁵⁵ 2 Tim. 3:5. "Heissä on jumalanpelon ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Sellaisia karta."

²⁵⁶ Kol. 2:18–23: "Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka tahtoo [viedä] teidät nöyryyteen ja enkelien palveluun ja tunkeutua asioihin, joita ei ole nähnyt, ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen ja vahvistuen kasvaa Jumalan antamaa kasvua. Jos siis olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimista, miksi te, ikään kuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä: "Älä tartu, älä maista, älä koske!" – sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan kuluttamalla – ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? Tällä kaikella tosin on viisauden maine omatekoisen jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sen tähden, ettei se ruumista säästä. Mutta se on ilman mitään arvoa ja tapahtuu lihan tyydyttämiseksi."

²⁵⁷ Tiit, 1:11. "Sellaisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi."

²⁵⁸ 2 Piet. 2:3: "Ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä, mutta jo ikiajoista heidän tuomionsa valvoo eikä heidän perikatonsa torju."

²⁵⁹ Room. 16:18: "Sillä sellaiset eivät palvele Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät mielitelevillä sanoilla ja ylistävillä puheilla vilpittömien sydämet."

Sellaisista harhaopettajista Timoteuksen ja hänen kanssaan Efeson seurakunnan tuli pysyä loitolla. Sellaisista harhaopettajista, joita nykyaikanakin on suurin joukoin, kaikkien kristittyjen on pysyttävä loitolla. Ajateltakoon vain noita kiiltokuvamaisia harhaopettajia, jotka lavertelullaan tekevät tuhansia ja miljoonia.

Sinä, Jumalan sana, miten ihana oletkaan! Se, joka ottaa vaarin Jumalan sanasta ja seurustelee sen kanssa päivittäin, voi helposti tunnistaa harhaopettajat sellaisina, kuin he todella ovat.

Jakeet 6:6–10:

"Mutta suuri voitto onkin jumalanpelko yhdessä tyytyväisyyden kanssa. Sillä emme ole tuoneet mitään maailmaan. Selvää on, ettemme voi myöskään täältä mitään viedä. Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, tyytykäämme niihin. Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja ansaan sekä moniin mieltömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri. Sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla."

Apostoli kytkee tähän suoraan sen, mitä hän juuri sanoi, että harhaopettajat pitävät jumalanpelkoa voittona — nimittäin heidän näennäistä jumalanpelkoaan rahan hankkimisen keinona. Nyt hän puhuu todellisesta **jumalanpelosta ja vastustaa ahneutta**.

Niinpä rahanhimoiset harhaopettajat pitävät jumalanpelkoa voittona. Nyt apostoli sanoo: Jumalanpelko on todella voitto ja suuri voitto, nimittäin sellainen jumalanpelko, johon liittyy tyytyväisyys.

Voit tällä kohtaa muistella kohtaa 1 Tim. 4:8²⁶⁰ ja lukea

²⁶⁰ 1 Tim. 4:8: "Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vain vähään, mutta jumalanpelosta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan."

myös Fil. 4:11–12²⁶¹ ja Hepr. 13:5²⁶². Mitä apostolilla on juuri nyt mielessä, hän sanoo sen seuraavassa. Hän näet osoittaa, että vastakohtana väärrien opettajien rahanhimolle on kristittyjen tyytyväisyys, ja puhuu sen tähden harhaopettajien turmiollisesta ahneudesta, sillä se hävittää uskon. Mitä hän haluaa osoittaa? Hän haluaa osoittaa, mitä on se tyytyväisyyteen sidottu jumalanpelko, todellinen jumalanpelko, jonka avulla kristityt välttävät tuollaisen turmeluksen ja säilyvät uskossa. Uskonelämällä on uskon kasvamisen ja vahvistumisen lupaus eli "tieto" Jumalasta. Kol. 1:10–11²⁶³.

Nyt haluamme katsoa, mitä apostoli sanoo, ja lainata hänen sanojaan vapaasti, mutta tarkasti tekstiyhteydessään.

Todellinen jumalanpelko liittyy aina tyytyväisyyteen. Sillä jumalaapelkäävät kristityt sanovat: Emme ole tuoneet mitään maailmaan ja on selvää, ettemme voi täältä mitään viedäkään. Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, olemme siihen tyytyväisiä. Mutta ne, jotka sitä vastoin haluavat olla rikkaita, sanoo apostoli, lankeavat kiusaukseen tehdäkseen itsensä väärällä tavalla rikkaiksi ja upottavat itsensä ansaan, joka pitää heidät vankeina ansassa ja niin monissa mielettömissä ja vahingollisissa himoissa, jotka vajottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen. Mitä tämä "turmio" on, sen näet kohdista 1 Tess. 5:3²⁶⁴ ja 2 Tess. 1:9²⁶⁵. Mitä tämä kadotus on, sen näet kohdista Fil.

²⁶¹ Fil. 4:11–12: "Ei niin, että sanon tämän puutteen vuoksi. Sillä olen oppinut tyytymään oloihini. Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin olen tottunut, sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa."

²⁶² Hepr. 13:5: "Älkää olko vaelluksessanne ahneita. Tyytykää siihen, mitä teillä on, sillä hän on itse sanonut: 'En sinua hylkää enkä sinua jätä!'"

²⁶³ Kol. 1:10–11. "... vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa mieliksi, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemiseen, ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä ilolla."

²⁶⁴ 1 Tess. 5:3: "Te kaikki olette nimittäin valkeuden lapsia ja päivän lapsia. Emme ole yön emmekä pimeyden lapsia."

²⁶⁵ 2 Tess. 1:9. "Heitä kohtaa rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran

1:28²⁶⁶ ja 3:19²⁶⁷: Sillä rakkaus rahaan eli ahneus on kaiken pahan ja pahuuden juuri, sillä monet ojentautuvat tämän rahanrakkauden mukaan ja suuntaavat siihen mielensä ja ovat sillä mielensä täyttäneet, ovat harhautuneet uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla, omantunnon tuskilla, jotka edeltävät ikuisia epätoivon tuskia.

Niiden välttäminen ja uskossa säilyminen on se suuri voitto, joka on sillä, joka on jumalanpelossa ja jolle siinä on kyllin.

Jakeet 6:11–16:

"Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene sellaista, ja tavoittele vanhurskautta, jumalanpelkoa, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta. Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon olet hyvällä tunnustuksella tunnustautunut monen todistajan edessä. Jumalan edessä, joka kaiken eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, kehotan sinua, että pidät tahrattomasti ja moitteettomasti käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka. Sen on aikanaan antava meidän nähdä autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mitä kukaan ei voi lähestyä; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Aamen."

Nyt apostoli Paavali kehottaa Timoteusta pakenemaan turmeluksen tuomaa ahneutta ja sen sijaan puhumaan kaikkea sitä, mikä on jumalista ja mikä tuo pelastuksen.

kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta."

²⁶⁶ Fil. 1:28: "... vastustajia missään kohden säikähtämättä. Se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki. Se on merkki Jumalalta."

²⁶⁷ Fil. 3:19: "Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä."

"Sinä Jumalan ihminen, pakene sellaista! Tavoittele vanhurskautta, jumalanpelkoa, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta." Jumalan ihminen on se, joka kuuluu Jumalalle. 2 Piet. 1:21:ssä käytetään profeetoista sellaista nimitystä, toki erityisesti heidän virkansa tähden. 2 Tim. 3:17:ssa annetaan se nimi jokaiselle kristitylle. Ja tässä viime mainituksessa merkityksessä Paavali käyttää sitä Timoteuksesta, koska hän kuuluu "omaisuuskansaan" (1 Piet. 2:9). Timoteuksen tulee paeta turmiollista ahneutta ja toistaa edellä mainittuja jumalaisia kohtia. Ensiksi vanhurskautta ja sitten jumalanpelkoa. Tiit. 2:12 yhdistää nämä molemmat vastakohtana jumalattomuudelle ja maailmallisille himoille. "Vanhurskaus" on tässä jumalaisuutta ja sitä, mikä on kristillistä. "Jumalanpelko" on sitä samaa, mutta asettaen etusijalle sisäisen jumalisen ja kristillisen päämäärän ja liikkumisen sitä kohti. Sitten tavoittele uskoa ja rakkautta. Usko on jumalanpelon sydän, rakkaus vanhurskauden sydän. Lopuksi tavoittele kärsivällisyyttä ja hiljaisuutta. "Kärsivällisyys" on tässä lujaa järkähtämättömyyttä, jatkuvaa, horjumatonta pysymistä evankeliumin totuudessa. "Hiljaisuus" on aina samana pysyvää mielen ja käytöksen sävyisyyttä. Timoteuksen tulee osoittaa molempia, sekä lujuutta että sävyisyyttä ystäviä ja vihollisia kohtaan, hänelle uskottuja kristittyjä kohtaan ja heitä vastaan taistelevia harhaopettajia ja epäuskoisia kohtaan, ja tätä sekä viranhoidossa että jokapäiväisessä elämässä.

"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon olet hyvällä tunnustuksella tunnustautunut monen todistajan edessä." — Perkele, maailma ja liha asettavat monia esteitä kristityn pelastukselle. Kristittyjen täytyy kilvoitella, todella taistella, siihen heidät on määrätty. 1 Kor. 9:25²⁶⁸. 2 Tim. 2:5²⁶⁹. Hepr. 12:1²⁷⁰. Tämä kilvoit-

²⁶⁸ 1 Kor. 9:25: "Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsehillintää kaikessa, he saadakseen katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman."

²⁶⁹ 2 Tim. 2:5: "Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti."

telu on "uskon" kilvoittelua. Usko, joka yksin, vaikkakin varmasti, tekee kristityn todelliseksi, hurskaaksi ja aina valmiina rauhan evankeliumissa olevaksi kristityksi; usko, jonka kautta kristitty on rakas Jumalan lapsi ja joka turvautuu horjumatta ja aivan luottavaisesti luvattuun Jumalan, kaikkivaltiaan Vapahtajan, apuun ja siinä luottamuksessa sitä anoo; usko, joka jo itsessään ja sinänsä on voitto, joka ensi alkeissaan on voitto maailmasta, kaikesta siitä, mikä on vihollisuutta, ja jatkuvasti sen kautta antaa voiton, sillä se on syntyminen Jumalasta. Tämä usko tekee kristityn taistelusta hyvän, oikean voitollisen kilvoittelun. Nyt lue Ef. 6:10–18²⁷¹. Ps. 18:2–7, 32–36²⁷². 1 Piet.

²⁷⁰ Hepr. 12:1: "Sen tähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaa mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa."

²⁷¹ Ef. 6:10–18. "Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis lanteet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella rukoillen kaiken aikaa Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestävyyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta."

²⁷² Ps. 18:2–7, 32–36. "Hän sanoi: Sydämeistäni minä rakastan sinua, HERRA, minun voimani, HERRA, kallioni, linnani ja pelastajani, Jumalani, vuoreni, jonka turviin minä pakenen, kilpeni, autuuteni sarvi ja varustukseni. Ylistetty olkoon HERRA! — niin minä huudan, ja vihollisistani minä pelastun. Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat pelästyttivät minut. Helvetin paulat kietoivat minut, kuoleman ansat piirittivät minut. Ahdistuksessani rukoilin HERRAA ja huusin avuksi Jumalaani. Hän kuuli ääneni tempelistään, ja huutoni hänen edessään kohosi hänen korviinsa ... Sillä kuka muu on Jumala kuin HERRA, ja kuka pelastuksen kallio, paitsi Juma-

5:9²⁷³. 1 Joh. 5:4²⁷⁴. Niin jokaisen kristityn, kuten Timoteuksen, tulee *tarttua* ikuiseen elämään, autuuteen, jota estämään viholisemme ovat asettuneet. Meidän tulee tarttua eteemme asetettuun aarteeseen, palkintoon, ojentaa kätemme siihen ja ottaa siitä kiinni ja todella saada se omaksemme. 1 Kor. 9:24²⁷⁵. Fil. 3:12²⁷⁶. Jokainen kristitty on, kuten Timoteus, "kutsuttu" iankaikkiseen elämään: Jumala, Jumala, Jumala on sanonut jokaiselle kristitylle evankeliumin kautta: "Tule!" (Luuk. 14:17²⁷⁷. Ilm. 22:17²⁷⁸). Tällä kutsullaan Jumala on tehnyt jokaisen kykeneväksi tulemaan Kristuksen luo ja pelastukseen, kääntänyt hänet ja tehnyt uskovaksi. Ja jokainen uskova on antanut tämän hyvän tunnustuksen, kuten Timoteus, monen todistajan edessä: Ensiksikin, kun hänet kastettiin ja sen jälkeen usein (2 Kor. 9:13²⁷⁹. Hepr. 3:1²⁸⁰. 4:14²⁸¹. 10:23²⁸²) ja on vastannut

lamme — se Jumala, joka minut vyöttää voimalla ja tekee tieni nuhteettomaksi, tekee jalkani nopeiksi kuin peurat ja asettaa minut kukkuloilleni, joka opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni jännittämään vaskijousta! Sinä annat minulle pelastuksen kilven, ja oikea kätesi tukee minua. Nöyryyttämisesi tekee minut suureksi."

²⁷³ 1 Piet. 5:9: "Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää."

²⁷⁴ 1 Joh. 5:4: "Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme."

²⁷⁵ 1 Kor. 9:24: "Ettekö tiedä, että ne, jotka stadionilla juoksevat, tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin se, että sen saavuttaisitte."

²⁷⁶ Fil. 3:12: "Ettekö tiedä, että ne, jotka stadionilla juoksevat, tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin se, että sen saavuttaisitte."

²⁷⁷ Luuk. 14:17: "Illallisajan tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmista.'"

²⁷⁸ Ilm. 22:17: "Henki ja morsian sanovat: 'Tule!' Joka kuulee, sanokoon: 'Tule!' Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi."

²⁷⁹ 2 Kor. 9:13: "Tämä teidän koeteltu mielenne ja palveluksenne osoittaa teidän ylistävän Jumalaa, kun alistuvasti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja olette vilpittömästi ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa."

kutsuun sanomalla: "Minä tulen."

Kun apostoli nyt lähestyy kirjeensä loppua, hän tulee hyvin vakavaksi ja juhlalliseksi ja tekee edellä antamansa kehotuksen erittäin vakavaksi ja juhlavaksi. Hän sanoo: "Jumalan edessä, joka kaiken eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, kehotan sinua, että pidät tahrattomasti ja moitteettomasti käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka." — Jumala tekee kaikki asiat ja antaa niille elämän. Näin apostoli katsoo edellä sanottuun: "Tartu kiinni iankaikkiseen elämään". Jeesus Kristus todisti hyvän tunnustuksen Pontius Pilatuksen edessä orjanhahmossaan, vertavuotavassa kuolinhahmossaan, valtakunnastaan ja totuudesta sekä kärsimyksessä ja kuolemassa ilmitulevasta armotahdostaan. Joh. 18:36–37²⁸³. 19:11²⁸⁴. Tällä apostoli katsoo taaksepäin juuri sanomaansa: "Olet antanut hyvän tunnustuksen monen todistajan edessä". Nyt apostoli käskyy tämän Kristuksen, Messiaan, Vapahtajan, Jeesuksen edessä. Jumala ja Jeesus Kristus käskyy hänen kauttaan Timoteusta, että hän pitäisi ja ottaisi huomioon

²⁸⁰ Hepr. 3:1: "Sen tähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osallisia, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin, Jeesukseen."

²⁸¹ Hepr. 4:14: "Kun meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivaitten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, pitäkäämme kiinni tunnustuksesta."

²⁸² Hepr. 10:23: "Pitäkäämme järkähtämättä kiinni toivon tunnustuksesta, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen."

²⁸³ Joh. 18:36–37: "Jeesus vastasi: 'Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin, mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä.' Pilatus sanoi hänelle: 'Sinä siis olet kuningas?' Jeesus vastasi: 'Sinä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut maailmaan, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.'"

²⁸⁴ Joh. 19:11: "Jeesus vastasi: 'Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sen tähden sen synty on suurempi, joka luovutti minut sinulle.'"

tämän käskyn ja toimisi sen mukaan. Timoteuksen tulee pitää tämä käsky tahrattomasti ja moitteettomasti. Toin sanoen: Käsky, joka itsessään on tahraton, Timoteuksen tulee pitää niin, että se ilmenee moitteettomana, ettei kukaan voisi hänen käytöksensä takia sitä moittia eikä pilkata. Room. 2:17–24²⁸⁵. Niin Timoteuksen tulee pitää käsky Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka", Herramme Jeesuksen Kristuksen näkyvään tulemiseen tuomiopäivänä, jolloin koko maailmalle on selvää, ettei itsessään tahratonta käskyä saa millään tapaa moittia. Jos joku sanoo: Niin kauan Timoteus ei tosin elänyt. Miten hän voi pitää käskyn siihen saakka? Rakas ystävä, eikö myös sanota: Täällä elät surujen laaksossa siihen asti, kunnes uusi taivas ja uusi maa tulevat? Niinpä edellä olevalla tarkoitetaan sitä, että Timoteuksen tulee pitää käsky erillään kaikesta arvostelusta, koska sellainen arvostelu voi tapahtua Kristuksen tullessa, ja silloin arvosteleminen loppuu.

Mutta nyt, mikä on se käsky, joka apostolin on pidettävä ja jonka Jumala hänelle käskee — siis kahdesti käsky ja kahdesti käskeä — Onko se laki? Vai jokin lakimääräys tai jotakin lakimaista? Se olkoon kaukana, kaukana, kaukana! Tiedämmehän, ettei vanhurskaalle ole pantu lakia, 1 Tim. 1:9. Ja Timoteus oli varmasti vanhurskas, eikä epävanhurskas. 1 Tim. 1:9–10²⁸⁶.

²⁸⁵ Room. 2:17–24: "Katso, sinä sanot itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja kerskut Jumalassa ja tunnet hänen tahtonsa ja laista opetuksen saatuasi tutkit, mikä on parasta, ja luulet kykeneväsi olemaan sokeiden taluttaja, pimeydessä olevien valo, ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun on laissa tiedon ja totuuden muoto: niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat; joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä; joka laista kerskaat, häpäiset lainrikkomisella Jumalaa? Sillä 'teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa', kuten on kirjoitettu."

²⁸⁶ 1 Tim. 1:9–10: "Tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, murhaajille, haureellisille, miesten kanssa makaaville miehille, ihmiskauppiaille, valehtelijoille, valan-

Tiedämme, että efesolaisten harhaoppisten vahingollinen, turmiollinen harha oli juuri se, että he halusivat määrätä kristityille lain, kaikenlaisia lakeja ja lakimaisuutta. Miten siis "käsky" voisi tässä olla laki, jokin laki tai jotakin lakimaista?

Mikä siis on se käsky, jonka apostoli "käskee" pitämään? Muistele kohtaa 1 Tim. 1:5, jakeita 1 Tim. 1:18–19 ja kaikkea sitä, mitä olemme tästä sanoneet, myös kohtaa 1 Tim. 5:7²⁸⁷. "Käsky" on koko evankeliumin kristillinen pelastusoppi, siis evankeliumi itse. Jumala käskee suurella vakavuudella, mutta suurella armonsa vakavuudella, tämän pitämään, saarnaamaan sitä ja uskomaan sen: Meidän tulee tästä käskemisestä tunnistaa hänen täysi, varma vakava armonsa tarkoitus ja säilyttää evankeliumi täydessä luottamuksessa ja iloisina, julistaa sitä, uskoa se ja elää ja vaeltaa siinä. Tällä "käskyllä" ja "käskemisellä" Jumala antaa yhä enemmän ja enemmän sitä, mitä meissä kristityissä jo on: Pyhän Henkensä. "Käsky" on tunnustuksen sisältö, kohde, jonka Timoteus oli tunnustanut monen todistajan edessä ja josta Kristus oli todistanut Pontius Pilatuksen edessä. Tämä Timoteuksen tuli pitää moitteettomana Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemiseen asti.

Jakeet 6:15–16:

"Sen on aikanaan antava meidän nähdä autuas ja ainoa valti-as, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mitä kukaan ei voi lähestyä; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Aamen."

sa rikkojille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan."

²⁸⁷ 1 Tim. 1:5, 18–19 ja 5:7: "Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta... Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien, sinulle lausuttujen profetioiden mukaisesti, että niiden mukaisesti taistelisit hyvän taistelun, säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoutuneet... Käske tätäkin, että olisivat nuhteettomia."

— Tätä on Jumala. 1 Tim. 1:17²⁸⁸. Jumala on omana, määräämään aikana (1 Tim. 2:6²⁸⁹. Tiit. 1:3²⁹⁰. Gal. 6:9²⁹¹) tekevä näkyväksi meille nyt salassa olevan Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen. Kol. 3:3–4²⁹². Ja Jumala on pyhä Jumala (1 Tim. 1:11²⁹³), ainoa valtiias, kaikkivaltias, jonka lisäksi ja josta vastaan mikään muu valta ja herraus ei voi olla olemassa, kaikkien kuningasten kuningas ja herrojen Herra. 1 Tim. 1:17²⁹⁴. 5 Moos. 10:17²⁹⁵. Ps. 136:3²⁹⁶. Jumalalla yksin on kuolemattomuus, koska hän on itse elämä. "Kaikki häviää, mutta Jumala pysyy", sanotaan. Jumala, joka itse on valkeus (1 Joh. 1:5²⁹⁷), asuu valkeudessa (Ps. 104:2²⁹⁸), niin korkeassa, ainut-

²⁸⁸ 1 Tim. 1:17: "Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, Jumalalle, ainoalle viisaalle, kunnia ja kirkkaus iäisyysien iäisyysiin! Aamen."

²⁸⁹ 1 Tim. 2:6: "Joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä ja josta todistus oli annettava ajallaan."

²⁹⁰ "Mutta hän ilmoitti sanansa omalla ajallaan saarnassa, joka uskottiin minulle Jumalan, meidän vapahtajamme käskyn mukaan."

²⁹¹ Gal. 6:9: "Kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy."

²⁹² Kol. 3:3–4: "Sillä olette kuolleet, ja teidän elämäenne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa. Kun Kristus, meidän elämämmme, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa."

²⁹³ 1 Tim. 1:11: "Autuaan Jumalan kirkkauden evankeliumin mukaisesti, joka on minulle uskottu."

²⁹⁴ 1 Tim. 1:17: "Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, Jumalalle, ainoalle viisaalle, kunnia ja kirkkaus iäisyysien iäisyysiin! Aamen."

²⁹⁵ 5 Moos.10:17: "Sillä HERRA, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrain HERRA, suuri, voimallinen ja pelottava Jumala, joka ei katso henkilöön eikä ota lahjusta."

²⁹⁶ Ps. 136:3: "Kiittäkää herrojen Herraa, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti."

²⁹⁷ 1 Joh. 1:5: "Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä."

²⁹⁸ Ps. 104:2: "Sinä verhoudut valoon kuin viittaaan, sinä levität taivaat kuin teltan."

laatusessa, säteilevässä, sokaisevassa, tulisessa, kuluttavassa (Hepr. 2:29²⁹⁹) pyhydessä, niin että hän on kaikelle inhimilliselle ja muulle luodulle voimalle, mahdille, viisaudelle, tutkimukselle, käsitykselle, arvioinnille, mittaamiselle, logiikalle, kritiikille suorastaan lähestymätön. Jumala on erityisesti sellainen, jota kukaan ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä, ei ruumiillisilla eikä hengellisillä silmillä. Joh. 1:18³⁰⁰. 1 Joh. 4:12a³⁰¹. Matt. 11:27³⁰². Lyhyesti sanottuna: Jumala on absoluuttinen: jota häntä lukuun ottamatta ei mikään ehdollista, määrää eikä rajoita, ainoa itsessään täydellinen ja ainoastaan pyhä. Siksi tälle Jumalalle kaikkien luotujen taivaassa ja maan päällä tulee antaa kunnia ehdottomasti kaikessa. Enkelit sanovat: "Kunnia olkoon Jumalalle korkeudessa!" "Olkoon kunnia yksin Jumalalle," me laulamme. Tälle Jumalalle kuuluu herraus ehdottomasti kaikessa ja aina. Aamen, tämä on varmasti totta, tämä tulee kaikkien luotujen tunnustaa häntä rukoillen ja palvoen. — On oletettavissa, että apostoli tässä doksologiassa, kunniahymnissä, puhkeaa ylistämään Jumalaa, koska häntä pakottaa korottamaan Jumala niin korkealle, kuin kaikkien kristittyjen tulee hänet korottaa – vastoin kaikkia "loputtomia taruja ja sukuluetteluita", vastoin harhaopettajien hyödyttömiä laverteluita. 1 Tim. 1:4,6³⁰³.

Nyt tämä Timoteukselle annettu koko kehoitus, joka sisältää niin vakavan "käskemisen", ei edellytä, että Timoteus olisi ollut

²⁹⁹ Hepr. 2:29: "Sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli."

³⁰⁰ Joh. 1:18: "Jumalaa ei ole kukaan koskaan nähnyt. Ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut."

³⁰¹ 1 Joh. 4:12a: "Jumalaa ei ole kukaan koskaan nähnyt."

³⁰² Matt. 11:27: "Kaiken on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

³⁰³ 1 Tim. 1:4,6: "Eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan enemmän riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa... Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia."

rahanahne tai siihen taipuvainen eikä sitä, etteikö hän olisi pyrkinyt täyttämään oikealla tavalla kaikkea sitä, mikä on jumalista ja terveellistä, vaan että se olisi puuttunut häneltä epäasiallisella tavalla. Ei, tämä kehottaminen ja käskeminen ei ole lainkaan lain alueella. Se on kokonaan evankeliumin alueella. Se oli Timoteukselle jumalallisen armon väline, jonka välityksellä Pyhä Henki tuli hänen luokseen ja vahvisti häntä voimakkaasti kaikkea pahaa vastaan ja kaiken hyvän puolesta. Niinpä Timoteus otti kehotuksen vastaan kiitollisena ja iloisena ja seurasi sitä Pyhän Hengen kautta.

Jakeet 6:17–19:

"Kehota niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoaan epävarmaan rikkautteen, vaan elävään Jumalaan, joka antaa meille runsaasti kaikkea nautittavaksemme. Kehota heitä, että tekevät hyvää, hyvisissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja jakavat omastaan, kooten itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, jotta tarttuisivat kiinni iankaikkiseen elämään."

Käsky seurakunnan rikkaille

Jälleen "käsky", nyt rikkaille kristityille. "Tämän maailman rikkailla ei ole tarkoitettu maailmallismielisiä eli epäuskoisia, vaan niitä rikkaita, jotka tässä ajassa ennen Kristuksen tuloa (1 Tim. 6:14–15³⁰⁴) ovat rikkaita, Efeson seurakunnan rikkaita. Apostoli puhuu nyt vielä näistä viimeiseksi, koska hän jakeissa 5-10 oli puhunut niin painokkaasti harhaopettajien ahneutta vastaan.

Timoteuksen ja jokaisen oikean sananpalvelijan tulee "käskä" Jumalan nimessä, etteivät ole ylpeitä, eivät pane toivoaan

³⁰⁴ 1 Tim. 6:14–15: "... että pidät tahrattomasti ja moitteettomasti käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka. Sen on aikanaan antava meidän nähdä autuas ja ainoa valtiias, kuningasten Kuningas ja herrojen Herra."

epävarmaan rikkauteen, vaan elävään Jumalaan, joka antaa meille nautittavaksi kaikkea runsaasti, ei ollaksemme siitä ylpeitä, tai harjoittaaksemme epäjumalanpalvelusta, vaan että he tekevät rikkaudellaan hyvää, ovat anteliaita ja harjoittavat laupeutta ja kokoavat itselleen aarteen ja laskevat hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, jolla he tarttuvat kiinni iankaikkiseen elämään.

Miten tarpeellinen tämä käsky onkaan! Mark. 10:17–27. Luuk. 12:15–21. Niinpä sanassa palvelevien tulee "käskeä" edellä sanottu vakavalla tarkoituksella. Mutta heidän tulee huolella varoa, etteivät tee käskystä lakia eivätkä esitä sitä kuin lakia. Timoteuksen "käskiessä" tätä seurakuntalaisilleen heidän tulee olla selvillä siitä, että he ovat tekemisissä vanhurskaiden kanssa ja "ettei vanhurskaalle ole pantu lakia", vaan että laki on pantu epäkristityille, epävanhurskaille. 1 Tim. 1:9³⁰⁵. Heidän tulee tuoda "laki" sellaisena kuin se on: Jumalan armokäskynä, jolla Pyhä Henki osoittaa voivansa ja herättää jo pyhittämänsä kristityn mielen. Vanha aadam tulee tosin kristityissä nousee siitä vastaan ja käsittää sen lakimaiseksi ja sietämättömäksi. Mutta siitä ei saa syyttää sananpalvelijoita, vaan heidän tulee antaa tälle "käskylle" oikea osoite: uusi ihminen kuulijoissa. Ja jos vanha aadam kristityissä käsittää tämän "käskyn" kuten jokaisen evankeliumin armonkäskyn lakimaisesti, hänellä on siitä osansa: hänelle suitset suuhun asettava ja hänen vastahakoisuutensa näyttävä Jumalan tahdon opetus ja vaatimus.

Jakeet 6:20–21

"Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja pysy erossa tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhistä ja tyhjästä puheista ja vastaväitteistä. Siihen tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahuneet. Armo kanssasi! Aamen."

³⁰⁵ 1 Tim. 1:9: "Tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, murhaajille."

Loppukehotus ja siunaus

Apostoli kirjoittaa sydämellisessä rakkaudessa: "Timoteus!" Hän kehottaa, kuten kreikkalainen teksti kuuluu: "Talleta huostaasi uskottu." 3 Moos. 6:2,4³⁰⁶. Niinpä Luther kääntää oikein: "Säilytä, mitä sinulle on uskottu." Ja mitä Timoteuksen huostaan oli uskottu? Terveellisten sanojen esikuva, jotka hän oli kuullut Paavalilta. 2 Tim. 1:13–14³⁰⁷. Tämä hänelle uskottu arvokas hyvä Timoteuksen tuli säilyttää ja varjella, ettei hukkaisi sitä ja ettei se vahingoittuisi. Hänen tuli säilyttää ja varjella se terveellisten sanojen esikuva, jotka hän oli kuullut Paavalilta, itseään ja virkaansa varten. 1 Tim. 4:6³⁰⁸. Hänen tuli säilyttää terveellisten sanojen esikuva, jotka sanat hän oli kuullut Paavalilta, uskossa ja rakkaudessa Jeesukseen Kristukseen. Tämä hänen huostaansa uskottu hyvä hänen tuli säilyttää itseään ja virkaansa varten Pyhän Hengen kautta, joka asuu kristityissä. 2 Tim. 1:13–14³⁰⁹. Niinpä hänen tuli välttää epähengellistä tyhjää lavertelua (1 Tim. 1:6³¹⁰; 4:7³¹¹; 2 Tim. 2:16³¹²) ja

³⁰⁶ 3 Moos. 6:2,4: "Jos joku tekee synnin olemalla uskon HERRAA kohtaan kieltäessään saaneensa lähimmäiseltään, mitä tämä on hänen haltuunsa antanut tai hänen hoitoonsa uskonut, tai mitä hän itse on lähimmäiseltään väkisin ottanut tai vääryydellä anastanut... niin jos hän näin on tehnyt syntiä ja tullut synnalaiseksi, antakoon takaisin, mitä hän on väkisin ottanut tai vääryydellä anastanut, tai mitä hänen haltuunsa oli uskottu, tai löytämänsä kadotetun esineen."

³⁰⁷ 2 Tim. 1:13–14: "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Säilytä se hyvä, mikä on sinulle uskottu Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu."

³⁰⁸ 1 Tim. 4:6: "Kun tätä veljille opetat, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin sanoilla, joita olet noudattanut."

³⁰⁹ 2 Tim. 1:13–14: "Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. Säilytä se hyvä, mikä on sinulle uskottu Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu."

³¹⁰ 1 Tim. 1:6: "Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia"

³¹¹ 1 Tim. 4:7: "Mutta epäpyhiä akkojen taruja karta ja harjoita itseäsi juma-

kiistakysymyksiä (1 Tim. 6:4–5³¹³). Tätä väärää tietoa (gnoosis, ks. tätä kohdan 1 Tim. 1:3–7³¹⁴ johdosta sanottua) ja riitakysymystä totuuden vastakohtaa, jotkut, mutta keskenään erimieliset harhaopettajat julistivat ja pyhästi vakuuttivat, ja harhautuivat uskosta.

Tämän huomatkoon jokainen sananpalvelija. Hän on suuressa arvossa Jumalan luona. Hänelle on uskottu suuri aarre: apostolinen, ainoa terveellinen oppi. Se hänen tulee säilyttää ja varjella, että hän itse pelastuisi sekä pelastuisivat myös ne, jotka häntä kuulevat. Apostolisiin sanoihin, Raamatun sanoihin hän kiinnittääköön uskonsa, pitääköön ne hänen oppinsa esikuvina. Seurustelkoon jatkuvasti sen kanssa, eläköön siinä, jotta se täyttäisi hänen sydämensä, mielensä, ajatuksensa, oppinsa, saarnansa. Niin hän on Jumalan ihminen ja Jumalan huoneenhaltija. (1 Tim. 6:11). Tiit. 1:7³¹⁵. Hänen tulee välttää kaikkea Raamatun sanan vastaista, väärää oppia ja torjua se, vaikka se esiintyisi korkean tiedon ulkonäöllä ja pyhällä vakuuttelulla. Se on silti epäpyhää, tyhjää lavertelua ja saa harhautumaan uskosta

lanpelkoon."

³¹² 2 Tim. 2:16: "Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjästä puheista, sillä ne menevät yhä pidemmälle jumalattomuudessa."

³¹³ 1 Tim. 6:4–5: "Hän on ylpistynyt eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä. Niistä syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja, alituisia kiistoja niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka pitävät jumalanpelkoa keinona voiton saamiseen. Pysy erossa sellaisista."

³¹⁴ 1 Tim. 1:3–7: "Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni kehotin sinua jäämään Efesoon käskeäksesi, etteivät opettaisi muita oppeja eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka saavat aikaan ennemmin riitoja kuin rakentavat Jumalan huonetta uskossa. Mutta käskyn päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja teeskentelemättömästä uskosta. Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja kääntyneet puhumaan turhia, tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä varmaksi väittävät."

³¹⁵ Tiit. 1:7: "Sillä kaitsejan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei äkkipikainen, ei juomari, ei riitelijä, ei häpeällisen voiton pyytjä."

Jeesukseen Kristukseen. Väärää oppia emme saa ottaa kevyesti! Sitä on kartettava ja siitä on nuhdeltava. Se on paljastettava ja näytettävä Raamatun nojalla sielun myrkyksi. Sananpalvelija, säilytä se, mikä sinulle on uskottu!

"Armo olkoon kanssasi! Aamen." Näin apostoli päättää kirjeensä. Niin armo, armo yksin teki Timoteuksesta kykenevän. Tämän tarjoaa ja antaa apostoli Paavali Timoteukselle siunauksella, joka on Jumalan siunaus. — Tämä armolla siunaaminen koskee jokaista sananpalvelijaa. Siitä tarttukoon kiinni jokainen sananpalvelija ja sanokoon siihen apostolisen aamenen: aamen.

Hakemisto

Numerot viittaavat tämän kirjan sivuihin.

Ahneus	109–112,120.
Aleksanteri, efesolainen harhaopettaja	24.
Augsburgin tunnustus ja sen Puolustus	44.
Calvin	28.
Diakonit	57–63,94.
Maallikkovanhimpia	58s.
Diakonissa	58,61s.,87,89–92.
Evankelista, apostolin apumies	42s.,46s.,83.
Evankeliumi	48,50,59s., 68,117,120.
Gnostilaisuus	9.
Harhaopettajat, harhaoppi.	
Taistelu harhaopettajia vastaan	21–25,75s.,98,107–110,115.
Harhaopettajat ovat lakimaisia	72–76,117,119–123.
Huoneenhaltija	25,40,43,46,50,65,123.
Hymenaios, efesolainen harhaopettaja	22,24.
Jumalanpelko	26,65,75–77,87,91,107–111.
Kaitsija	39–58,94s.
Kiittäminen. Jumalan kiittäminen	19,21,26s.,71,73,100,103,120.
Kirkonjohtaja	83.
Kristus. K:n jumaluus	28,67ss.
Kuolema. Väärä oppi tuo kuoleman	18.
"Käsky"	116,121.
Kättenpäällepano	82,97–102.
Laki.	
Lailla kiihottaminen	10s., 71.
L. on hyvä itsessään ja vaikutukseltaan	10s.
L:a ei ole pantu vanhurskaalle	11,13,17,116,121.
Pakanoilla ei ole l:a	14.
L. on vanhaa ihmistä varten	17.
L:n alle joutuminen	18s.
Lesket, seurakunnan l:iä koskevia ohjeita	85–94.
Lähetystyöntekijä, lähetysaarnaja	52,83.
Naiset ja seurakunnan julkinen jumalanpalvelus	32–38.
Omatunto.	
Hyvä omatunto	12,23.
Syyttävä omatunto	14.
Poltinraudalla merkitty omatunto	71.
Saastainen omatunto	74.

Onesimus	106.
Opettajat, ks. kaitsija.	
Orjat, palvelijat	13,103–106.
Pastori ks. kaitsija.	
Piispa	45s.,50.
Professori	38,46,55s.,85.
Profetia, profeetta, profetoida	22,37s.,43,58,71,79,81s.,98,112.
Rikkaat seurakunnassa	120.
Rukous	25ss.,32,37,71.
Smalkaldenin opinkohdat	50.
Tarkastaja	40,83.
Walther C.F.W.	50.
Vanhin,	
sama kuin kaitsija	40,46.
pastori ks. kaitsija	
Pyhän Hengen asettamia	47.
Kahdenlaisia vanhimpia	94.
Valvoja, ks. kaitsija.	
Viinin juomisesta	99ss.
Virka	47s.
Kristus on antanut v:n kirkolleen	50.
Jalo toimi	51.